

ספר כי לא ידח ממנו נדח

וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְחָ (שמואל ב' פרק יד פסוק יד)

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

ספר 15 על הנער בן 15

חלק טו

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נידח"
על המוות קליני

יוצא לאור עולם כ"ד כסלו תשע"ז
על ידי **מפעל הזוהר העולמי** בת ים

0527-651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל הרופא קיורקטר

ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

ספר כי לא ידח ממנו נדח

חלק טו

פירושים וביאורים לדברי הנער נתן מה שגילו לו בשמים.

הקדמה

תגובת האמא של נתן על האנשים והרבנים שאומרים שהנער משקר

האמא: אוקיי אז קודם כל אני מודה לכם באמת, אני קצת מתרגשת, נרגשת, ואני רוצה להגיד שאני מאד מאד כועסת על מה שמדברים על הבן שלי, איך שאנשים קוראים לעצמם רבנים, ומעיזים להגיד שהבן שלי משקר, אני לא רוצה להגיד פה שמות יש רב אחד... יש בן אדם אחד...

המראיין: לא להגיד שמות. לא להגיד שמות. לא להגיד שמות בבקשה.

אני לא אומרת שמות. אבל שהאנשים יפסיקו, האנשים שקוראים לעצמם רבנים יפסיקו להגיד שקרים על הבן שלי, להגיד שהוא לא לומד תורה, להגיד שהוא לא לומד בישיבה, מה שאמרו זה לא נכון, הם לא היו שם כדי לראות מה קרה.

הבן שלי בא ובכה אלי, והתחנן לפני להגיד לי: "אמא אמא תאמיני לי, אמא, אמא, מה עבר עלי". הם לא יודעים - הבן שלי לא משקר. הבן שלי לומד תורה, הבן שלי בישיבה.

אז שיפסיקו ללכלך עליו, שיפסיקו להגיד שהבן שלי משקר. אין לו שום אינטרס לשקר, אני לא רואה למה הבן שלי היה עושה דבר כזה, בשל מה? ובשביל מי? לא בשביל כסף ולא בשביל שום דבר.

למה ילד בן 15 היה יוצא ככה לדבר בצורה כזאת?

אני מבקשת באמת שיפסיקו להגיד להגיד על הילד שלי שהוא שקרן, וזה גורם לו עגמת נפש. וזה באמת עגמת נפש עליו ועל המשפחה שלו.

אז הרבנים יכולים לברר, יכולים להתקשר אלי, אני יכולה להוכיח, אבל לא לדבר, לא לדבר לשון הרע, כי זה רק הורס!
תודה רבה.

פרק א

נעתיק קצת מדברי הנער בן 15 שדיבר עם הרב רמי לוי שליט"א על אסונות הטבע בארץ ובעולם:

... אחרי זה מה שיקרה, לא אמרתי לכם. מה שיקרה. אחרי שיבקע הר הזיתים - מי שיזכה להכנס - יכנס. אבל מי שלא...

הקב"ה יבא, הוא בעצמו יבא, הוא יבא בעצמו. הוא יהיה עם חלוק... הוא יהיה בחלוק, פשוט חלוק ענק, על החלוק שלו פשוט יהיה כתמי דם. כתמי דם הזה - זה כל היהודים שמתו בכל הדורות של עם ישראל. שמתו, שהגויים הרגו אותם.

הרב רמי לוי: רק בגלל שהם יהודים.

נתן: רק בגלל שהם יהודים. כן. והקב"ה יבא והוא ינקום בכל הגויים. והבנתי גם שיש פסוק, גם הוא קרא את הפסוק הזה, שאומר "אל נקמות ה', אל נקמות הופיע, הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים". אז הבנתי שהפסוק הזה - זה על זה. והכל הבנתי למעלה שתבינו הכל הבנתי את זה למעלה.

הרב רמי לוי: טוב, עכשיו, רק נשאל שאלה על הגויים, אבל מה שיותר מעניין זה אנחנו. ה' נוקם בגויים, אתה יודע באיזה דרך?

נתן: מה שיקרה זה, פשוט, בכמה דקות זה יקרה, פשוט יהרוס הכל, פשוט ראיתי את זה מלמעלה, פשוט כל פשוט יפלו, כל מדרגה, כל חומה - הכל פשוט יפול, יתמוטט, פשוט הכל יתמוטט, פתאום.

אחד מהקהל: לא ראית את החזרה בתשובה שיהיה? את החזרה בתשובה, שלא יהיה הדבר הזה?

נתן: אה, יכול להיות ש..

אחד מהקהל: לא יהיה התעוררות של תשובה?

נתן: יכול להיות שאם יעוררו אז יחזרו בתשובה, יש את הבחירה. אבל כרגע, מה שראיתי זה קרה מה יש. כרגע זה הדבר הזה הפחות טוב.

הרב רמי לוי: נתן, אני רוצה להקריא לך וגם לציבור נבואה מיחזקאל לת. אתה אומר נופלים הרים, והזכרת גם עכשיו מדרגה?

נתן: כן מדרגה.

אחד מהקהל: מה זה מדרגה?

נתן: כל המדרגות, בניינים, הכל. אבל רק במקומות מסויימים. אבל במקומות, נגיד של צדיקים - לא יקרה הדבר הזה. לא יפלו המדרגות והחומות.

הרב רמי לוי: זה יהיה רק בישראל או בכל העולם?

נתן: אה, זה יהיה בכל העולם.

הרב רמי לוי: בכל העולם. אז הנביא אומר: "ורעשו מפני דגי הים, ועוף השמים, וחית השדה, וכל הרמש הרומש על האדמה, וכל האדם אשר על פני האדמה. ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות, וכל חומה לארץ תיפול."

נתן: באמת. זה מה שכתוב?

הרב רמי לוי: כן.

הרב רמי לוי: מתאים? מתאים?

נתן: כן.

בכמה דקות הכל יקרוס בכל העולם - בניינים, חומות, מדרגות. (יחזקאל לח - יט). ובקנאתי באש-עברתי, דיברתי: אם-לא ביום ההוא, יהיה רעש גדול, על, אדמת ישראל. כ. ורעשו מפני דגי הים ועוף השמיים וחית השדה, וכל-הרמש הרומש על-האדמה, וכול האדם, אשר על-פני האדמה; ונהרסו ההרים, ונפלו המדרגות, וכל-חומה, לארץ תיפול.

ועכשיו כל החדשות מפחדים מאל נינו.

אל נינו בפתח: העולם ממתין לסופה הגדולה, שריפות יערות, חום גבוה וסופות טייפון. זה מה שעל פי החזאים יתרחש בחודש דצמבר, אז תתרחש תופעת ה"אל נינו" שבמרכזה היפוך טמפרטורת המים. ואיך זה ישפיע על ישראל? פרופ' חיים קוטיאל מסביר.

פרק ב

המשיח

הרב רמי לוי: מה שיותר מעניין אותנו - אני רוצה לשאול אותך שאלות על המשיח.

היית יכול לדעת מי זה המשיח?

נתן: לא הייתי יכול לדעת. הייתי יכול לדעת מה התכונות שלו. מה צריך להיות בשביל להיות המשיח.

הרב רמי לוי: ואתה יכול להגיד לנו אם הוא פה או שם?

נתן: הוא פה. הוא חייב להיות פה. לא יכול להיות שהמשיח הוא מישהו שמת. לא יכול להיות.

הרב רמי לוי: לא יכול להיות.

נתן: זה חייב להיות מישהו שפה, שאנשים מכירים אותו, אבל, מתי שהוא יהיה המשיח - כולם יהיו מופתעים.

הרב רמי לוי: זאת אומרת כשהמשיח בעזרת השם יתגלה - אז יהיה הפתעה. נתן: הפתעה ענקית!

הרב רמי לוי: ויאמרו "אה זה המשיח".

נתן: כאילו, ווואו!!! זה המשיח?

עכשיו זה יכול להיות מישהו שגם שממש מכירים אותו טוב מאד, מכירים אותו ממש טוב, הרבה הרבה אנשים מכירים אותו, לפי מה שהבנתי, אבל, כולם יהיו מאד מאד מופתעים, שדווקא הוא המשיח.

אני רק יודע שזה בן אדם שחזר בתשובה. שלא עשה עבירות בכלל, הוא בן אדם גדול. וכשהוא יהיה המשיח כולם יהיו מאד מאד מופתעים שזה הוא.

הקהל שואלים: הוא לא עשה עבירות בכלל?

נתן: היה חילוני. היה חילוני.

הרב רמי לוי: המשיח - חוזר בתשובה הוא אומר. הוא אדם שהוא מחזיר בתשובה וכולם מכירים אותו.

נתן: כן.

הרב רמי לוי: וזה יהיה הפתעה.

נתן: הפתעה שזה הוא. עכ"ל.

העתקה מגילת הסתרים של רבי נחמן מברסלב - העתקה אחד לאחד
(כתובה ברובה בראשי תיבות)

בתחילה לא ידעו כי הוא זה, אחר כך יבוא כל אחד על דעתו שהוא משיח עד שידעו כולם.

לא ידעו מקודם כי הוא זה, ואחר כך יבא לכאורה על דעתו אפשר שזה הוא וכו', אשרי מי שיתחזק באמונה יתירה בימים אלו ופעם אחת שמעתי שאמר שעל משיח יהיה מחלוקת גדול ויאמרו זהו משיח (בתמיהה) ויאמרו בזה הלשון, משיח אין אה מיצילע).

העתקה מקונטרס הנקרא מגילת סתרים מכתבת יד מורנו מוה"ר נתן זצ"ל אות באות אשר שמע מוה"ר נתן זצ"ל מפי אדמו"ר הקדוש הננמח' כל סדר ביאת הגואל צדק שיבא במהרה בימינו אמן, והעתקתי ההעתקה הזאת מכרך א' מספר חיי מוהר"ן אשר היה אצל ר' נפתלי זצ"ל והכרך כתיבת יד מוריניו מוהרנ"ת זצ"ל:

שנת תקס"ז לפ"ק ביום א' ה' מנחם ח' ועוד.

אחר ב'. בכל חש'. וילמוד הע'. ובתחילה ב' וישלח אגר' לכל החכ' וישלחו לו במ' וכא' יכתוב לאביו עד שכא' יתן. ואח"כ יחליף עם התו' ואם יהיה רחוק יחליף עז' וזעז'.

וילך לשם עכ"י ואז יהי' מי', וזה יהי' אחר יש' אח"כ יסע לכהמ' אכ' ויעשה להם נימ' סמוך לדי'. גם יהי' תפ' שיתפ' האו': ויאמר דר' חיל ויהי' כנ' ואפילו אותם שלא יבי ככ' יראו מהזקני' ויתחילו ויאמרו אמו': ובתחילה ישלח שת' ויב' בעהמ' פלט' לו ולכהמ' עפ' חכמ' ועל הוצא' שהמ': ויעשה פר' ויהיה גדילי' בו ויעשה הרכב' חדש'. ויהי' סד' של היו' שעה שיאכ' ושיש' ושיהי' לו התבו'. ושילך בין כל החול' שיבוא' ויצוה במהיר' לכא' מה שיקח כא' דברים מוע' מאותו הפר' מההר' הח': ויהי' לו כס' וישאו אותה אח' וילך איזה פסיע' במספר ויעמידו לו הכ' ויש': ויהי' קאפ' בכש' וישוררו בכפ': וכל איש שיני' וער' יחי' א' היום רק שהא' רק עמא' אבל ליש' אפי' המש': ויגלה חכ' נו' דח' ויתר' כהק' של כהח' לאחר ידש' יעכ': ויהי' כה' ממונ' ח', קפק' מלופ' מיופ' ומה' ושפ' קדז' ונא'. אח"כ יהי' נעשה מהפי' ואח' קכש': לולא': עם בכורי' יעשה.

בעת שיס' לכהמ' יצוה אותו המ' שיס' אליו שיסע' כנג' כהש' ואחכ' יסע אהמ' עמו לשהמ' וכן להלן יסע המל' הש עמו: ויקד' אהק': בכל פלט' שכמ'

שיהי' לו בעהמ' יהי' לו כס': וידר' בכי' דר' ליש' ודר' לאו': כשיאמר הדר' יתנו לו דר' גיש ככ' וכז' ומדינה: ויגלה חכמ' נפ' ויעשה אבט' ודומי'.

בתחילה לא ידעו כי הוא זה אח"כ יבוא כ"א על דעתו שהוא משיח עד שידעו כולם

מה ששמענו עוד הפעם בענין זה היום יום ו' עשק' ח' מנחם אב שנת תקס"ט לפ"ק פה ק' ברסלב בן יבש' ויוא': באותו היום היינו יום א' הנל' אז יהי' נעשה קי' על כהע' ובאותו היום יכנ' לחו': (נהי' תהי' ב' או' וא' באוהי' א' ב' שה' יג' ישל' שמר' ב' שיכנוס לחופה) ויתנו לו דר' גיש': בכל חש' יהי' נעשה ענין אחר כמבואר בסמוך מה ששמענו מכבר. ובתחילה יתקבל למוהו' בכל ישראל שיתחיל לעיין בתו' עד שישגיג השגות ויתחילו לשלוח אליו שות' עד שיתקבל אצל כולם שהוא מוהור' א' בכי': בתחילה יהי' מי' ואחכ' קי' עכ' עד אשר בסוף יתבטלו כולם אליו מחמת החן וההדר והאהבה והשתוקקת שיכספו וישתוקקו כולם אליו עד שיתבטלו לפניו לגמרי:

ויהי' חכם גדול ויתקבל אצל חכמי הא' לחג' עד שיבואו כולם אליו. וכל בני המ' כולם יבואו אליו לקבל אצלו חכמה. ויסע לכל הקי' ולכל המ'. וכא' ישלח אקאזין לכל השרים שיקבלו פניו ויעשו לו כבוד גדול בכל מקום שיעבור וכל שר שלא יוכל לקבל פניו בדרך הילוכו יהיה מוכן בעיר הקי' ושם יקבל פניו:

וכל א' מהמ' יתן לו מתנה או מדינה או אנשים כי קצתם יתנו לו סטעפי' והוא יחליף עם כא' עד אשר יקבל בחליפין אי': כי יתן לכא' מדינה הסמוך לגבולו ויקבל בשביל זה מדינה הסמוכה לאי' עד שיקבל בחליפין אי'. ויסע לאי' ובאותו השנה שיסע הוא לאי' אז יהי' קג' ואז יסעו כולם לאי' ואי' תחזיק כולם. אחכ' תתפשט אי': בעת שיסע לאי' אז יהי' מי' לבד וישלח מקודם נד קארט לעהמ' דהיינו ירו' לבנות שם פאלאצי' סמוך לפלטיין שלו לכל המלכים עפ' חכמתו.

ויבואו מארבע פינות העולם בעמל' לבנות הפ' הנל'. כי כולם ידורו סמוך אליו מחמת גודל ההשתוקקת אליו עד שלא יוכלו להיות בלעדו. ויבנה פ' שלו עפ' העתיד כפי בניו שיהי' לו ויהי' תשמיש מיוחד לכל חדר להשתמש שם בזה החדר בכך וכו' בזה החדר ידרוש. היינו מקודם שיוולדו בניו ישתמשו שם כנל'. ויהי' עפ' גורל ולפי הגדולה סדר בנין הפ' כי כולם יהיו אצלו סמוך לפ' שלו אך מי קודם עז' יהיה גורל ולפי הגדולה. משי' בעצמו ימות ויהי' לו בנים

הרבה. עשרה דורות יראה ואז ימסור בחייו הקי' לבנו הבכור היינו שיראה ט' דורות חוץ ממונו ועמו הם עשרה וכולם יהי' בכורים היינו בנו הבכור ובנו יוליד וליד גכ' בן בכור וכן בב' יוליד גכ' בן בכור עד עשרה דורות ואז כנל'. ומקודם יהיה בנו הב' פק' והוא בעצמו קי' עכ' וכולם יהי' ממונים: ויהי' חיילות לכל המ' ויעשה להם משט' כמו מש' הכומ' ויעשה כז' ונגונים חדשים כי חכמת הניגון יהי' בקיא בו מאד מאד ויגלה חדשות בחכמה זו עד שתכלה נפשם של השומעים ניגונים שלו וכו'.

ויודיע על מה שיבלה היום בשעה זו יעשה זאת וכו' ג' שעות יעסוק בענין החולי' שיבואו כי גם אז יהי' חולא' ויבואו חול' אצלו והוא יצוה להם ליקח מן הפרד' שיעשה ויהי' בו הרכ' חד' שלא הי' מימות עולם והוא ילך בין החולי' ויצוה להם ליקח לכא' כפי מה שידע כפי הכחות של הממונים שיורדים בכל יום על כל עשב ועשב. וכולם יתבטלו אצלו בלי רעש ומלחמה רק מחמת החן וההשתוקקת אליו ויעשה לכולם נימו' ויתקן להם תפלה וככה יתנהג עד שיתהפך שפה ברורה וכו' לכולם. כשיהי' באי' אז יבקשו לו שידוך אעפ' שהיה ראוי שיהיה עפ' רוהק' אך מחמת שבעל אבידה מחזיר וכו' עכ' יבקשו לו שידוך. והיא תהיה ביא' ויוא' ובאותו היום תכנוס לחו' עמו: לא ידעו מקודם כי הוא זה ואחכ' יבא לכא' על דעתו אפשר שזה הוא וכו' (אשרי מי שיתחזק באמונה יתירה בימים אלו ופא' שמעתי שאמר שעל משיח יהי' מחלוקת גדול ויאמרו זהו משיח (בתמיה) ויאמרו בזהל' משיח אין אה מיצילע:] ויהי' יצהר' וכו' וסנהדרין וכל שאר הדברים שהי' אך כל דבר ודבר יהיה נאה מקודם.

וכא' וא' לפי בחינתו יפתחו עיני שכלו ויתחדש בהבנה יתירה מקודם כא' לפי בחינתו. ימות המשיח יש פלפול בגמרא סנהדרין בפרק חלק (כמה יהי' ויש דעות שלא יהי' כא' מ' שנים ויש דעות אחרות בענין זה) עש' בגדיו שילך. ואיך יהי' מל'. ומה שמו. קודם שיבוא מ' יהי' נכ' הבעש' אצל כהמ' ויוכלו הכתב והלשון שלהם:

(כלל הדבר אעפ' שעבר מה שעבר מהגלות קרוב לאלפיים שנה ואנו מצפים בכל יום שיבוא אעפכ' אם יתמהמה חכה לו בא יבא לא יאחר אעפ' שכלו כל הקיצין בא יבא בוודאי ויהי' יפה ונאה מאד אשרי הזוכה לזה שיתחזק באמונה אז: בענין מוהור' הנל' כי מדומה שסיפר שיהי' אז בן גש' ואז יתקבל למוהור' בכי': גם נשמט מה שסיפר אז שי' ע' פא'. עוד הרבה דברים נשכח השית' יזכינו לראות במהרה בימינו בקרוב: אמר שבעניין זה כא' יודע קצת אבל הוא יודע הכל: אה' אלו הדיבורים המוסגרים בשני חצאי לבניה לא מצאתי בהקונטרס כתיבת יד מוריניו מוהרנ' ז"ל רק העתקתי זאת מה

שראיתי בהעתקת הרב ומוץ' ר' זלמן זל' ממעדיווידווקע הנכתב בכתיבת ידו, עכ"ל.

פרק א

המשך דברי הנער:

הנער בן 15 מספר שגילו לו מן השמים ואמר כמה פעמים את המלה פתאום שהכל יבוא פתאום בלי שידעו מראש בבת אחת בהפתעה גמורה.

הרב רמי לוי: עכשיו, עכשיו שאלה פה מישהי שאלה טובה ואני רוצה גם לשאול אותך. "איך אני אדע שזה מתחיל?" נתן: זה יבוא בכום. קודם כל זה כבר התחיל.

הרב רמי לוי: זה התחיל?

נתן: זה התחיל. בתאריך כ"ז באלול - זה התחיל כבר.

הרב רמי לוי: בכ"ז באלול שנה שעברה תשע"ה?

נתן: השנה הזאת. כאילו, כן. שנה שעברה.

הרב רמי לוי: אנחנו בתשע"ו, אז זה התחיל שנה שעברה, שלושה ימים לפני ראש השנה - התחיל גוג ומגוג.

נתן: התחילה המלחמה הזאת כבר.

הרב רמי לוי: למה אנחנו לא מרגישים כלום?

נתן: כי הקב"ה לא יביא את זה על ההתחלה. מה שיקרה - זה יהיה יום מסויים שפשוט זה יפרוץ. פשוט מה יקרה - יתחיל איזה משהו שפשוט זה יפרוץ, כל החדשות, הכל - כולם יגידו - מלחמת עולם השלישית פרצה, פשוט כולם יבינו את זה, זהו, אין זמן. ואז אחר כך זה יתחיל, וכולם יבינו שה' אחראי למעשה הזה.

הרב רמי לוי: זאת אומרת שיקרה איזה-שהוא אירוע ביטחוני.

נתן: כן.

הרב רמי לוי: ומזה יצא מכלל שליטה.

נתן: כן.

הרב רמי לוי: כולם יתחילו להלחם אחד בשני.

נתן: כן. בדיוק.

הרב רמי לוי: ובהתחלה הם ילחמו אחד בשני.

נתן: כן.

הרב רמי לוי: ואנחנו?

נתן: אנחנו לא, נהיה מחוץ לזה. ואחרי זה כולם יתאחדו ויבואו נגדנו. יתאחדו ויבואו נגדנו.

המקור

כתוב: ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים!!! (מלאכי ג).

- כתב הספורנו זיע"א - ויריצוהו מן הבור. כדרך כל תשועת ה' שנעשית כמו רגע כאמרו כי קרובה ישועתי לבא וכאמרו לו עמי שומע לי וכך היה ענין מצרים כאמרו כי גורשו ממצרים כאמרם ז"ל שלא הספיק בצקן של אבותינו להחמיץ וכו'. וכן אמר לעשות לעתיד כאמרו ופתאום יבא אל היכלו האדון וכו'.

שלשה באין בהיסח הדעת - משיח, מציאה ועקרב. (סנהדרין צז).

שמעתי בשמו שאמר שמשיח יבוא פתאום, ויהיה נעשה קול רעש גדול שבא משיח וכל אחד ישליך המשא ומתן שהוא עוסק בו, השולחני ישליך השולחן שלו, וזה ישליך השעוה וכמו שכתוב (בישעיה) והשליכו איש אלילי כספו ואלילי זהבו, ולא כמו שסוברין קצת שכשיבוא משיח יהיה עולם אחר משל עכשיו רק הוא כנ"ל, וכל אחד יתבייש משטות מעשיו כל אחד לפי מעשיו, (חיי מוהר"ן עבודת השם סעיף קנד אות תקצז).

התגלות המשיח יהיה בפתע פתאום

הרבה מתיאשים מהגאולה מסיבה שאין רואין שום סימן או התחלה מופתית, ורק עולם כמנהגו נוהג, ולכך נראה להם שהגאולה וביאת המשיח מהם והלאה ועוד זמן רב לבואו, וזו טעות, ביאת המשיח יהי' בפתע פתאום כשהחנוני במכולתו וכל בעלי מלאכה במלאכתו ופתאום יבא האדון אשר אתם מבקשים והדברים מבוארים בספר שו"א וז"ל:

והנה תדע אחי, שענין ביאת במשיח מקובל בידינו איש מפי עד מפי רבינו הק' הבעש"ט זי"ע, שהתגלות המשיח יהא בפתע פתאום בלא הודע כלל,

וכל ישראל לא יחשבו על זה היום של הגאולה, ויהא כל אחד טרוד בעניניו או בעסקיו ויתיאשו, ובלי הודע כלל, וכל ישראל לא יחשבו על זה היום של הגאולה, ויהא כל אחד טרוד בעניניו או בעסקיו ויתיאשו, ובלי הודע כלל פתאום נשמע בשורות הגאולה בעזרת השם.

והגם דבריו הקדושים אין צריכים ח"ו שום חיזוק, אבל עם כל זה אביא ראיה לדבר, כי מובא (במגיד משרים פ' צו) שאמר המלאך להבית יוסף, וזה לשונו: (ישעיה מא) ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן, ופירושא דמלתא.

תרגום: דרך העולם כשרוצה המלך לחזור לביתו, כמה מבשרין את בואו, מתחילה אומרים בעוד 10 ימים יבא, ואחר כך שוב מבשרים את בואו בעוד 5 ימים יבא, וכן ע"ל זה הדרך, אבל על מלך המשיח אומר הפסוק שלא יהי' כך אלא כהרף עין, וכבר המבשר הראשון יאמר הנה בא הגואל וכל השבטים שבגלויות נתכנסו והנה הם, וזה "ראשון לציון" - המבשר הראשון "הנה הנם" יאמר הנה כל השבטים וכל הגלויות, וכל כך יהיה בפתע פתאום עד שאפילו שיהיו סמוכים לעיר לא ירגישו בהם בני העיר וכו' (מתורגם ללה"ק).

ומלבד מזו הראיה שהבאתי, הלא הוא בפירוש מבואר בכתוב (מלאכי א) הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים, (פי' המצודות שזהו מלך משיח אשר עין כל אדם מצפה ומייחל לו ומבקש ביאתו), ומלאך הברית (שהוא אליהו הנביא) אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבאות.

וכן מובא (במדרש פרקי היכלות הקדמון פרק ל"ז) וזלה"ק שם: דבר אחר מפני שישראל שבאותו הדור אומרים, אפשר עולם כמנהגו נוהג ויש גאולה בשנה זו (בתמיה), והם אינם יודעים שפתאום יבא עכ"ל, ודי לך אחי באלו הראיות.

יד. וכבר הבטיחה תורה שישראל עושין תשובה ונגאלין.

עוד שם: והנה בכמה מקומות נראה שהתגלות המשיח תלוי בתשובה, וכן תראה בזוהר חדש העתקתי לעיל (פרק ה', ומדרש תהלים המובא לעיל פרק ז'), אבל מכמה מקומות ומכמה מאמרים שהעתקתי לעיל (פרק ט') תראה הגם שישראל לא ישובו בתשובה גם כן תבא הגאולה.

אבל יש לי כמה ראיות מזוהר ומדרשים אשר בררתי מהם בעזרת השם בלי ספק כלל, אשר קודם התגלות המשיח אם ח"ו יצטרך להמתין עד הזמן של בעתה, אשר צפייתנו שכבר התחיל לצמוח זה הזמן בעזרת ה', ואם ישראל לא ישובו מעצמם אז יכריח הקב"ה את ישראל על ידי גזירות ח"ו, כמו שכתוב

(יחזקאל כ) **חי אני נאם ה' אלקים אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחימה שפוכה אמלוך עליכם.**

וכן מובא (בסנהדרין דף צ"ז ע"ב) אמר רב כלו כל הקצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים, ושמואל אמר דיו לאבל שיעמוד באבלו, כתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין, אלא הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירין למוטב ע"כ.

וכן מובא בזה"ק (פרשת נשא ברעיא מהימנא דף קכ"ב ע"א) ובגין דא כל מאן דעביד תשובה גרים לאחזרא ה' לאת ו' ופורקנא בדא תלייא, ובגין דא הכל תלוי בתשובה, דכך אמרו קדמאי כל הקצים כלו ואין הדבר תלוי אלא בתשובה דאיהו שלימו דשמייה, ועל דא (יחזקאל כ) ואעשה למען שמי, שקשין גזרותיו משל פרעה ויחזרון על כרחייהו, הדא הוא דכתיב (דברים ד) שבת עד ה' אלהיך עד יקוק ודאי עכ"ל. וכן מובא בזה"ק תשא דף קפ"ח סוף ע"ב וכלא בתשובה תליא, עיי"ש.

ובזהר תרומה (דף ק"ל:): ועל ידי צרות הדור ישובו ישראל בתשובה, כי אין הקב"ה רוצה שרק יחידי הסגולה יזכו לגאולה, שנאמר (שמואל ב יד) ולא ידח ממנו נדח, אלא רצונו שיהיו כולם מתוקנים לגאולה שלמה, הן על ידי יסורין ועניות ושאר נסיונות הזמן בעוה"ר, והן על ידי צדקות ומעשים טובים וישובו על ידי זה, הגם כי לא ישובו בתשובה שלימה, כי לא ימתין הקב"ה על תשובה גדולה, רק בבחינות זעקה ושאגה והשתוקקות, כמו שהיה בזמן מרדכי ואסתר.

כמו שאמר רבינו הקדוש רבי ר' בער זי"ע שקודם ביאת המשיח יתעורר בלבבות ישראל חשק גדול לה' פתאום ואז יהיה הגאולה, וסימנך (תהלים צא) כי בי חשק ואפלטתהו, כי כל יכול ומי ימחה בידו, באם יחפוץ לגאלנו יתן ויצמיח בלב כל ישראל בזה הזמן השתוקקות גדל וצמאון ותשוקה לה', כי אין ישראל שבים לאדמתם רק על ידי בכיה וזעקה ושאגה, כדכתיב (ירמיה לא) בככי יבואו ובתחנונים אובילים, ונאמר זאת על הגאולה העתידה במהרה בימינו, וכמובא בזוהר ובגמרא ובמדרשים בהרבה מקומות, ועל ידי אלו הבכיות וזעקות השתוקקות, יעלו למעלה תפלתם ובקשתם בבחינת אתערותא דלתתא, וישברו טינרין תקיפין וכל חומות המפסיקים ומבדילים.

וישראל הקדושים כשתייאו מן הגאולה באותה שעה, כי לא יחשבו כלום באותו רגע שבו עתיד שתצמח הגאולה, כי הקב"ה יעשה כך שבאותו יום ובאותו שעה דייקא לא יחשבו כלל להגאולה, ויתייאו עצמם מהגאולה, באותו זמן פתאום יבוא אל היכלו האדון, וזה יהא על ידי בחינת אתערותא דלתתא הנזכר לעיל, ויתקע בשופר גדול, ואחר כך יבא אליהו והוא ישיב לישראל בתשובה שלימה, כמו שכתבו (מלאכי ג) הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא, שהוא התגלות המשיח, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, וכל זה דברים אמתים וברורים בלי ספק בעזרת השם, כפי אשר ביארתי מדברי קדשם ממדרשים וגמרא וזוהר ויתר דברי קדושים ברצות ה', ע"כ.

הגאולה קרובה מאד, ומשיח צריך לבוא בכל רגע.

נכון שהיו צדיקים בדורנו שהיו בבחינת משיח בן יוסף. אבל על כל פנים - מסתבר שיש גם את המשיח בן יוסף האחרון שיחלם בגוג ומגוג. כידוע מהפסוקים ומחז"ל והמשיח שיבוא תחילה - הוא משיח בן יוסף!!! ואליהו הנביא מלאך הברית (שקנא על פגם הברית) שהם חרב נוקמת נקם ברית לצרף את כל הרשעים מישראל!!!

אז כולנו צריכים להיות קדושים וצנועות ממש - כדי שנהיה ראויים לגאולה. ולשרוד את המלחמה האחרונה. (כידוע מהנביאים והצדיקים הקדושים)

מחכים וצועקים: "משיח משיח" אבל האם אנחנו מוכנים לביאתו???

למי הוא יבוא???

עמוס פרק ה - יח הוי המתאוים, את-יום ה': למה-זה לכם יום ה'???

הוא-חושך ולא-אור!!! - יט כאשר ינוס איש מפני הארי, ופגעו הדוב; ובא הבית - וסמך ידו על - הקיר, ונשכו הנחש. - כ הלוא-חושך יום ה', ולא-אור! ואפל, ולא-נוגה לו!

מלאכי פרק ג-ג (א) הנְּבִי שֶׁלַח מְלֶאכִי פִירֵשׁ הַאֲבֵן עֲזָרָא - זה משיח בן יוסף!!!
וּפְנֵה-דֶרֶךְ לְפָנָי וּפְתָאֵם יְבוֹא אֶל-הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן | אֲשֶׁר-אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלֹאֲךָ
הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה-בָא אָמַר ה' צְבָאוֹת:

רש"י: הנני שולח מלאכי, לבער את הרשעים: ומלאך הברית, נוקם נקם ברית ופנה דרך, מן הרשעים: האדון אשר אתם מבקשים, אלהי המשפט (רש"י)

מצודת דוד הנני שולח מלאכי, מוסב למעלה להשיב על תלונותן שאמרו איה אלהי המשפט ויאמר הנה בזמן הגאולה העתידה אשלח אני מלאך מן השמים והוא יפנה הדרך לפני ר"ל הוא יבער מן העולם הפושעים והמורדים לטהר את הארץ לפני בואי להשרות שכינתי בארץ: האדון וגו', זהו מלך המשיח אשר עין כל אדם מצפה ומייחל לו ומבקש ביאתו, ומלאך הברית, כן יקרא אליהו הנביא כי הוא קנא על ברית המילה שמנעה מלכות אפרים כן ארז"ל: אשר אתם חפצים, שיבא לבשר הגאולה ולהחיות המתים כי הוא מעותד על הבשורה הזאת ועל התחיה כמו שכתוב בסוף הספר הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא וכו', הנה בא אמר בלשון עבר כי כאשר יבא המשיח יהיה אליהו כבר בא כי הוא יקדים לבוא, (מצודת דוד).

מצודת ציון: ופנה, ענין הסרה ובעור כמו פנית לפנייה (תהלים פ: מצודת ציון) [ב]
ומי מכלל את-יום בואו ומי העמד בהראותו פי-הוא כאש מצרף וכברית מכבסים.

רש"י: ומי מכלכל, ומי יכיל, ומי העומד, שיוכל לעמוד: וכבורית מכבסים, כבורית של מכבסים שמעביר את כל הכתם כן יעביר כל הרשעה, בורית עשב הוא שמעביר את הכתם בלע"ז שנייר"א ולשון בורית ידבר המצחצח ומטהר כמו (תהלים ע"ג) לברי לבב (רש"י).

מצודת דוד: ומי מכלכל, (ב) ומי מכלכל - ומי יוכל לסבול את יום בוא המלאך המפנה הדרך ומי היוכל להתקיים ביום שיהיה נראה ונגלה המלאך ההוא והוא כפל ענין במ"ש. כי הוא - כי המלאך ההוא יהיה כאש המצרף את הכסף ושורף את הסיג וכבורית של המכבסים שמסיר כתמי הבגדים כי כן הוא ישמיד ויכלה כל הפושעים והמורדים.

מצודת ציון: מלאכי (פרק ג' פסוק ב'): מכלכל - יהבול כמו ומי יכילנו (יואל ב).
מצרף - ענין זכוך מהסיג כמו צרפתיך ולא בכסף (ישעיה מח). וכבורית - שם עשב המנקה וכן ותרבי לך בורית (ירמיה ב). מכבסים - מלשון כבוס.

(ובמלאכי פרק ג' ג') וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם פזיב וככסף ויהיו ליהנה מגישי מנחה בצדקה.

רש"י: וישב מצרף, יפנה מכל עסקיו להיות כצורף המצרף ומטהר כסף. ובמצודת דוד וישב מצרף, אמר בלשון הנהוג בבן אדם שהמלאך ההוא ישב כשופט להיות מצרף ומטהר כמו שמצרפין ומטהרין את הכסף מן הסיג והוא

יטהר את בני לוי הם הכהני' בני לוי הנגשי' אל ה' אותם יטהר להסיר מהם בזוי שם ה' ויזקק אותם כזהב וככסף להיות נקיים מאנשי רשע והם יהיו לה' להגיש לפניו קרבן ותשורה בצדקה כדת וכראוי לא כמו עכשיו שמגישים על המזבח לחם מגואל ומתועב מצודת ציון: כסף, כמו ככסף, וזקק, ענין זכוך וצרוף כמו מזוקק שבעתים (תהלים יב). מגישי, ענין הקרבה: מנחה, ר"ל תשורה וכל הקרבנות בכלל. בצדקה, ר"ל כדת וכראוי.

מלבים למלאכי פרק ג (פרק ג, א): הנני שולח - משיב להם מה שאתם רוצים שיתגלה אלהי המשפט ויעניש תיכף את הרשעים ויתן שכר לצדיקים, זה אי אפשר שיהיה בזה הזמן, כי עתה הוא עדיין עולם הבחירה והנסיון וצריך שיתנהג הכל בדרך הטבע כדי שיהיה הבחירה נתונה לעשות טוב ורע ויהיה מקום לנסיון ולשכר ועונש, שאם יתגלה השי"ת בכבודו אז לא יצויר עוד שיעשה איש מעשה רע, כי אז אף על חטא קל יענש תיכף ויעבור מן העולם ויתיראו מעשות רע, וע"כ הדרך הזה שילך ה' בעצמו אל יצוריו לשפטם ולהנהיגם על זה האופן, לא נסלל עדיין ולא הוכן בזה הזמן, רק אחר שיתוקן העולם אז הנני שולח מלאכי ופנה דרך זה לפני, שתחלה ילך נביא בשם ה' אשר יפנה דרך זה מכל אבני מכשול, רצה לומר שיתקן את העולם בתשובה, ואז כשיהיה העולם מתוקן והדרך מוכן, אז פתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים, אז יבא ה' לשכון בהיכלו למטה ולהתהלך בתוכם, ואז מלאך הברית אשר אתם חפצים הנה כבר בא, כי המלאך יקדים לבא קודם בא האדון ה' צבאות, והוא המלאך שיכניס את העולם בברית התורה והאמונה ובברית בינם לבין אלהים, וחז"ל פירשו שזה אליהו מלאך הברית שיקדים לבא להשיב רבים מעון והוא אשר קנא על הברית בשטים ובימי אחאב.

[ג, ב]: ומי מכלכל - אבל אז מי יוכל לסבול אף את יום בואו, גם בטרם יתראה האדון בעצמו רק בבוא היום ההוא לא יוכל איש לסבול מרוב הפחד, ומכל שכן מי העומד בהראותו בעת שיתראה, שאז אין כל בריה יכולה לעמוד, כי הוא כאש מצרף הוא יסיר כל הסיגים כאש המצרף את המתכות ומסיר את סיגיו, וגם ידמה כבורית של מכבסים, כמו שהבורית של כובסי בגדים מסיר אף כתם קטן הנמצא על הבגד ויטהר הבגד לגמרי, כן יטהר את ישראל, ורצה לומר שהרשעים שהם דומים לסיגים יסיר ע"י האש אשר תאכלם, וגם את הצדיקים יכבס להסיר מהם כל כתם שיהיה כבגד נקי וטהור ומלובן.

ג, ג]: וישב מצרף ומטהר כסף - אחר שיצרף את הסיגים שהם הרשעים שזה יהיה תיכף בהראותו, ואח"כ ישב בקביעות, ואז יתמיד לצרף ולטהר גם את הכסף, שגם את הטובים שנשארו אחרי הבדלת הסיגים והרשעים יצרף שנית, כמי שמטהר שנית את הכסף הנקי שכבר נבדלו הסיגים ממונו והוא כבר בגדר הכסף ומצרפו שנית, כמו שאמר: כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים, וטהר את בני לוי, שגם את שבט לוי שדומים ככסף יטהר, וזקק אותם כזהב וככסף, והטהרה הזו ידמה כזקוק הזהב והכסף, שהזהב חומרו יותר יקר וצריך זקוק יותר מן הכסף ומקפידים על סיגיו יותר מעל סיגי הכסף, כן את בני אהרן אשר בין שבט לוי יזקק יותר מזיקוק של יתר בני השבט, והיו לה' מגישי מנחה בצדקה, עד שהכהנים שיהיו לה' להגיש מנחה לפניו, יהיו רק אלה אשר היו לה' בצדקה, דהיינו במעשים טובים שבין אדם למקום, שזה גדר הצדקה, וכמו שמבואר ביחזקאל סי' מ"ג שרק הכהנים בני צדוק יהיו.

הנביא יואל (פרק ב): (א) תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי יגזו כל ישרי הארץ כי בא יום ה' כי קרוב: (ב) יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פֶּרֶשׁ על ההרים עם רב ועצום כִּמְהוּ לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: (ג) לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו: (ד) כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצו: (ה) כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדו כקול להב אש אכלה קש פעם עצום ערוף מלחמה: (ו) מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארוז: (ז) כגבורים ירצו פאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרךיו ילכון ולא יעבטון ארחותם: (ח) ואיש אחיו לא ידחקו גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו: (ט) בעיר ישקו בחומה ירצו בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב: (י) לפניו יגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: (יא) ויהנה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום ה' ונורא מאד ומי יכילנו: (יב) וגם עתה נאם ה' שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: (יג) וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושבו אל ה' אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: (יד) מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסף לה' אלקיכם: (טו) תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה: (טז) אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: (יז) בין האולם ולמזבח יבכו

הכהננים משרתי ה' ויאמרו חוסה ה' על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל
 בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: (יח) ויקנא ה' לארצו ויחמל על
 עמו: (יט) ויעז ה' ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהרה
 ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים: (כ) ואת הצפוני ארחיק
 מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל
 הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: (כא) אל תיראי אדמה
 גילי ושמחי כי הגדיל ה' לעשות: (כב) אל תיראו בהמות שדי כי דשאו גאות
 מדבר כי עץ נשא פרוו תאנה וגפן נתנו חילם: (כג) ובני ציון גילו ושמחו
 ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה
 ומלקוש בראשון: (כד) ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: (כה)
 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול
 אשר שלחתי בכם: (כו) ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם ה' אלהיכם
 אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: (כז) וידעתם כי בקרב
 ישראל אני ואני ה' אלקיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם.

ובמצודות דוד שם (פרק ב פסוק ב): **כשחר** - כמו אור השחר הפרוש על ההרים
 כן יהיה הארבה מכסה את ההרים. עם רב ועצום - על הארבה יאמר בדרך
 שאלה. לא נהיה - כי בימי משה היה מין אחד וזהו מהרבה מינים. לא יוסיף
 - להיות כמוהו. עד שני דור ודור - עד שיכלו שני הדורות ר"ל עד עולם.

ובמצודות ציון שם (פרק ב פסוק ב): **וערפל** - הוא עב הענן. **כשחר** - האור הבוקר.
פרש - מלשון פרישה ושטיחה.

ובמלבי"ם שם (פרק ב פסוק ב - חלק באור הענין): **יום חשך** - מצייר את היום שהוא
 חשך ואפלה - מצד העדר האור, וגם הוא יום ענן וערפל - שאינו חשך העדרי
 רק חשך ממשי על ידי אדים וקטורי ערפל המאפילים, ודרך החשך הוא נראה
 פרישת הארבה כשחר הפרוש על ההרים - בבקר, כן יתראה על ראשי ההרים
 נוצץ ומבריק למרחוק, והוא עם רב - בכמות ועצום - באיכות, אשר כמוהו לא
 נהיה - כי היו ד' מינים שזה לא היה במצרים כנ"ל.

ובמלבי"ם שם (פרק ב פסוק ב - חלק באור המלים): **חשך ואפלה** - אופל גרוע מחשך
 (ישעיה ח' כ"ב, נ"ח י', נ"ט ט') **וערפל קשה מענן ובא הסדר תמיד ענן וערפל**.

ובנביא צפניה (פרק א): (א) **דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה**
בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: (ב) **אסף אסף**

כל מעל פני האדמה נאם ה': (א) אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם ה': (ה) ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הפמרים עם הכהנים: (ה) ואת המשתחיים על הגגות לצבא השמים ואת המשתחיים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: (ו) ואת הנסוגים מאחרי ה' ואשר לא בקשו את ה' ולא דרשהו: (ז) הם מפני אדני יהוה פי קרוב יום ה' פי הכין ה' זבח הקדיש קראיו: (ח) והיה ביום זבח ה' ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלכשים מלבוש נכרי: (ט) ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: (י) והיה ביום ההוא נאם ה' קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהגבעות: (יא) הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם פנען נכרתו כל נטילי כסף: (יב) והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבכם לא ייטיב ה' ולא ירע: (יג) והיה חילם למשסה ובתייהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: (יד) קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד קול יום ה' מר צרח שם גבור: (טו) יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: (טז) יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבוהות: (יז) והצרתי לאדם והלכו פעורים פי לה' חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: (יח) גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת ה' ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ:

וברד"ק צפניה: (פסוק טו) יום עברה - מבואר הוא והפסוק כולו כפול בענין במה שכתוב לחזק הענין:

ובמצודות דוד צפניה (פרק א פסוק טו): יום עברה - זה היום יהיה יום עברה כי המקום ישלח בהם עברה וזעם:

ובמצודות ציון צפניה (פרק א פסוק טו): עברה - ענין כעס. ומצוקה - עניינו כמו צרה וכן בארץ צרה וצוקה (ישעיה ל) וכפל המלה בשמות נרדפים להפלגות הענין. שואה ומשואה - ענין חושך ושממון כמו אמש שואה ומשואה (איוב ל). וערפל - הוא עב הענן:

ובמלבי"ם צפניה (פרק א פסוק טו - חלק באור הענין): יום, היום ההוא - הוא יום עברה
 - שהוא הקצף הכללי, והוא ג"כ יום צרה ומצוקה - והוא יום שואה ומשואה
 - שהצרה תבא פתאומית:

וזה מה שגילו להנער בן 15 מן השמים שאמר כמה פעמים את המלה פתאום
 שהכל יבוא פתאום בלי שידעו מראש בבת אחת בהפתעה גמורה.

ובמלבים עמוס (פרק ה פסוק טז חלק ביאור הענין): לכן כה אמר ה' - אחר שאינכם
 שבים אל ה', בכל רחובות מספד כי אעבר בקרבך - וזה הוצעה למ"ש
 הוי המתאווים את יום ה', שהיה מקובל ביניהם מן הנביאים שיש יום
 מוכן לה' שיתגלה ה' בכבודו להעניש את העמים שהרעו לישראל, הנקרא
 יום ה' הגדול והנורא, ושאו יושעו ישראל תשועת עולמים, וכבר נבא
 יואל (סי' ג') השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום ה' הגדול והנורא,
 והיו ישראל מתאווים ומצפים שיבא היום ההוא, שיעבור ה' בקרבם כי אז
 יוריד את כל הגוים אל עמק יהושפט וישפוט אותם על הרע שעשו לישראל,
 אמר להם הנביא שהם טועים בדבר, כי יום ה' שיבא לטובת ישראל יהיה
 בעת שיהיו ישראל שלמים וצדיקים וראוים לתשועה, אבל יום ה' שיבא
 עתה שיעבור ה' בקרבם יהיה להם יום חשך ואפלה, כי יעבור בקרבם
 לכלותם ולהגלותם, (ע"ד ועבר ה' לנגוף את מצרים), וזה שאמר שעתה כי אעבר
 בקרבך - יהיה בכל רחובות מספד - והרחוב הוא מקום הרחב שלפני
 הבתים ששם מתאספים העם והחוצות הם מקומות הצרים שאחורי הבתים
 ששם אין נמצאים רק בני המבוי והחצר שהוא הנשים והטף, ומציין
 שבהרחוב יאתספו כולם לספוד, והנשים והטף שיעמדו בחוצות יענו -
 על ההספד הו. וקראו אכר אל אבל - כי היה הדרך להספיד תחלה
 ואחר כך לעשות אבל, כמו שכתוב ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד
 ויעש לאביו אבל שבעת ימים, ובימי האבל בטלים ממלאכה ועל כן
 האכרים עובדי האדמה לא היו משתתפים עם אבל העם לבל יתבטלו
 ממלאכתם שבשדה, אבל אל אבל זה יקראו גם את האכר, כי בלא זה
 האדמה תשאה שממה ולא יהיה להם מלאכה בשדה, וקראו מספד אל
 יודעי נהי - לבעבור המספד יקראו למי שיודעים להרים קול מר בלשון
 הי והוי להגדיל מרירות ההספד, וגם בכל כרמים יהיה מספד - תחת
 שעד עתה היו חוגגים בכרמים ושמחים וחולים במחולות, וכל זה יהיה
 בעת כי אעבר בקרבך:

פרק א

ואביו שמר הדבר בגימטריא תשע"ו

ו'אביו ש'מר א'ת ה'דבר ר"ת שואה. לרמוז שתהיה שואה ח"ו בתשע"ו.
כל העניין שחולקים על הנער - זה מחלוקת יוסף על השבטים, "והוא נער",
ויוסף חלם חלומות!!! "ויקנאו בו אחיו". ואביו שמר הדבר - תשע"ו. ואביו
- זה הקב"ה....

"אל תחטאו בילד - כי ילד יולד לנו, בן נתן לנו" "בן" בגימטריא "אליהו", וזה
בחינת אליהו הנביא שמחזיר את ישראל לפני הגאולה.

אבל אשמים אנחנו על אחינו - זה עם ישראל, שלא הצלנו אותם כי מכרנו את
יוסף, היינו שאמרנו שזה שקר!!!

ובסוף יוסף ניצח ועלה לגדולה - שהתקיים הנבואה - שמשׁיח יבוא השנה....
ואם לא יעשו ישראל תשובה, הקב"ה יביא עליהם צרות ויגון ואנחה, עד
שיעשו תשובה מתוך הדחק שהוא חבלי משיח. וזה מה שבארו המפורשים
דברי חז"ל (פדר"א פרק מג): "רבי יהודה אומר: אם אין ישראל עושין תשובה,
אינן נגאלין. ואין ישראל עושין תשובה אלא מתוך הצער ומתוך הדחק ומתוך
הטלטול ומתוך שאין להם מחיה. ואין ישראל עושין תשובה גדולה עד שיבוא
אליהו זכור לטוב, שנאמר (מלאכי ג:כג-כד): 'הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא
לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על
אבותם'. ברוך אתה ה', הרוצה בתשובה".

אמרו חז"ל (ספרי, עקב מג): "אמר להם הקב"ה לישראל: כְּנִי, ראו באלו דרכים
הלכתם, ועשו תשובה, מיד אתם חוזרים לעריכם". הקב"ה נותן אַרְכָּה
לעשות תשובה ולהביא את הגאולה של "אחישנה" לפני שיגזור את הדין של
"בעתה". כך אמרו חז"ל (פסיקתא רבתי מד):

"שובה ישראל" (הושע יד, ב) - [משל] לבן מלכים שהיה לו דין לפני אביו. אמרו
לו, בְּקֶשׁ מִן אֲבִיךָ עַד שֶׁהוּא נִתּוֹן בְּפִלְטִין שְׁלוֹ, עַד שֶׁלֹּא יֵשֵׁב בְּכִימָה וַיִּמְתַּח
עֲלֶיךָ מִדַּת הַדִּין. וְכֵן הוֹשַׁע אָמַר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל: 'שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹקֶיךָ',
עַד שֶׁנִּתְּנוֹן בְּמִדַּת רַחֲמִים עָשׂוּ תִּשְׁוּבָה, כִּי הַקֶּב"ה רַחוּם וְחַנוּן וְרוֹצֵה בְּתִשְׁוּבָה
עַד שֶׁלֹּא יִמְתַּח עֲלֵיכֶם מִדַּת הַדִּין". ועוד שם: "חמשה דברים מביאים את

הגאולה. מתוך צרה אדם נגאל - 'בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה' (דברים ד' ל). ומתוך קץ - 'באחרית הימים' (שם). ומתוך תשובה - 'ושבת עד ה' אלקיך' (שם). ומתוך רחמים - 'ולא ישכח את ברית אבותיך' (שם). והתשובה גורמת לרחמים ולזכות האבות... הוי נשוב אצלו שאין לנו כמותו אלקים שהוא מקבל אותנו בשעה שאנו שבים מפשע 'כי אל רחום ה' אלקיך' (שם לא), ובזכות האבות".

אין לנו קול קורא ברור יותר מדברי המדרש (פסיקתא רבתי לג): "זה שאמר הכתוב: 'כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו' (הושע ו: א). למי שעלה לו מכה וקורעה הרופא. כיון שראה אותו שהיה בו מכה שלא נתרפאה מכתו, מיד היה מחזר אצל הרופאים אחרים ולא היו מוצאים לו רפואה, אומר לו: אתה הולך אצל כמה רופאים ולא מצוי להם כדי לרפאותך שאינם יודעים מה היתה המכה ניכרת. אלא אם מבקש אתה להתרפאות לך אצל אותו שקורע אותך והוא מרפא אותך. כך הנביא אמר, כל מה שאתם מפליגים דעתכם מן הקץ, הנחמות רחוקים מכם. עשו תשובה והקב"ה גואל אתכם משיעבודם של מלכויות, שהוא הוא שהכה, והוא הוא שמרפא. 'לכו ונשובה [אל] ה' כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו'. אמר הקב"ה, אני הוא שהכיתי, אני הוא שמרפא. אני הוא שהכיתי, שנאמר 'ממרום שלח אש בעצמותי' (איכה א: יג), ואני הוא שמרפא: 'אנכי אנכי הוא מנחמכם' (ישעיהו נא, יב)". וכן אמרו (שם לא): "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני' (תהלים קלז, ה) - אמר רבי אלעזר הקפר: תורתך בידכם והקץ בידי, ושנינו צריכים זה לזה. אם אתם צריכים לי להביא את הקץ, אף אני צריך לכם שתשמרו את תורתך כדי לקרב בנין ביתי [תכה] ואת ירושלים. וכשם שאי אפשר לי מלהשכיח את הקץ, שהוא 'תשכח ימיני', כך אף אתם אין לכם רשות לשכוח את התורה שכתב 'מימינו אש דת למו' (דברים לג, ב)".

הסכת ושמע ישראל! הרי הקב"ה בעצמו כביכול גוזר על עצמו תלות בישראל, "ושנינו צריכים זה לזה". אילולא אמרו חז"ל דברים אלה, מי היה יכול להוציאם מפינו? אך, מכיון שקבעום חז"ל, איך נוכל להמשיך במרדנו נגד הקב"ה, מרד שהפך לאווילות ולטירוף לאור הדברים הללו? הרי הקב"ה מודה, כביכול, שכדי לקרב את בנין ירושלים ובית המקדש, כדי שה' יחזור שוב כמלך ובכך לקדש את שמו ולחסל את החילול הנורא, הוא כביכול צריך את ישראל. כלומר, די אם יחזרו לשמירת התורה, ואז בשבילנו, בשביל

קידוש שמו, הוא יחזור לארץ ישראל ויביא את הגאולה. הרי, שהקב"ה כביכול תלוי בנו, ומדוע לא נבין את זה? כבר הבאנו את מה שאמרו חז"ל (ספרי, עקב מט) כעין זה: "רצונך שתכיר מי שאמר והיה העולם, למוד הגדה. שמתוך כך אתה מכיר את הקב"ה ומדבק בדרכיו. ואם עשיתם מה שעליכם, אף אני אעשה מה שעלי". הרי בפירוש נזכרת חובתו-התחייבותו כביכול של הקב"ה כלפי ישראל.

אם כן, מדוע בכל זאת מסרבים ישראל לחזור בתשובה על ידי מעשי בטחון ומסירות נפש? התשובה נמצאת בדברי חז"ל (מכילתא, בא, מסכתא דפסחא ה): "ר' יהודה בן בתירא אומר: הרי הוא אומר (שמות ו: ט) 'ולא שמעו אל משה מקוצר רוח' וגו'. וכי יש לך אדם שהוא מתבשר בשורה טובה ואינו שמח, נולד לך בן זכר, 'רבך מוציאך לחירות', ואינו שמח? אם כן למה נאמר 'ולא שמעו אל משה'? אלא שהיה קשה בעיניהם לפרוש מעבודה זרה, שנאמר: 'ואומר אליהם, איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו' (יחזקאל כ ז), ואומר 'וימרו בי ולא אבו לשמוע וגו' ואעש למען שמי לבלתי החל' (שם: ח-ט)".

אם כן, התשובה הפשוטה והעגומה היא, שכמו שלאבותינו "היה קשה בעיניהם לפרוש מעבודה זרה", מכיון שהיו שקועים בה, והיא הפכה לחלק טבעי ובלתי נפרד מחייהם, כך בתקופתנו, בגלל הגלות והתרבות הזרה שנכנסו לתוכנו, "קשה בעינינו לפרוש" מפחד הגוים, ומפיתוי הגלות.

לכן, בלית ברירה, מביא הקב"ה על ישראל את הגאולה "בעתה", עם כל חבלי המשיח והיגון והאנחה שבה, כדי לקדש את שמו. כך אמרו חז"ל (במדבר רבה ה, ו): "למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך" (ישעיהו מח, ט) - אלו ישראל שיחד הקב"ה שמו עליהם, 'אנכי ה' אלקיך', ושיתף שמו בשמם - מדבר בישראל. 'למען שמי אאריך אפי' ישראל. ולכך האריך הקב"ה אפו עם ישראל שלא טרדם, וגבה מהם קמעה קמעה בגלות כדי לנקותם, ולא ביקש למחותם שלא יתחלל שמו בהם. שכן מצינו, כשהיו ישראל במצרים מרדו בהקב"ה ורצה הקב"ה לכלותם שם, והאריך אפו עמהם למען שמו ולא עשה, כמו דכתיב (יחזקאל כ: ח): 'ואמר לשפוך חמתי עליהם' וגו'. וכן כשיצאו ישראל במדבר מרדו בו וביקש הקב"ה לכלותם, והאריך אפו עמהם למען שמו, שנאמר (שם): 'ואומר לשפוך חמתי עליהם' וגו'".

עוד אמרו (ויקרא רבה ב, ח): "מפני מה אתם עושים דברים המכוערים דברים שאינן ראויין, מכעיסים אתכם ביסורין הבאים עליכם, אבל מה אעשה, הריני

עושה למען שמי הגדול שנקרא עליכם, שנאמר (שם כ, ט): 'ואעש למען שמי לבלתי החל' וגו'". וכן (תנחומא, שמות יב): "וישמע אלקים את נאקתם ויזכר אלקים את בריתו... וירא אלקים את בני ישראל' (שמות ב' כד-כה) ראה שאין בידם מעשים טובים וגאלם, שנאמר (תהלים קו, ח): 'ויושיעם למען שמו'".

כל התקופה הזאת של הסירוב להחיש את הגאולה שהיתה יכולה לבוא מיד, כשבמקום זאת התחילה הגאולה של "בעתה", איטית וביגון, עניינה מבואר על ידי הגר"א, בספר קול [תכו] התור (פרק ראשון אות טו):

"שאלנו את פי רבנו, מדוע צריכה האתחלתא להיות דוקא קימעא קימעא. אם באה עת רצון לפני ה' לקבץ נדחי ישראל היד ד' תקצר שקיבוץ גלויות יהיה במדה גדולה בבת אחת? ויסבר לנו רבנו, כי כל ענין האתחלתא דגאולה הרי הוא בלא זכו. היינו לא בזכות צדקתנו". אכן, מי שמטיף לעם ומבטיח להם גאולה שלא בזכות צדקתנו, גאולה מהירה ללא היגון של חבלי משיח, שותל אשליות ונבואות שוא. זאת כוונת חז"ל באמרם (פסחים קיח): "לא לנו ה', לא לנו' (תהלים קטו, א) - זו שעבוד גלויות. איכא דאמרי, א"ר יוחנן: 'לא לנו ה' לא לנו' - זו מלחמת גוג ומגוג".

כל גוים סבבוני, ג' פעמים עתיד גוג ומגוג לעלות לירושלים כדרך שעלה סנחריב לארץ ישראל, וכדרך שעלה נבוכדנצר לירושלים ג' פעמים, פעם ראשונה הוא אומר כל גוים סבבוני, שהוא עתיד לכנוס את כל העולם ולהעלותם לירושלים, שנאמר (זכריה י"ד) ונאספו אליו גוים רבים והמה פרוכין, לכך נאמר בשם ה' כי אמילם.

פעם שניה הוא אומר סבוני גם סבבוני, שהוא עתיד להרגיש כל האומות ולהעלותם לירושלים, שנאמר (תהלים ב') למה רגשו גוים והם פרוכין, לכן נאמר בשם ה' כי אמילם.

פעם שלישית אומר סבוני כדבורים, שהוא עתיד לפרוש דוגמניות על כל המדינות להוציא כרוזות, כמא דאמר קדשו מלחמה וכל הפרשה והמה פרוכין, לכך נאמר בשם ה' כי אמילם.

דבר אחר כל גוים סבבוני, שהוא עתיד להכניס כל אומות העולם להעלות לירושלים, וישראל מתייראים ממנו, באותה שעה אומר להם הקב"ה, (ישעיה מ"א) אל תיראי תולעת יעקב, סבוני גם סבבוני, שהוא עתיד לתפוס שבט יהודה ולאסור אותן, וכסבורין למסור כל אחד ואחד לשונאים שלו, ויאמרו

יבואו אחינו וישלטו בנו, ולא ישלטו בנו שונאינו, שנאמר (זכריה י"ב) ואמרו אלופי יהודה בלבם, והקב"ה עושה להם נסים ומפיל שונאיהם לפניהם... (מדרש שוחר טוב - מזמור קיח).

אף לגוג כך עשיתי, שנאמר (יחזקאל ל"ט) הנני אליך גוג וגו' ושובבתיך וששאתיך וגו', אמר לו הקב"ה אל תאמר שאיני יודע מה שהיית עתיד לעשות, ראה קודם כמה דורות אמרתי עליך, שנאמר (שם ל"ח) כה אמר ה' אלקים האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אותך עליהם. אל תאמר שנים אלא שנים, כמה דורות קודם אמרתי לאלדד ומידד שיתנבאו עליך... היו מתנבאים ואומרים שאחר גוג ומגוג אין גלות ולא שעבוד... ולא עוד אלא יחזקאל נתנבא עליך מה שאתה עתיד לחשב בלבך, שנאמר (יחזקאל ל"ח) כה אמר ה' וגו' יעלו דברים על לבבך וגו'... הכל חשבו בלבם... כך אף גוג ומגוג מחשב בלבו והקב"ה מפרסם מהו חושב... ומהו חושב, אלא כך הוא אומר, פרעה שבא על ישראל שוטה היה הניח פטרונן והלך לו עליהם... אלא מה אני עושה אני הולך תחילה אצל פטרונן של ישראל, ואם הורג אני את המשיח תחילה הוא מעמיד משיחין אחרים, אלא על הקב"ה, שנאמר (תהלים ב') למה רגשו גוים וגו', מתיעצים ומתמלכין בעצות רעות על ישראל כולהן כאחד לבא על הקב"ה, שנאמר (תהלים פ"ג) כי נועצו לב יחדיו עליך וגו'... ומה עושיך, עומדין על רגליהם ומסתכלין למעלה כנגד הקב"ה ואומרים לכו ונכחידם מגוי וגו'... ומה הקב"ה עושה להם ממרום, עומדין על רגליהם ופורע מהן, שנאמר (זכריה י"ד) וזאת תהיה המגפה וגו' המק בשרו והוא עומד על רגליו, אותן הרגלים שרצו לעמוד כנגדו המק בשרו והוא עומד על רגליו, ואתן העינים שהן מסתכלות למעלה ועיניו תימקנה בחוריהן... (אגדת בראשית ב)

פרק ד

הגה"צ הרב שטרנבוך שליט"א ראב"ד 'העדה החרדית' על המתיחות בין טורקיה לרוסיה - "כשהרוסים ייכנסו לאיסטנבול, צריך ללבוש בגדי שבת"

הגאון רבי משה שטרנבוך התבטא אמר (כא כסלו תשע"ו) על הסכסוך בין רוסיה לטורקיה כי "מקובל אצלנו איש מפי איש עד הגאון מוילנא, שאם הרוסים

ייכנסו ויכבשו את איסטנבול בירת טורקיה יש למהר ללבוש בגדי שבת ולחכות למשיח". בשיחה שמסר לתלמידיו המשיך הסביר הרב שטרנבוך כי "הרוסים והטורקים החלו להתקוטט זה עם זה. שומעים קולות מלחמה, וכל האומות תמהים - איך טורקיה מתחילה עם רוסיה?"

"אבל אנחנו רואים בזה קיום מאמר חז"ל שכאשר משיח צריך לבוא הקב"ה מגרה מלכויות זו בזו ושלא ברצונם נהיה מלחמה. אנחנו במוצאי שביעית, רואים בזה חיזוק גדול וצריכים להתעורר".

הרב שטרנבוך הוסיף על מה שכתוב שסמוך לביאת המשיח יהיה לעם ישראל צרות מבני ישמעאל והם יצליחו להתגרות בבני ישראל, "אנחנו נמצאים בפרשת דרכים אנחנו ומתפללים להקדוש ברוך הוא שיגאל אותנו, צריך להתעורר בתשובה אבל אם חס ושלום לא - הרי שמתחזק חלילה בני ישמעאל אנחנו בצרה גדולה מאוד". בסיום דבריו אמר - "משיח עומד אחר כותלינו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים ומצפה לבוא, הקב"ה מראה לנו התחלה של גאולה, הרי זה לא מובן איך מדינה כמו טורקיה מתחיל מלחמה מבקש שיגיד סליחה גם את זה לא רוצה ועוד מסרבים לומר סליחה. ער איז אמשוגינער. הקב"ה מבלבל אותם ולכן אנחנו צריכים להתחזק מאוד".

פרק ה

בעניין צפה לרגלו של משיח

אמר רבי אלעזר בר אבינא: אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח, תדע שכן, שהרי בימי אברהם על ידי שנתגרו המלכויות אלו באלו, באה הגאולה לאברהם: (בראשית רבה).

כי באמת קשה הרי ידוע שהוא יבוא רכוב על חמור, מה עניין רגלו של משיח?

ובס"ד נראה לומר:

ומחוקק מבין רגליו, כשיבא אותו שהמלכות שלו, שכתוב בו (ישעיה כ"ח) ברגלים תרמסנה עטרת וגו'. (בראשית רבה צט ט).

משלחי רגל השור והחמור, זה משיח בן יוסף שנמשל לשור, וחמור זה משיח בן דוד, שנאמר עני ורוכב על חמור (זכריה ט'), עד שיבואו, על אותה שעה הוא אומר, ומעולם לא שמעו ולא האזינו... (בראשית א).

(ישעיה נ"ב) מה נאוו על ההרים רגלי מבשר וגו נאמר במלך המשיח. מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו (ישעיה מ"א) נאמר על מלך המשיח. (חז"ל). ובאים האומות ומלחכים עפר מתחת רגליו של מלך המשיח, שנאמר ועפר רגליך ילחכו (פסיקתא מ"ט).

ידוע שדוד המלך נקרא רגל רביעי במרכבה, ודוד הוא משיח. א"ל למה? אמרה לי דעל רגלוי חרב בית מקדשא, אמר לה רחיצין אנו במריה עלמא, דעל רגלוי חרב ועל רגלוימתבני. (איכה רבתי א' נא).

מפני זה אמר דעל רגליה מתבניה, פירוש כי נולד המשיח. (מהר"ל). ועוד פגם אחר נמצא, והוא שיטוף הרגלים, וזה נודע, כי אחיזת הטומאה היא באלה הרגלים, וכתוב רגליה יורדות מות, ושני המשיחים הם שתי הרגלים האלה, שהם עתידים לגאול את ישראל, ובהתחזק שרש הפגם בשרשם לא יעצרו כח לגאול, ועל כן אמרה רחצתי את רגלי איככה אטנפם.. (רמח"ל, אדיר במרום).

כתיב "כי לא אתן לך מארצו ירושה עד מדרך כף רגל" ודרשו: עד שידרוס רגלו של משיח. דכתיב "ועלו מושיעים בהר ציון וכו'". (תנחומא ישן דברים). רבי מאיר אומר עד שידרוך כף רגלו של משיח שנאמר "דרך כוכב מיעקב" (מדרש לקח טוב, דברים).

ועמדו רגליו על הר הזיתים. (זכריה יד) נאמר על המשיח. וזהו רגלי משיח. נאמר ביוסף שהוא בחינת משיח, "ענו בכבל רגלו", וברגע שישתחרר המשיח מכבלו שברגלו, יבוא ברגליו.

גימטריות

צפה רגלי משיח בגימטריא תשע"ו!

ר"ת בגימטריא תשע"ו!

אמר רבי אלעזר בר אבינא: א'ם ר'אית מ'לכיות מ'תגרות א'לו ב'אלו צ'פה ל'רגלו ש'ל מ'שיח, תדע שכן, שהרי בימי אברהם על ידי שנתגרו המלכיות אלו באלו, ב'אה הגאולה ל'אברהם: (בראשית רבה).

ופירשו המפרשים דעל ידי תיקון מדת היסוד שהוא ברגליים יבוא משיח במהרה.

ובליקוטי מוהר"ן (סימן עה) - ובחינה זאת של ברור הניצוצות, נעשה בכל יום עד ביאת המשיח, עד שיתקים (זכריה י"ד): "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים" (כמובא בכתבי האריז"ל). כי עקר תקון הניצוצות, הוא בבחינת רגלין (כמובאר במקום אחר). כי תורה ותפלה הם בחינת עמידה, שהוא בחינת רגלין. 'תורה', כמו שכתוב (דברים ה'): "ואתה פה עמד עמדי". וכתוב (שמות י"ט): "ויתיצבו בתחתית ההר". 'ותפלה', כמו שכתוב (תהלים ק"ח): "ויעמד פינחס ויפלל". וזה בחינת (שם פ"ה): "צדק לפניו יהלך", 'צדק', הוא בחינת הדבור של תורה ותפלה, כמו שכתוב (שם נ"ח): "צדק תדברון". על ידי זה נתתקנן הרגלין, בבחינת: "צדק לפניו יהלך". ועל ידי זה זוכין לבחינת: "ועמדו רגליו ביום ההוא" וכו' מוהר"ן:

...גם הדיבור הרע נקרא רגל, כמו"ש (תהלים ט"ו) "לא רגל על לשונו", גם הוא נתעלה. גם אדם נתעלה בממון הנקרא רגל, כמו שכתוב (דברים י"א) "ואת היקום אשר ברגליהם", גם כל המדריגות התחתונות המוכנים בשם רגלים נתעלים על ידי שמחת תורה ומצוה, כמו שכתוב "צדק יקראהו לרגלו", שהתורה והמצוה הם קוראים למעלה את אלו המדריגות התחתונות... כי אשה נקראת רגל, כמו שכתוב (ש"א ב') "רגלי חסידיו ישמור"... גם ברא כרעא דאבוה (עירובין ע' ב'), גם אמונה נקראת רגל, כשרז"ל (מכות כ"ד) בא חבקוק והעמידן על אחת וכו', וכן כל הדברים הנקראים רגל נתעלים. (תנינא פא).

הרגעים האחרונים הגיעו וצריך ללבוש בגדי שבת

כן, נכון, הרגעים האחרונים הגיעו.

רוסיה היא המוליך בכוחות שהם נגד עם ישראל והקב"ה, וגם לפי הנבואות זה כך.

אני חושב שברור לכולם שישראל עומדת לפני מלחמה, ומה עוד אפשר להגיד על זה?

דברנו ודברנו שתהיה גם מלחמה עולמית. כרגע רוסיה ותורכיה, נמצאות במצב כפי שכתוב בפרשנות על הנבואות, ובשבילנו זה עוד סימן שהסוף

קרוב ואפשר להוציא את בגדי השבת. עוד מעט ואנחנו נעבור זמנים קשים, גם בבלבול נוראי שיש עכשיו וגם בעיות אחרות של מלחמות. שאלה: מה הכוונה לבלבול?

תשובה: בלבול רוחני, הכוונה לאדם שלא חי לפי האמת, שהוא חי לפי השקר, כשיגיע הרגע, הוא לא יכיר את האמת, והבלבול יהיה מאד גדול, יותר מהיום, כי מצד אחד מנהיגים יגידו לנו דבר אחד, ומצד שני נראה את האמת שלא כל אחד מבין, והבלבול יהיה מכל הכיוונים - שחור יהיה לבן, וצהוב יהיה אדום, ירוק יהיה כחול והכול יהיה מבלבל, למעלה יהיה למטה והפוך, ואדם שהשורש לו הוא לא אמת, יתבלבל מאד.

ואלה שקרובים לקב"ה ומחכים למשיח ובוטחים לגמרי בהקב"ה ובתורתו, הם ינצלו ולא יסבלו כמו האנשים שלא קרובים לקב"ה. ושוב אומר - מי שקרוב יותר לאמת יסבול פחות מיהודי שרחוק.

הקב"ה יביא את היהודי האמיתי למשיח, וכל מה שאני אומר לכם, זה כתוב בנבואות שזה יקרה, וכן גדולי הדורות כתבו על כך. כל החיים האלה, מלפני ששת אלפים שנה מבריאת העולם ועד היום, שעברו עלינו, הם כדי לתקן את חטא האדם הראשון. התיקון מגיע לסוף, ולאחריו נגיע לשלמות שאנחנו ברגע זה לא יכולים להבין כלל, אנחנו צריכים את ימות המשיח בכדי שנוכל להתכונן ולהבין ולהיות מוכנים לרמה הגבוהה של השלבים אחרי האלף השביעי, וזאת כל תכלית הבריאה.

וכל השנים, מהאדם הראשון ועד למשיח, הסבל הגדול, הבלבול הנוראי שעברנו - יראה כמו חלום ואנחנו נכנס לתוך שלמות ממש, ובסוף האלף השישי יהיה ברור נוסף, ואז נעבור למימד אחר לגמרי לנצח נצחים.

חייבים להתכונן למשיח, זה לא פשוט, כל אחד צריך להיות לבוש בבגד שיתאים למעמד, כל גבר גם צריך להיות מוכן עם בגד לשבת, תמיד נקי ומוכן להלבשה, כל אחת תתלבש בבגדי שבת מסודרים מהראש ועד לרגליים. וכמו שאנחנו מתכוננים בלבוש, כך נתכונן במחשבות לבואו של משיח, צריכים את הביטחון המלא של השבת, שבת שלא צריכים לדאוג לעולם הזה, רק שתהי-יה מעין עולם הבא, גם באוכל, גם במחשבות, גם בדיבורים, הכל קודש, וזאת ההכנה למשיח.

צריך בגד רוחני חוץ מגשמי, הרבה תפילות צריך, ובקשת רחמים על עם ישראל, שהמשיח יבוא מהר בקלות ובשמחה, ללמוד זוהר הקדוש, להתבודד

עם ה', לעסוק בחסד, להתרחק מהעולם הגשמי, להתרחק מדברים מיותרים, להתרחק מהגסות של העולם הזה, לא לאכול בשר, מהאוכל אפילו עם הכשר שזה רחובי, להתרחק מהמוזיקה הרחובית, מהפריצות, ולהגיע לצניעות, לזרוק בגד לא צנוע, קצר או צבע רועש, להיות מכוסות בכמה שכבות שיהיה רחב וארוך, כסוי ראש ולא פאה נוכרית והגברים גם צריכים שמירה (עיניים, לשון, ברית, קדושה) באמת ולא כאילו.

צריכים לאכול אוכל שטוב ובריא לגוף, ולא לבלות במקומות אכילה של גלידה, פיצה פלאפל וכו' אשר מטרתם לספק את תאוות הגוף שזה איסור מן התורה. זה פסול ומביא את היהודים לסבל גדול ביותר. להתרחק מכל הנופשים, לנסוע רק לציוני צדיקים ולהתפלל שם.

לא לעסוק בשטויות ולא להישען מידי על הכסף, כי ה' עומד להוריד את העולם הזה מאיתנו עוד יותר, וזה המקום הראשון שניפגע, בכדי שנתקרב אליו ונבקש ממנו עזרה כי לא יהיה מקור אחר, צריך לעסוק בחסד ובתפילות, לנשים טוב לקרוא תהילים, להתלבש בצניעות, שמירת הלשון וכמובן להתפלל.

אני מברך את כל היהודים שנעבור את התקופה הבאה בקלות ונזכה לקבל את משיח צדקנו עם משפחותינו ועם כל הנשמות שהיו בהר סיני ואמרו "נעשה ונשמע".

אני בעצמי מפחד, מלא פחד, אך תלוי ממה מפחדים, אם מפחדים ממוות, אז לא לפחד, ואם פוחדים שאנחנו לא מספיק יראי שמים, אז יש ממה לפחד, ולכן מהבוקר עד הערב צריך לדאוג שנחיה לפי רצון ה' ולא לדאוג לשום דבר אחר. (ראה זוהר הקדוש פרשת וישב על הפסוק וישב בארץ מגורי אביו).

המלחמות הרוחניות מורגשות באוויר כי הם כבר התחילו, ולכן כולם כל כך עייפים. הכוונה שהמלאכים משני הצדדים (הטוב והרע) נלחמים וזה גורם להרגשת הכבדות, עכשיו עומדים נגד אויב שלא חשבנו עליו (רוסיה) והוא לא סתם אויב, זה אויב אגרסיבי מאד.

דברים גדולים קורים בעולם, עם כאילו הפסקה בין אירוע לאירוע, אבל זה משנה את העולם ומקרב את הסוף. מראש השנה עד עכשיו העולם השתנה לגמרי, וזה קרה לאט לאט, והסיבה לכך היא על מנת לתת לאנשים להבין יותר טוב ולהפנים את זה. אם השינוי היה קורה בבת אחת, התדהמה לא

הייתה עוזרת להם לראות נכון את מה שקורה, והיה מפיל את היהודים, אבל עכשיו זה לא ילך לאט, רק שלב אחרי שלב ללא הפסק. ובהרבה מדינות נמצאים המנהיגים עם אצבע על הכפתור האדום שלא נדע.

פרק 1

בו יבואר מילה במילה שדיבר האדמו"ר מהאלמין שליט"א עם הנער נתן בן 15

ברוכים הבאים בשם השם.

0:04

התכנסנו היום עם הצדיק הבחור נתן, שליט"א, לקיים הלכה שמוע בין אחיכם.

0:14

כתוב בתורה, הבעל שם טוב הקדוש אומר, זכותו יגן עלינו, כתוב בתורה

0:20

הפסק – אומרים את זה בהפטורה – "אתם בני יעקב לא כליתם"

0:27

אומרים הספרים הקדושים, בשם הבעל שם טוב, זכותו יגן עלינו

0:33

מה זה "ואתם בני יעקב לא כליתם"? מה זה, הלא? כליתם את ה"לא"? – מה זה ה"לא"?

0:40

אז הם אומרים ככה: שלוקחים את הלא – יש לנו עשרת הדיברות – לא תגנוב, לא תרצח, ולא תרצח וכל הדברים האלה,

0:49

אז מוחקים את ה"לא", אז נהיה "תרצח". כן. הכל בסדר. הכל כשר. אתה יכול לרצוח. אתה יכול לגנוב. אתה יכול לעשות כל דבר.

0:57

זאת אומרת הם מחקו את ה"לא" של עשרת הדיברות. ובמקום "לא תרצח" – "תרצח".

1:03

תאנף. תעשה את כל העבירות. הכל בסדר. הכל בסדר.

1:07

ובגלל זה, שעוברים על ה"לא" של התורה, ובגלל זה רוצחים היום יהודים, כל יום רחמנא ליצלן.

1:15

לוקחים את ה"לא" – זאת אומרת, יכולים לקיים "תרצח". יש הרבה אופנים של רציחה.

1:22

למשל, ברמב"ם כתוב, אם מביישים מישהו, זה רציחה. כמו שהרגת אותו.

1:28

אז יש לנו רציחה. אז זה - בגלל זה בא דע"ש ורוצחים יהודים. עוברים על ה"לא".

1:35

אותו הדבר כאן. מחקו מן התורה את כל העניין של שמוע בין אחיכם. זה עניין חמור מאד בשולחן ערוך

1:45

אסור לי לדבר – אסור לי לעשות שום דבר עד – אם אני לא עשיתי שמוע בין אחיכם.

1:51

בגלל זה, אני הזמנתי קודם את הרב רמי לוי שליט"א לדבר איתו. ועכשיו הזמנתי אותך לדבר איתך.

2:00

לשמוע. לקיים את "לשמוע בין אחיכם".

2:04

השאלה הראשונה שרציתי לשאול – מישהו מן הרבנים קראו לך לדבר איתך על העניין הזה?

2:11

נתן: לא

הרב: אף אחד? שום רב? אף אחד לא שאל אותך?

2:15

נתן: לא. רק הרב רמי לוי שהלכתי איתו להרצאה.

הרב: זה היחיד.

2:20

עוד דבר. איך השפיע עליך כל הסיפור הזה?

2:25

נתן: איך השפיע עלי כל הסיפור? קודם כל, לפני זה, לא היה אכפת לי כל כך מהיהדות. כאילו, הייתי סוג של דתי-מסורתי כזה, אבל לא ממש, שמרתי, ולא היה כל כך אכפת לי.

2:36

ועכשיו זה השפיע עלי. עכשיו אני לומד בישיבה. אני עוד מעט גומר ללמוד מסכת ברכות, אני מתפלל שלוש תפילות ביום.

2:44

כל הזמן מתפלל במנין.

הרב: ברוך השם. ואיך זה הולך הלימוד?

2:48

נתן: בסדר. קשה, אבל מצליחים. מי שמתקשה מקבל על זה שכר.

2:54

הרב: נכון. נכון. אם זה קשה זה הרבה. הרבה יותר שכר. אבל יש לי על זה גם כן עצה.

3:00

שיהיה לך בקלות. אנחנו עושים מבצעים כאן עם כל הילדים על הזהר הקדוש. זה ידוע בכל העולם כבר.

3:08

ואפילו בערים אחרים, שעושים מבצעים על הזוהר. כל אחד שמטלפן לי על הטלפון ואומר שיש לו בעיות עם הילדים שלו

3:16

אני אומר לו, "ניתן לילדים שלך כסף שילמדו את הארבע תיקונים: פתח אליהו, תיקון מ"ג, תיקון מ"ח, תיקון ל – כל יום, ותראה הצלחה בילדים.

3:30

רק עכשיו היה אחד, שנתתי להם מתנות וכתבתי להם מכתבים. מרחובות, ארבע ילדים.

3:37

אני במחשב, אני יכול לראות את זה. ארבע ילדים. ילדים קטנים שנבחנו פתח אליהו, תיקון מ"ג, תיקון מ"ח, תיקון ל.

3:44

וכל אחד קיבל כסף, ולא רצה לקחת ממני כסף. אני הבטחתי 101 שקלים לילדים – מי שידע בעל פה. אבל הוא אמר הוא ישלם כבר את הכסף. אני רק יתן מתנות ספרים.

3:56

ושלחתי להם מתנות ספרים. והוא ברוך השם קיבל את זה. עכשיו הילדים שלו שהיה בעיות. לכל הילדים היה להם כבר בעיות. הם לא היו הכי טובים בכיתה.

4:05

יש לי נכד קטן, בן שמונה שנה, שהיה איתי בראש השנה במירון.

4:13

ואולי 20, 30 אנשים היו לנו שם. והוא למר – כל היום אמר – 13 שעות בראש השנה,

4:21

אמר תיקון מ"ג. אולי אלף פעמים ויותר מאלף פעמים. קיבל כסף על זה. זה היה שנה שעברה והשנה הזאת גם כן.

4:29

וכולם – אולי היה שמה במירון אולי חמש או עשר אלף אנשים. מלא מלא אנשים. אני לא יודע סכום. אומרים עשר אלף – אני לא יודע כמה.

4:38

וכולם רואים את הילד הקטן עם התיקון מ"ג עומד על יד הרשב"י, וכל הזמן עומד ככה בהתמדה מאד גדולה.

4:46

למה אני מספר את זה? אומר בדרשה, היה עכשיו במירון

4:52

אמר בדרשה אצל הרב בניהו שמה, שיש שמה אלף אנשים, או 700 אנשים אצל הרב בניהו שגומרים את כל הזהר הקדוש, והאידרות.

5:01

ועשו סיום על הזהר, אז היה שמה – הנכד שלי היה שם. אז אני אמרתי לו, "אולי תגיד דרשה. ככה, תגיד דרשה על הזהר הקדוש."

5:12

אז בסדר. הסכים להגיד דרשה. אבל מה היה הדרשה - מי ששומע את הדרשה הזאת הוא דיבר כמו יהודי בן שבעים שנה. וסיפר ככה:

5:23

הסבא שלי נתן לי כסף ללמוד תיקון מ"ג, וללמוד תיקון מ"ח...ופתאום נכנס לי בראש, אני רוצה לבר מצווה לגמור את כל הש"ס.

5:34

פתאום. נו – אני רוצה גמרא. איזה גמרא? תענית. שאל איזה גמרא הכי קל - תענית. אבל אין לו גמרא.

5:44

מחפש. אין לו גמרא בשביל – צריך גמרא עם שוטנשטיין. אז הוא ביקש מאבא שלו – רוצה ללמוד – קנה לו גמרא.

5:53

הוא גמר בתוך כמה חודשים מאות מאות דפים. מסכתות שלימים. הוא למד – התחיל בתענית, ברכות, יומה, סוכה, ביצה, ועוד מסכתא גדולה – לא זוכר איזה מסכתא.

6:06

וכל כמה שבועות או חודש עושה סיום מסכתא. ככה. אחד אחרי השני. וזוכר בעל פה. אני הבחנתי אותו. הוא זוכר בעל פה. הוא הלך להבחן אצל רבנים.

6:16

יודע הכל בעל פה. איך זה? איך זה הולך? שאם לומדים זהר הקדוש, אומר הרבי מקמרנה - שאם לומדים זוהר נפתח הראש.

6:30

אז נעשה איתך גם כן עסק כזה. אתה תגיד כל יום לשבעים יום - תגיד שבעים יום את הפתח אליהו, את תיקון מ"ג, תיקון מ"ח, תיקון ל כל יום. ותקבל שקל ליום.

6:41

דבר אחד. דבר שני, אנחנו עשינו את הזהר תהילים עכשיו. זהר עם תהילים. מחולק לשנה. אני אתן לך גם כן סט כזה.

6:51

וכל יום תגיד. זה לוקח שלוש דקות ביום, בערך, את השיעור היומי. וגם כן תקבל שקל ליום.

6:59

נתן: ש

הרב: ואם הנכד שלי אני עושה מבצעים ככה - על כל דף גמרא שהוא לומד מקבל חצי שקל. אני אעשה איתך גם כן.

7:07

נתן: ש..

הרב: כמו הנכד שלי. חצי שקל על כל דף חדש אתה לומד בגמרא.

7:15

וככה בעזרת השם עם הזהר הקדוש, השם יפתח לך את הראש וילך אחת שתיים, עד שתגיע להיות הכי גדול בארץ ישראל בתורה או במצוות. בעזרת השם.

7:25

תראה – רואים ניסים ונפלאות על העניינים האלה. אבל אני רוצה להגיד לך דבר אחד.

7:34

אני עובד כבר חמישים שנה, ברוך השם שיעזור הלה. ועשינו עשרות – עשר אלף ספרים. או יותר מעשר אלף ספרים. אני לא סופר כבר. אבל מישהו אמר לי שעשה את החשבון.

7:47

יצאה לו עשר אלף ספרים. עשה חשבון כמה קבצים יש לנו בארבעים אתרים. מה שעשו זה לא שלי. אני לא בכלל שולט באתר. לא יודע איך לפתוח. רק לראות אני יודע.

8:00

לא יודע כלום. כי היה לי גם אירוע מח הרבה פעמים. אני לא זוכר מרגע לרגע אפילו מה שאני אומר.

8:08

אז יש בערך ארבעים אתרים, ואמרו לי שפתחו עוד עשרות אתרים ששמו את הספרים שלנו – שאצלינו הכל בחינם.

8:17

זה כל השנים ככה. מיום שהתחלתי להדפיס ספרים, מחלקים בחינם.

8:25

וגם כן היה לי תורמים שעשו דיסקים. בערך עשו בערך עשר מיליון דיסקים. שבדיסק, בדיסק הזה כתוב "300 ספרים של תורה".

8:36

אני חושב שיש כאן חמש או שש מאות ספרים של תורה. לא רצינו לכתוב יותר מדי כדי שהבן אדם לא יחשוב שעושים עליו – שעושים עליו "פראשר" [לחץ] – איך שאומרים.

8:54

זה – אתה רואה 300 – זה היה מחולק בכל הארץ. אחר כך, אז עשו עוד דיסק אחד – 7,000 ספרים. אתה רואה? תסתכל בדיסק הזה.

9:05

7,000 תורה בוקס פור פרי [ספרים בחינם]. שבע אלף ספרים ומודעות של תורה. הדיסק הזה נחלק בחינם לזכות את הרבים.

9:14

אז עשו בערך עשר מיליון דיסקים. עשר מיליון דיסקים – כל אחד יכול לעשות את החשבון, כפול שבע וחצי אלף ספרים – כל אחד יכול לעשות חשבון כמה שזה יוצא.

9:29

זה יוצא בביליונים. מליארדים מה שקרואים בארץ ישראל. מיליארדים. אז זה מה שעבדתי כל השנים, לעשות בחינם, ולחלק בחינם לזכות את הרבים.

9:44

על כל ענייני ויסודי היהדות. עכשיו הגיע הזמן איתך. הסיפור איתך. אז אני התחלתי - אנשים סיפרו לי את הסיפור הזה –

9:55

הראו לי את זה בסרט. אז אני אמרתי, "אתם יודעים משהו?" יש – שמעתי יש שלוש מיליון אנשים שכבר צופים בדבר הזה – אני ראיתי את הסרט. תכף התעוררתי לתשובה. אני מפחד כל הזמן.

10:12

יש לי פחד שכבר הייתי ילד, על הגיהנם ועל כל הדברים. אבל עכשיו התגבר הרבה הרבה יותר.

10:19

ואני מתעורר כל הזמן לעשות עוד, לעשות עוד, לעשות עוד. אפילו שאין לי כח. אני נופל כל יום. כמה פעמים ביום אני נופל, שאין לי כח לעמוד אפילו על הרגל.

10:29

אבל אני עובד. וברוך השם עשיתי – על הסיפור שלך גמרתי אתמול – ספר מספר 14. 14 ספרים – אולי 1000 עמודים.

10:39

אולי עברנו את האלף עמודים שכתבתי על הדברים שאתה סיפרת שמה. אז עכשיו אני רצייתי פשוט לשמוע ממך, פנים אל פנים. ולראות ולשמוע כמו שכתוב "שמוע בין אחיכם" לראות כל העניין.

10:53

אז עכשיו אני רוצה לשאול אותך. אני מקווה...אז מה רציתי להגיד...שמכל הדברים שעשיתי, עשיתי אולי אחוז אחד ממה שאתה עשית. אולי אחוז. אם עשיתי אחוז אחד אני כבר שמח.

11:09

ממה שאתה זכית לעשות. אתה שליח מהשם, מסתמא יש לך איזה זכויות גדולות למעלה למעלה. אנשים לא יודעים את הזכויות. אבל הקדוש ברוך הוא יודע כל דבר.

11:20

אז אני רואה, הילד הזה עשה 99 אחוז יותר מה שאני עשיתי. אני מאד שמח. ברוך השם. ברוך השם שיש לנו זכות שמישו עושה לקרב את עם ישראל. ואני מקווה שבאמת לא ידח ממנו ידח, וכל עם ישראל יחזרו בתשובה.

11:37

וכל אלו שלא רוצים שאנשים יחזרו בתשובה – יש להם בעיה. יש להם בעיה. אבל אני שמח שכל יהודי שעושה להחזיר יהודים בתשובה.

11:49

אני מאד שמח. ובפרט, באופן כזה גדול. שכתוב שמישח יבוא הוא יחזיר את כולם בתשובה. ולא כולם יזכו לביאת המשיח.

11:57

כתוב ב- הסבא של החיד"א, קראו לו רב אברהם אזולאי. צדיק קדוש היה מאד.

12:06

אז הוא כותב ששבע אלפים אנשים יזכו לביאת המשיח. ככה הוא כותב. הסטמר רבי זכותו יגן עלינו אמר, שהוא מפחד מאד – אם הוא יזכה לביאת המשיח. שבע אלפים.

12:19

אז עכשיו, אבל, הקדוש ברוך הוא, אבא שלנו, רוצה שלא ידח ממנו ידח. בגלל זה עשיתי את הספרים. שיראו את זה.

12:27

שלא ידח ממנו ידח. כל יהודי חשוב לפני הקדוש ברוך הוא. כולם צריכים לחזור בתשובה. ואני מקווה עכשיו – יש שלוש מיליון צופים – אני מקווה שיהיה מאות מיליוני צופים בעזרת השם, בקרוב ממש.

12:42

תראו את זה, כי צריך להתקיים העניין. זה פסוק: "כי לא ידח ממנו ידח". ואני מקווה שכולם יחזרו בתשובה שלימה. וכך נזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

12:55

נתן: אמן

12:57

הרב: שבוע שעבר, בשבוע שעבר בהיה לנו ישיבה עם שלוש רבנים גדולים. ואמא שלך הגיעה לשמה. וסיפרה לנו כל הסיפור:

13:10

שהיית בטרם, ויש לה מסמכים, והכל אמת. עכשיו אנחנו רוצים לשמוע - עכשיו אנחנו כאן שש רבנים, עוד מעט ישמעו את הרבנים ששואלים שאלות.

13:20

ורוצים לשמוע ממך בדיוק מה שקרה. אתה יכול לספר לנו?

נתן: מה שקרה?

רב: בדיוק מה שקרה ואיך קרה, כל הסיפור.

13:29

נתן: או-קיי. מה – מה שקרה, זה קודם כל, ביום כיפור התחלתי להיות חולה.

13:39

היה לי סינוזיטוס. אתה יודע מה זה? זה מה שיש לך נזלת פה באף. תמיד יש לך עולה.

הרב: כן כן כן כן.

נתן: היה לי סוג של הצתננות.

13:47

היה לי את זה עד סוכות. בבוקר בערב חג, והחג זה היה ביום ראשון בערב יום שני.

13:55

יום ראשון בבוקר...אאא....

הרב: של סוכות. של סוכות.

נתן: כן. של סוכות. אה...התחלתי – היה לי כאילו סחרחורת. כאילו הייתי חולה והכל, והיה לי חום בגלל מה שהיה לי.

14:07

יום ראשון בבוקר התחיל להיות לי סיבוב וסחרחורת והכל. ומשהו כמו אחרי חצי שעה בערך אני התעלפתי. לעשר דקות.

14:15

אחרי זה התעוררתי. בסדר. אבל לא רציתי לדבר על זה. חשבתי שאמא שלי אותי לבית חולים וכל זה. אז שמרתי על זה בשקט.

14:23

ואז פתאום ביום ראשון בערב הייתי אצל הדודים שלי בחג. ואז פתאום, בערך באיזה תשע בערב התחיל להיות לי קר, קר, ממש קר.

14:33

כל הגוף שלי. ממש רעדתי. הייתי במקום חם, אבל היה לי קור גוף, כאילו. אני לא יודע איך זה קרה לי. פשוט שמתי עלי מלא סוודרים ושמיכות והלכתי כאילו לישון. ואחרי איזה שעה בערך רק הצלחתי להרדם.

14:46

ואחרי זה, יום שני בצהריים זה קרה לי. ומה שקרה זה – לדודים שלי יש סוכה גדולה, גדולה. וכאילו הם עושים סוכה גדולה וזה, לכבוד החג.

14:58

דוד שלי יושן בסוכה. אז יש להם מיטה בתוך הסוכה. אז רעדו לי הרגליים – רק הרגליים רעדו לי.

15:07

והתחיל לכאוב לי קצת הלב. ואז פשוט – יעללה – פחדתי שאני מתעלף חס ושלום עוד פעם. וידעתי שאם אני יושב אני לא יכול להתעלף, בישיבה.

15:17

אז גם לא רציתי שיקחו אותי לבית חולים עוד פעם. וכאילו, לא רציתי שיקחו אותי, וזה. פשוט הלכתי – הלכתי לסוכה, בחוץ, ו-ונחתי שמה.

15:27

או-קיי? ואז פתאום, אני לא יודע – לא יודע להסביר. פשוט, כאילו, נשארתי בחוץ. כולם היו בפנים. בתוך הבית. גם אמא שלי רצתה לצאת החוצה, וזה,

15:38

ואמרתי לה, "לא אמא, זה כלום, זה כלום, זה כלום. זה יעבור לי." שלא תדאג. אז אני שכבתי שמה. ואז אני לא יודע איך להסביר את זה. כמה דקות לפני שיצאתי מהגוף שלי, פשוט ראיתי-ראיתי הכל יותר איטי. ראיתי בהילוך יותר איטי כזה.

15:52

לא יודע. הרגשתי הכל יותר לאט. הכל יותר לאט. ואז כמה שניות אחרי שזה קרה לי אני רואה תמונה, תמונה, תמונות שעוברות לי בתוך הראש. ואז פשוט בבוט פשוט בסערה יצאתי מהאף שלי. מהגוף.

16:05

והייתי מכוסה בשמיכות. כי גם היה לי קר ברגליים. ואז פשוט, אני – חצי שנייה אחרי שזה קרה לי ראיתי את עצמי מרחף. כאילו פה היתה המיטה, וזה היה בתוך הסוכה. ואני הייתי על הגג של הסוכה ופשוט רואה את עצמי שוכב.

32:61

ואני לא מבין אם אני זה שפה או אם אני זה שעל המיטה. אני לא-לא מצליח לקלוט את זה. ואז מה שקרה, אני פתאום – לא יודע להסביר את זה כאילו – יכולתי לדעת הכל. יכולתי לדעת מה כל אדם ואדם בעולם הזה חושב.

16:36

יכולתי לדעת – יכולתי לראות את הגוף שלך. את אמא שלך. יכולתי – יכולתי לראות הכל. איפה שחשבתי – שם הייתי. הייתי חושב מה אתה

חושב. בתוך הראש שלך יכולתי לראות מה אתה חושב.

האדמו"ר מהולמין עם נער בן 15 חלק 2

16:36

יכולתי לדעת – יכולתי לראות את הגוף שלך, יכולתי לראות את אמא שלך, יכולתי – יכולתי לראות הכל, איפה שחשבתי – שם הייתי, אם הייתי חושב מה אתה חושב, הייתי בתוך הראש שלך ויכולתי לראות מה אתה חושב.

64:61

הכל, היה פשוט - ויכולתי פשוט לעלות ולעלות ולעלות, ואני פתאום – לא יודע – יכול כאילו יכול לדעת הכל, כאילו, אני לא יודע להסביר את זה.

16:55

אם הייתי מסתכל ישר, יכולתי לראות את האין סוף של הישר הזה, יכולתי לראות קדימה, אחורה, למטה, לצדדים – הכל, לא יודע הגבלה של טוב ורע, איך הייתי לקבל אין סוף של טוב או אין סוף של רע.

17:07

לא – לא יודע להסביר את זה, כאילו לא היה לי הגבלה, הייתי נצחי כאילו, אתה מרגיש שאתה נצחי, אתה יכול להבין מה זה נצח, כי אתה בעצמך נצחי.

17:16

שאנחנו בתוך-בתוך-בתוך הגוף הזה, שנכנסנו אליו, אז אתה לא נצחי, אתה מוגבל, אז אתה לא יכול להבין בכלל מה זה הדבר הזה בכלל נצחי, גם אם אתה אומר לי נצח נצח, אתה יכול להגיד כמה שאתה רוצה, אתה לא יכול להבין מה זה הדבר הזה.

17:29

רק שאתה בעצמך נצחי, אז אתה יכול להבין מה זה נצחי, ואז אני מתחיל לעלות ולעלות, ואני כבר יוצא מכדור הארץ ואני רואה את כל הכוכבים, הכל, הכל, הכל, ואני ממשיך לעלות, ולעלות, ולעלות.

17:42

ולעלות ולעלות, ואז פתאום אני רואה כזה מנהרה מולי, כאילו מנהרה גדולה, גדולה, גדולה, ענקית, ואני פשוט נכנס לתוכה.

17:53

ופשוט היה כאלה עיגולים כאלה בתוך המנהרה, ככה ככה עיגולים עיגולים, ואני רואה בקצה של המנהרה אור, ופשוט כח עצום פשוט משך אותי לאור הזה בחוזקה עדירה.

18:08

ולא-לא הרגשתי פחד, הייתי שם לבד לגמרי, על הקירות מצד ימין ראיתי נשמות של אנשים שהיו רשעים בעולם הזה.

18:18

הרב: בתוך המנהרה?

נתן: בתוך המנהרה, אבל על הקירות, ראיתי נשמות צורחות ככה – אהההה! בצד שמאל ראיתי גם נשמות שגם שהיו רשעים, אבל פחות רשעים.

18:27

ופשוט האור הזה – זה, זה, זה אור שאי אפשר להסביר אותו בעולם הזה, זה אור כל כך טוב, אתה-אתה לא מרגיש פחד.

18:37

אתה מרגיש ביטחון, אתה מרגיש כאילו חזרת הביתה, לא יודע להסביר את זה, אתה מרגיש כאילו אתה חוזר לבית שלך, כאילו מאיפה שבאת.

18:45

אתה-אתה מבין שהאור הזה זה אור היטב, זה אור טוב, זה היה אור לבן כזה – אאאה, אי אפשר להסביר מה הדבר הזה, ואני מתקרב לאור הזה.

18:53

מתחיל לשאול אותי כאן בטלפטיה, "אתה רוצה למות? אתה מוכן למות?" ואני עניתי לו שאני לא יודע, אני לא יודע מה לעשות, אני לא יודע אם למות – אני לא ידע מה – כאילו לא ידעתי – לא ידעתי שאני מת עד לרגע הזה שהוא אמר לי את זה.

19:06

וכאילו רק רציתי להישאר עם האור הזה שמה, אמרתי לו שאני לא יודע מה לעשות, התחלתי להסתובב שמה בתוך המנהרה הזאתי, ואז עוד פעם, משום מקום, פשוט משום מקום אני מוצא את עצמי בתוך אולם.

19:20

פתאום אני פותח את העיניים שלי, אני מוצא את עצמי בתוך אולם ענק, ענק, ענק, עצום, פשוט ענק, גדול רצח, ומאות אלפי אנשים.

19:29

נשמות, שכולם לבושים בגדים???, לא בגדים כאלה – חולצה לבנה ומכנסיים, בגדים כאלה רוחניים*,

19:36

משהו טהור כזה, אור כזה, לא יודע, משהו יפה, ואני מסתכל על עצמי ואני רואה בגדים קרועים עם דם, אגב, שאתה מסתכל.

הרב: על הבגדים שלך?

נתן: כן, קרועים עם דם.

19:51

אגב, שהסתכלתי על נשמה, אני לא ראית גוף או משהו, ראיתי סוג של רוח, ואתה יודע מה הייתה בעולם הזה, אתה יודע מי, אתה יכול לדעת הכל עליה.

20:01

כמו שאתה יודע - אתה יודע איפה היא נמצאת, אתה יודע הכל, הכל, כאילו הכל, אם הוא היה דתי,

הרב: על כל נשמה ידעת?

נתן: כן, אתה פשוט - כאילו זה עולם האמת, אתה יכול לדעת הכל.

20:11

היה להם כזה סוג של בגדים, וזה, ופתאום אני מתחיל להסתובב שם בתוך המקום הזה, ואני רואה גם את סבא שלי מרחוק, הוא עושה לי ככה שלום, סבא שלי.

* ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אותך מחלצות. ואמר ושימו צניף טהור על ראשו ושימו הצניף הטהור על ראשו וילבשוהו בגדים ומלאך ה' עמד.

* בזכרייה (פרק ג א-ה) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ ה' וְהִשְׁטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשֹׁטֵנוּ. וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשְׁטָן יִגְעַר ה' בְּךָ הַשְׁטָן וַיִּגְעַר ה' בְּךָ הַבַּחֵר בִּירוּשָׁלַם הֲלוֹא זֶה אֹד מְצַל מֵאִשׁ. וַיְהוֹשֻׁעַ הִיָּה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ. וַיַּעַן

20:24

ואני רואה את הרב עובדיה יוסף, הוא בא ולוחץ לי את היד, ואני ממשיך להסתובב שם בתוך כל המקום הזה, וכולם כאילו שמחים בשבילי, וזה.

20:34

הקלטה חלק ב'

ואז אני רואה במה ענקית, גבוהה רצח, ואני רואה על הבמה – אני רואה על הבמה 3 אבי בית דין, אני רואה את הרב עובדיה יוסף שעומד באמצע.

20:45

כזה, אור ענק כזה, ממש אור גדול כזה, של הרב עובדיה יוסף זה היה פשוט גוש אור, ובצד ימין היה הרב כדורי – הרב יצחק כדורי, ובצד שמאל היה הרב אלישיב.

20:58

ולפני זה לא היכרתי אותם, רק את הרב עובדיה יוסף הכרתי, רק את הרב כדורי אולי שמעתי עליו פעם פעם, אבל את הרב אלישיב לא שמעתי עליו בכלל, ואז, פתאום בצד, לידם כאילו – פה היה הרבנים.

21:13

ופה היה אור קטן, קטן, קטן, בצד ימין, ואז כזה, היה הפרדה – סוג של הפרדה, ובצד שמאל היה עוד אורות אותו גודל, אותו הכל, ממש.

21:25

ואז פתאום נהיה שקט לגמרי בכל המקום, פשוט, פתאום ביום נהיה שקט מוחלט, ווי – התחלתי לשכוח קצת.

21:32

ואז אני – פתאום – האור הימיני, מתחיל להגיד כל דבר ודבר שעשיתי בחיים שלי, פשוט הכל, הכל, מהשניה שבאתי לעולם הזה.

21:44 פשוט אתה רואה את התמונות של החיים שלך בצ"ק – פשששששש - תוך שניה, אלפית השנייה, ככה, תרררררר, ככה.

שואל בקהל: לפני כולם?

נתן: לפני כולם.

22:44

ולמה לא שמרת שבת? ולמה לא לבשת ציצית? ולמה לא חבשת כיפה? ולמה עשית ככה? ולמה זה, ולמה זה? ואתה פשוט לא יודע מה להגיד! כי אתה לא יכול להגיד זה לא קרה, כי אתה רואה את זה מול העיניים שלך שלא עשית את זה, ועשית ככה.

22:57

כאילו, אתה-אתה יכול לראות את זה, ואתה – אתה לא יכול להגיד זה שקר, מה שהוא אומר, כי זה לא, ואז פתאום, האור הטוב מתחיל לדבר ולהגיד כל דבר טוב שעשיתי בחיים, הנה פה הוא נתן צדקה, הנה פה הוא עשה ככה, הנה פה הוא עשה גמילות חסדים, פה הוא לבש כיפה עשה קידוש השם.

23:13

פה לבש ציצית, כאילו הוא קיים את כל התורה כולה, פה הוא עשה ככה, פה הוא למד תורה, פה - להכריז כאילו דברים טובים, ובתוך כל הרע הזה שהרגשתי, בתוך כל הבושה, הרגשתי כאילו טוב עם עצמי.

23:23

כאילו בסדר, אני, אני לא רע עד כדי כך, עכשיו עשיתי קצת מצוות בחיים שלי, וחשבתי אפילו שמה שעשיתי – למשל - למשל שהוא אמר שאפילו שאמרתי למשהו מה השעה זה היה מצווה, אני בכלל לא ידעתי את זה.

23:34

אז הייתי מופתע, כאילו, שלבשתי כיפה, שעשיתי קידוש השם, לא ידעתי את זה, כאילו הוא אמר שזה מסביר שאתה בן של מלך.

23:42

שואל בקהל: היה לך זמן שבחיים שלך שכן היית דתי – לא היית דתי? נתן: מה? היה תקופה – היה תקופה באמת שקצת התרחקתי מכל היהדות ותורה.

23:49

שואל בקהל: והיית לפני כן קצת?

נתן: לא, בכללי, הייתי סוג של דתי, או קיי? אבל לא היה אכפת לי מכל הקטע הזה של הדתים, לא הייתי.

23:56

שואל בקהל: מה - היית שם כיפה, לא שם כיפה, שם ציצית, לא שם ציצית? נתן: כן.

שואל בקהל: ככה הולך ומחפף?

נתן: כן, וכן, והיה תקופה בכלל שהייתי מסתובב רק עם חילוניים וכל זה, באמת.

24:04

שהיה ממש - זה היה איזה חודש וחצי או חודשיים בערך, שכאילו הייתי מסתובב עם חילונים ובכלל לא היה אכפת לי.

האדמו"ר מהולמין עם נער בן 15 חלק 3

24:04

שהיה ממש - זה היה איזה חודש וחצי או חודשיים בערך, שכאילו הייתי מסתובב עם חילונים ובכלל לא היה אכפת לי. זהו.

When it was really - it was for about a month and a half or two months, when I .was like, hanging out with secular kids and I didn't care at all. That's it.

24:12

ומה שקרה, האור הטוב גם סיים לדבר. ואז פתאום אני רואה שתי אנשים שמחזיקים אותי.

24:21

אני לא יודע להסביר את זה. לא-לא היה להם פנים. לא-לא יכולתי לראות הפנים שלהם. רק ראיתי אותם שהם מחזיקים אותי. פשוט החזיקו אותי.

24:29

והייתי בסוג של אולם. אולם שהיה שם את הבית דין הזה. האולם הגדול הזה. פשוט לקחו אותי והורידו אותי לאולם למטה.

24:40

אולם - לא עולם - אולם למטה. אוקי? לא עולם - אולם. פשוט הייתי בסוג של אולם ענק - יותר גדול מכדור הארץ.

שואל בקהל: מאותו מקום שעמדת שמה, פשוט סחבו אותך למטה?

24:48

הרב: יותר גדול מכדור הארץ.

נתן: האולם הזה שהייתי בו, האולם, האולם שהייתי בו היה בגודל של כדור הארץ – אולי. כאילו, יותר גדול אפילו.

24:58

ענק. אי אפשר להסביר.

הרב: אי אפשר לראות.

נתן: כן. והעולם שהיה שמה, שהיה בתוכו את אולם - פששש – אי אפשר להסביר מה זה. וראיתי שמה כוכבים ומה שאתם רוצים. הכל.

25:10

זה- זה פשוט ענק. ואז פשוט לקחו אותי והורידו אותי אולם אחד למטה. פתאום אני מוצא את עצמי מול שער. רחוק מן השער – רחוק –

25:21

אאה – מול השער. ופתאום אני – אה, בגלל שזה עולם האמת יכולתי להבין את זה – כי גם אמרו לי את זה וגם ידעתי את זה, כי ידעתי הכל –

25:33

שאני נמצא במקום שנקרא גן עדן תחתון. ואמרו לי שיש מעל זה גן, מעל זה עדן, מעל זה גן עדן, מעל זה גן עדן עליון, מעל זה כיסא הכבוד.

25:44

וכיסא הכבוד זה הכי הכי גבוה שיש. ואיפה שאני הייתי, זה היה רק גן עדן תחתון. וראיתי את זה גם מרחוק. בו אני אגיד לכם משהו.

25:54

כל הכף של העולם הזה, של כל האנשים, של הכל ביחד, של כל הדורות. של הכל. של כל בן אדם – כל הדברים הכי כפים שהוא עשה – הכל!

26:03

הכל של – תחשבו כמה אנשים היו בעולם הזה. כמה אנשים. של כל בן אדם, כל הכיף – אתה שם הכל בכפית, אוכל לא משתווה למה שראיתי שמה. לא משתווה.

26:14

זה משהו שאי אפשר לתאר מה זה הדבר הזה. זה כזה אור טוב ויפה, כמו האור שראיתי במערה. אפילו יותר גדול. זה היה...

26:24

ראיתי שם אנשים לומדים תורה. לא, לא, לא זוכר כל כך מה הם למדו. וראיתי אותם שם לומדים תורה. וזה היה כל כך - כל כך טוב.

26:31

כל כך יפה, כל כך ביטחון. אתה מרגיש חופשי מהכל. אתה רק רוצה את זה. אין לך, אין לך - מה - כאילו - אני מוכן לעשות את כל הסיבוב עוד פעם רק בשביל לראות את הסיבוב הזה שראיתי.

26:43

לראות את הדבר הזה.

הרב: נכנסת ללמוד גם כן איתם?

נתן: לא, לא ניכנסתי פנימה.

הרב: אבל ראית מבחוץ?

נתן: כן. ואז פתאום לוקחים אותי שתי אנשים, מאחורי

26:52

פתאום אני רואה - קטנים. גמדים כאלה. יש להם זקנים ארוכים. ארוכים, ארוכים. יש להם בתוך העיניים שלהם אש. ונוזל כזה - יש להם דם על הפנים.

27:04

והיה להם שוט של אש ביד ככה - שוט ענק. ואז פתאום אומרים. "בו, בו, בו. לא כל כך" - ככה עושים לי ככה. "בו לפה."

27:14

ואז אני - אני כזה מסתכל עליהם, והם אומרים לי, "אנחנו רוצים לראות לך עוד מקום."

27:19

והבנתי שהדברים האלה זה נקרה מלאכי חבלה. המלאכים האלה זה מלאכים רעים. הם - כל הרע שיש שם בגהנום זה הם עושים אותו. זה - כל הרע שיש שם. כל הרוע.

27:33

והכל כאילו – מלאך המוות בורא אותם, והם כאילו השליחים שלו. זה מה שאתה מבין משמה. ופשוט הם לקחו אותי והכניסו אותי לתוך חדר.

27:43

חדר, כאילו, גדול, ובתוכו היו מוזנזים מצופות זהב יפות. ענקיות. פשוט שמו לי את המצוות ואת העבירות ככה – על המשקל.

27:55

על המשקל, וזה. ואז ראיתי שיש לי יותר מצוות. בהתחלה לא-לא-לא הבנתי איך זה שיש לי יותר מצוות וזה, אבל אחרי זה גם הוא הסביר לי שאם אתה מתחת לגיל עשרים אז זה זה מגיע לך מדת הרחמים בחיים יותר ממשהו מעל עשרים.

28:14

כאילו החומרא פחות גרועה. אבל ידעתי בתוך-בתוכי-בתוכי עוד וגם שמי שמסביבי יודע את זה שבאמת עשיתי יותר עברות. אבל ריחמו עלי קצת.

28:23

אבל אם הייתי נשאר שם, בכל זאת הייתי נכנס קודם לגהינום. כי יש פסוק שאומר "סור מרע ועשה טוב". קודם כל תקבל גהינום, אחרי זה גן עדן. קודם כל תשלם על העבירות שלך ואחרי זה תכנס למצוות שלך. תקבל את השכר על המצוות שלך.

28:35

ואז, פשוט, אאם – יצאתי מן החדר הזה. פשוט – פשוט אני שוטתי ביקום. הכל – הכל ראיתי. פשוט הכל.

28:48

ואני – ווי – שומע מלמטה, למטה, למטה – אם למשל, תפול על האדמה וחופרים שש קילומטר, יכולים לראות – יכולים לשמוע את הקולות מה ששמעתי.

28:59

אני שמעתי צרחות, שמעתי – "אהההה!" ככה. אבל צרחות של מיליוני אנשים. "אהההה!" ככה, חזק.

29:08

שמעתי כל הזמן "הב-הב-הב-הב". וככה, וזה. והבב הזה זה השר של הגהינם שמכניס את כל הנשמות שאומר "הב-הב" - תביאו עוד נשמה. תביאו.

29:18

ככה שמעתי. אהההה! אבל חזק, חזק. משהו מפחיד, ככה. אהההה! אי אפשר לתאר מה זה הדבר הזה. זה פשוט דבר מפחיד.

29:29

וראיתי-ראיתי מדורים של הגהינום. ראיתי מקום שנקרא בור. שהיה שמה אלפי-אלפי-אלפי כיתות. שבתוך הכיתות האלה היו מלאכי חבלה.

29:40

וכל עשר שניות יצא אש מהתקרא ככה – פה-פה. עוד פעם ועוד פעם. ושמעתי את האנשים צורחים. צורחים. אי אפשר להסביר.

29:51

הייתם-הייתם- אם הייתם שומעים את זה בתור-בתור אנשים חיים הייתם מקבלים צמרמורת. הייתם מתים על המקום. בדוק.

30:00

כמו שאמרתי – אתם חופרים שש קילומטר מתחת לאדמה יכולים לשמוע את זה גם. כי בסופו של דבר אתה מגיע לשם. כי זה למטה, למטה, למטה. זה – אי אפשר לתאר מה זה. אהההה! ככה חזק מאד.

30:13

ראיתי מדור שנקרא בור. שהיה שם את הכיתות של החבלה מתחת לזה. ומי שמגיע לבור וכל זה, לפי מה שהבנתי, זה אנשים שלא כיבדו את ההורים שלהם, לא כיבדו תלמידי חכמים, לא כיבדו אנשים מבוגרים, כאילו כל הדברים האלה.

30:31

הרב: אלו בבור. אלו נכנסים לבור.

נתן: כן. ואז יש מקום שנקרא באר שחת. באר שחת זה היה מדור אחד מתחת.

30:42

פשוט ראיתי שמה גם, סוג של בור, וכל הזמן נופל פנימה אש-אש. ירוקה כזה, חזקה מאד. ככה, ככה, ועוד פעם.

30:51

ועוד פעם. ועוד פעם. ככה. כמו שראיתי בבור אבל האש יותר חזק. ירוקה צהובה כזאתי. נופלת עוד פעם ועוד פעם. שורף שמה אנשים. אתה רואה פשוט – אתה רואה – ממש – כמו גוף של בן אדם זה נראה.

31:04

זה לא- זה לא הנשמה. הנשמות שראיתי שמה – זה היה נראה אחרת. שמה זה היה נראה כמו עצמות. ונשרפות ככה מול העיניים שלך. "אאה!" צרחות ככה מול הפנים.

31:15

וראיתי, פשוט, משהו שאי אפשר לתאר. וראיתי שם את הבאר שחת הזה – ראיתי כל הזמן אש ירוקה כזה עובר נופל פח. כל הזמן. וראיתי את המלאכי חבלה מרביצים להם עם שוטים של אש. פהההה.....

31:29

פהה. ככה עוד פעם ועוד פעם על כל עבירה שהם עשו. ותחת היה – אני כבר לא זוכר – מתחת לזה היה צלמוות, אני חושב. והיה את היוון. והיה חושך. ואני זוכר שיש את השלוש אחרונים

31:46

אחד קראו לו שאול – שאול – שאול תחתית. ותחתיו היה אבדון. ותחתיו היה מקום שנקרא ארץ תחתיות. שארץ תחתיות זה המקום הכי הכי גרוע שיש.

32:00

האנשים שמגיעים לשמה זה – אם – הכי הרבה אנשים יש שם דווקא, במקום הזה. זה מי שאומר לשון הרע, מי שמלכלך על מישהו, מי שמוציא זרע לבטלה, מי שלא שומר את העיניים שלו

32:16

מי ש- מי ש- לא יודע עוד. לא זוכר עוד. אני יודע שזה היה המרכזיים.

32:22

הרב: זה באמת כתוב ברמב"ם ובזהר, וראשית חכמה. יש לי כאן את הספר. כתוב שאלה שמדברים לשון הרע ומבזים פני חברו ברבים...

32:33

נתן: כן! מי שמבזה את פני חברו ברבים. כן.

הרב: יורדים לשם ואינם עולים.

נתן: כן. פשוט...

הרב: הם לא עולים אף פעם.

32:41

נתן: ראיתי פשוט...

הרב: אין להם תיקון. אין להם תיקון בכלל.

נתן: ראיתי – כן אני יודע. וראיתי שיש בארץ תחתית – שתי מקומות. יש מקום כזה עם צואה רותחת פשוט. ענק. ראיתי פשוט בצדדים ככה אש- ככה. להבות. וזה היה מקום ענק כמו – הים זה היה שלולית ליד זה. פשוט שלולית. הים התיכון זה שלולית ליד הדבר הזה.

32:59

זה היה פשוט בתוך סוג של מערה כזאת. וראיתי כל הזמן אנשים נופלים פנימה. ונשרפים מחדש. והקדוש ברוך הוא מחיה אותם וממית ומחיה וממית. וכל הזמן הם נופלים וצועקים. אי אפשר להסביר מה זה. עד עכשיו אני שומע את הצרות האלה ואני חושב עליהם, זה משהו שאני מקבל על זה צמרמורת. אי אפשר.

33:17

אי אפשר להסביר מה הדבר הזה. ואז – אם – שמעתי ראיתי את המדורות האלה, והבנתי מה- הבנתי שפה זה לא העולם האמיתי. הבנתי לפני שזה קרה לי הדבר בזה – חשבתי שאחרי המוות

33:34

וולה הייתי דתי וזה, אבל בתוך תוכי לא באמת האמנתי שיש עולם הבא.

האדמו"ר מהולמין עם נער בן 15 חלק 4

33:34

וולה באמת הייתי דתי וזה, אבל בתוך תוכי לא באמת האמנתי שיש עולם הבא. לא האמנתי שיש את הדבר שאולי יש לך חיים אחרי המוות.

33:43

וחשבתי שזה סוף פסוק אחרי שאתה מת. ועכשיו אני מבין שזה רק ההתחלה שאתה מת. אין כזה דבר מוות. המוות זה רק הוולדות לעולם חדש.

33:53

זה חיים אחרי חיים. החיים פה – זה לא אמיתי. זה הכל פה שקר. הכל כאילו – לא יודע להסביר את זה. לפני שהיית פה היית שמה. הביאו אותך לפה כדי שתבחר ותעשה שכר ואז שמה אתה יכול לבחור שיהיה לך את המקום שלך. שמה שראוי לך.

34:09

הרב: תזכה. תזכה למקום נכון.
נתן: ואז פשוט שמעתי את הקולות האלה והכל. והאנשים האלה, שהייתי איתם שמה

34:23

אמרו לי שאני יכול להיות הכי הרבה למעלה בלי לחזור, אני יכול כאילו להיות הכי הרבה למעלה בלי לחזור – שלוש שעות. שלוש שעות זה הכי הרבה שאני יכול להיות שמה.

34:32

ואז אני חייב לחזור, כאילו. אם לא, אני חייב להשאר שמה לנצח. אמרו לי שעדיין יש לי את הבחירה. שאני זכיתי שיהיה לי את הבחירה, כי יש אנשים שחייבים למות, וזהו. מתים.

34:41

זהו. הם לא יכולים לרדת למטה. אבל בגלל שאני הייתי ילד, והייתי מתחת לגיל עשרים, אז רחמו עלי יותר. ואמרו לי ש-שאני יכול לחזור למטה. והבנתי שאם אני חוזר אני יכול לקבל שכר על מצוות. וזה שאני נשאר שמה אני הולך לסבול ברמות מטורפות.

34:59

אז החלטתי – אני אמרתי שאני לא אשאר, מחליט לחזור ללמטה. שחזרתי, בדרך ראיתי – ראיתי בן אדם שעומד מולי.

35:11

בן אדם ענק. גבוה, גבוה, גבוה, גבוה. לא נגמר. אני יכולתי לראות את הסוף שלו. אתם לא יכולים לראות את הסוף שלו. אני יכולתי לראות בגלל שהייתי נצחי.

35:20

שאתה מסתכל למעלה כמו בשמיים, אתה רואה אין סוף של למעלה. אתה יכול לראות ישר למעלה ולצדדים – הכל בו זמנית – ואין סוף. אם יש לך מולך קיר אתה יכול לראות מה יש מעבר לקיר הזה. הכל.

35:29

פשוט ראיתי אותו ככה, הסתכלתי, ראיתי את הסוף. ענק, ענק. מפה לשמיים. ולא התחלה שלו אפילו.

35:37

יש לו ידיים רגליים הכל כמו בן אדם. כולו עיניים. פשוט כולו, כולו, כולו עיניים – הידיים, רגליים – הכל עיניים. ככה. יש לו – היד שלו, כזה חרב עם קלשון כזה, ככה.

35:51

שין כזאת – עם שין. יש לו לכל אחד, כזה טיפה. לכל מקל כזה, יש לו טיפה. ואגב, מי ש – אמרו לי את זה: מי שמת, למשל מי שנפטר בגיל תשעים, אז למשל הוא נמצא בבית חולים או משהו במצב קשה, עומד למות,

36:11

כמה שעות לפני שהוא מת, אז הוא רואה את כל הקירות של החדר שלו עולים באש. והוא רואה את מלאך המוות נכנס פנימה. וממה בן אדם באמת מת?

36:20

מהטיפה הזאת שנופלת לו. השטן בא ושולח לו טיפה ככה, לפה שלו. אבל לי, הוא לא שלח. הוא נשאר למעלה.

36:29

טוב. פתאום אני רואה, פשוט, בהתחלה – הוא אמר לי אחרי זה משהו. בהתחלה היה לי פחד כל כך ענק שאני לא יכול לתאר.

36:39

תחשבו שאתם רואים דמות, כולה עיניים. כולה. עיניים, עיניים, עיניים. הכל ענקית. פשוט אני שומע: נתן, נתן, נתן, נתן. נתן – וככה צועקים. וזה. פחדתי מאד.

36:50

ואז פתאום הוא מתחיל כזה להגיד לי, את זה...הוא החזיק אותי כאן – בחזה,

כאן. וככה חזק חזק.

אדם בקהל: צוואר.

36:58

נתן: מה?

אדם בקהל: צוואר.

נתן: לא, בחזה. בחזה הוא החזיק אותי.

אדם בקהל: כאן?

נתן: כן. כאן בחזה. הוא החזיק אותי כאן ככה, ואז פתאום הוא - הוא אומר לי:

37:08

"תזהר לעשות עבירות. כי בסוף אתה תשלם עליהם. בסוף תשלם עליהם." ואני לא - אגב - יצר הרע - מלאך המוות - השטן - זה אותו אחד. בעולם הזה הוא יצר הרע. וכאשר הוא הורג אותך הוא נהיה מלאך המוות. ושאתה עושה עבירה הוא משטין עליך.

37:23

וכאילו, לא הבנתי למה....

הרב: כל אחת...

נתן: ...למה דווקא הוא אמר לי את הדבר זה. ואחרי זה, התחלתי להבין את זה. שלמה להזהר לעשות עבירות בעולם הזה, שבסוף אני אשלם עליהם.

ולמה דווקא הוא אומר לי את זה.

37:39

כי אם בעולם הזה אני אעשה עבירות – הרבה עבירות, כאילו – שאני אגיע למעלה, הוא יגיד לי, "הזהרתי אותך, ובכל זאת עשית."

37:50

אתה מבין למה הוא אומר לי את זה? הזהרתי אותך ובכל זאת עשית? יענו- זה יותר עונש. יותר חמור. ופתאום אחרי זה אני מוצא את עצמי בתוך האולם הזה, בתוך הבית דין.

38:02

בתוך האולם הענק הזה. ואז ראיתי מה שראיתי על העתיד.

38:08

מי ש- מי שרק...לא ראיתי את זה. אבל ראיתי רק שלמשל, מי ש- מי שלומד תורה שהוא מקבל שכר ענק שם. שכל אות ואות שאתה עושה בתורה, אתה מקבל שכר עצום.

38:19

אני ראיתי שמי שמזכה את הרבים, אז הוא עושה שכר ענק. עם כל דבר ודבר לפי המעלה שלו. ואפילו מי שאומר למישהו מה השעה, אז הוא עושה מצווה גדולה. אז תחשבו מה זה מי שלומד הזוהר או לומד גמרא מה הוא עושה בשמיים.

38:35

איזה שכר. הוא הופך עולמות שלמים.

אדם בקהל: יש לנו סוג שאלות בטעם אחר. לא טעם על מה שראית כאן. על טעם שאנחנו וודאי כולם ראו את הסרטון הראשון שעשיתם, שדיברתם עם הרב וכו'.

38:49

מה יש לך להגיד לאלה שאומרים שאתה המצאת או שזה לא אמת? יש לך משהו להגיד להם? שאתה רוצה כאילו – כי יש שמועות שאומרים לא אמת, שיקר, המציא...

נתן: אז קודם כל, מי שרוצה לדעת, אני הלכתי עם אמא שלי למיון לטרם.

39:05

ויש אצלה טפסים רפואים שזה באמת קרא לי, וזה באמת. ומי שלא מאמין זה בעיה שלו. מי שלא מאמין זה בגלל שהוא מפחד. אני לא יודע דרך אחרת. ותכל'ס אני לא מבין מה האינטרס שלי לשקר בסיפור הזה.

39:19

סיפרתי מה הייתי לפני זה ומה אני עכשיו. אז...

אדם בקהל: ועכשיו אתה – אומרים ש – שאלנו כמה רבנים שאמרו שאתה – ברשותך דיברו - שאתה בישיבה כרגע?

39:28

נתן: כן.

אדם בקהל: זה עשה לך שינויים בחיים?

נתן: בטח. זה השפיע עלי מאוד. כאילו, לא הייתי כזה בכלל.

אדם בקהל: וביום יום שלך. מה שתארת עכשיו, שדיברת – עוד פעם חזרת על כמה דברים. כמה זה משפיע עליך ביום יום שלך?

39:40

אתה חושב על זה הרבה? דברים שראית וכו'?

נתן: נזכר. נזכר, כאילו. כמה שזה טוב לעשות את זה, כמה זה רע לעשות את זה. אני רואה את העולם אחרת.

39:50

אני רואה את העולם אחרת. לא כמו שראיתי אותו לפני. לא כזאת אחרת, אבל קצת אחרת.

אדם בקהל: עכשיו עם כל זה, חוץ מזה, אני אגיד לך משהו. שהסרטון הזה עשה הרבה רעש. בגלל המצב הנוכחי שהעולם נמצא בו. חוץ מזה שמה שקורא בעם ישראל.

40:06

כל הפיגועים הללו. גם מה שקורא בעולם. יש לך איזה משהו להוסיף לאנשים שאולי פוחדים, או אנשים שחוששים...

40:15

נתן: קודם כל עדיף ש – עדיף שיחזרו מפחד מאשר שיחזרו – שישארו כאילו כופרים. ואתאיסטים או משהו כזה. בדור שלנו גם אתה חוזר – גם אם אתה אומר – גם אם אתה חוזר לפעמים מפחד זה נקרא טוב. גם בדור שלנו, כי בדור שלנו זה דור ממש קשה.

40:31

אם לפני אלפיים שנה היית אומר "ברוך השם", זה בסדר. כולם אומרים ככה. אבל עכשיו מי שאומר "ברוך השם" בדור הזה, אתה עושה נחת רוח לקדוש ברוך הוא. או שאתה אומר "בעזרת השם" – גם. הרב: כל דבר קטן.

40:42

נתן: כל דבר קטן. כן. כי הדור שלנו דור כל כך קשה ש...כן. הרב: זה כתוב בבעל שם טוב שדבר קטן שעושים עכשיו, זה כמו שצדיקים גדולים היו עושים דברים גדולים. שזה בדור האחרון.

40:58

הגמרא אומרת "ייתי ולא אחמיניה". זה כמו ההוא – משיח יבוא אבל אני לא רוצה לראות את זה. למה? שזה יהיה דור כזה קשה, בן אדם – בן אדם יכול להגיד לך שקר בפנים והוא לא מפחד. כל אחד יודע שזה שקר,

41:14

והוא לא מפחד להגיד זה שקר. זה – אי אפשר לתאר את זה. את השקר הגדול הזה. ויכול להיות אפילו בן אדם גדול, או רב, או זה או זה...

41:25

יגידו לך שקר בפנים ולא מפחד. זה גמרא אומרת "ייתי ולא אחמיניה". לא יכלו לראות אפילו את זה.

הצדיקים האלה ראו מה שהולך להיות לפני ביאת המשיח.

41:36

אז הקדוש ברוך הוא שלח אותך לשליח, שתגיד להם מה שהולך בשמיים, שיתחילו לפחד. הגמרא אומרת "אשרי אדם מפחד תמיד".

41:47

מה זה מפחד תמיד? מפחד ממה שיהיה. וכל הספרים כותבים את זה. זה צריך קודם להיות ביראה. אי אפשר "ויחד לבכנו לאהבה וליראה את שמך". אי אפשר להגיע לאהבת השם בלי יראת העונש.

42:02

אז הקדוש ברוך הוא שלך אותך שתגיד לעולם מה הולך בעולם, מה שיהיה. שאנשים יפחדו. וזה – זה כל העניין כאן.

42:11

וככה יעשו תשובה בעזרת השם.

נתן: בעזרת השם.

הרב: השם יעזור.

42:17

אדם בקהל: אז מה היה סיפור ההמשך? שפשוט אחרי שלקחו אותך, שהראו לך את כל זה, אז אתה חזרת.

נתן: עם אמא שלי וזה.

אדם בקהל: איך – אחרי שראית בית המקדש....

נתן: נו?

42:25

אדם בקהל: זה הסוף?

נתן: אה.

אדם בקהל: זה הסוף, או ש...

נתן: כן. פתאום אני מוצא את עצמי....

42:30

אדם בקהל: אתה ראית את כל החזרה שלך פנימה לתוך הגוף לתוך האף?

נתן: לא. [עד כאן העתקנו - בע"ה המשך יבוא].

פרק ז

מכתבים שנתקבלו (עם השמטות)

ב"ה

למה רגשו רבנים וריקים ופוחזים יהגו ריק, על ה' ועל צדיקיו ושליחיו ונביאיו

לכבוד מזכה הרבים היחיד בדורו, אשרי העם שככה לו, עד ביאת משיח צדקנו יאיר נר"ו,

השם הגדול, מעוז ומגדול, חריף ובקי, וזרחה לכם יראי שמי, הרה"צ רבי שלום יהודא גרוס מהאלמין שליט"א,

שלום עליך רבי ומורי,

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא. ה' הבטיח: "הנה אני שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם"

והנה זכינו, ובחסדי ה' יתברך, נשלח שליח מן השמיים, לעורר ולהודיע, כי קרוב יום ה' הגדול והנורא, ויש להתעורר ולעשות תשובה, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם!!!

והנה קמו כמה, ויצאו לקרר את תנועת התשובה אשר קמה, אשר צמאה נפשם ובשרם כמה, ועשו מעשה קורח ועמלק וכמה, לכבות את שלהבת האש אשר עלתה ברמה, והדליקו את אש המחלוקת, למה?

ומילין לצד עילאה ימלל, ואת שם הקדושים אשר בארץ המה חילל, והוציא שם רע על החיים והמתים, דברים רעים ומכוערים, וחירף וגידף את הצדיקים, והמבזה את החכמים נקרא אפיקורוס ומין! וראוי לשורפו במים חמין!!! ודברי הנער צודקים והוא אמין, משמאל ומימין!

אך שפת אמת תיכון לעד, ורבים עושים תשובה בד בבד, כי לא יזנח ה' לעד, ואש הקודש תוקד עדי עד, והצדיק במקום בעל התשובה לא עמד, ומשיח יתגלה מיד!

על כאן באתי לחזק את ידיכם, ויד הנער נתן נר"ו יאיר, ויד הרב רמי לוי שליט"א ויד כל מזכי הרבים, אל תערצו מפניהם, ה' עמכם גיבורי החיל, המים הזידונים לא יכולו לכבות את אש התשובה, כי לא ידח ממונו נידח!!!

ונא להדפיס את הספרים כמה שיותר עותקים וכמה שיותר מהר, לפני שהזמן יגמר, וגם לעשות דיסקים מהרצאת הנער והספר, ולהודיע לכולם - לא תשתחווה לאל אחר!!!

ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ותרגום אונקולוס ברי"ש גלי, רשב"י. ובספרא דא יפקון ביה מגלותא ברחמי!

בכבוד רב,

י"ש מאי"ן

מכתב ב' עם השמטות

למעלת כבוד הגאון הצדיק, מישרים מגיד, לטב עביד, ואנא כמסהיד, הצדיק הגדול רבי ... שליט"א יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל, ויחזה בביאת הגואל, בקרוב ממש, אמן ואמן.

כפוי טובה מספר 1

הרב ...

ברכות דף י"ז ע"א: כי הוו מפטרי רבנן מבי רב חסדא ואמרי לה מבי רבי שמואל בר נחמני אמרו ליה הכי אלופינו מסובלים וגו' אלופינו מסובלים רב ושמואל ואמרי לה רבי יוחנן ורבי אלעזר חד אמר אלופינו בתורה ומסובלים במצוות, אין פרץ שלא תהא סיעתנו כסיעתו של דוד שיצא ממנו אחיתופל ואין יוצאת שלא תהא סיעתנו כסיעתו של שאול שיצא ממנו דואג האדומי ואין צוחה שלא תהא סיעתנו כסיעתו של אלישע שיצא ממנו גחזי ברחובותינו שלא יהא לנו בן או תלמיד שמקדיח תבשילו ברבים, עכ"ל.

א: בואו ונלמד קצת חומש ורש"י מה שכתוב בתורת משה רבינו ע"ה

"ובאת אל הכהן אשר יהי בימים ההם ואמרת אליו" (דברים כו ג): פירש רש"י: שאינך כפוי טובה. וכן איתא בירושלמי ברכות (דף ט) שהיה פרעה כפוי טובה, "אשר לא ידע את יוסף", והלא עד היום הזה מצרים יודעין חסדו של יוסף, אלא שהיה יודע וכפה טובתו, ולבסוף כפה טובתו של הקב"ה, הא למדת שכפיית הטובה הוקשה לכפירה בעיקר, עיי"ש.

וכן מובא במכילתא בשלח (י"ז) וזת"ד, יבוא עמלק כפוי טובה, ויפרע מן העם כפוי טובה (ועיין עוד ע"ז דף ה' ע"א). ובאבות דר' נתן (פמ"א) אם עשה לך חברך טובה

מעט יהא בעיניך הרבה. ובתנא דבי אליהו רבא (י"ח) איתא, כל הסועד עם חבירו אפילו פת במלח, יחזיק טובה לחבירו.

וכתבו הסה"ק לפרש את הפסוק כמעשה ארץ מצרים לא תעשו, שהם היו כפויי טובה, כמעשיהם לא תעשו, רק תחזיקו תודה למי שגמל לכם טובה.

וכתב הצה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בספרו פלא יועץ, בענין כפיית טובה והכרת טובה, וזה לשונו הזהב (באות כ' ערך כפוי טובה): "כתיב (משלי יז, יג) משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו. וחיובא רמיא על האדם שקיבל כל דהוא טובה מחבירו שתהא חקוקה בלבו תמיד כל הימים, שלא לגמול עמו שום רעה, ולשלם לעושה הטובה ככל הבא מידו. אפילו אם עשה לו גם כן רעה, הרעה ישכח והטובה לא ישכח, כי צריך האדם שיהא בו מדעת קונו, וכתוב (ישעי' מט, טו) גם אלה תשכחנה, שהוא מעשה העגל, ואנכי לא אשכחך, שהוא קבלת התורה. וצא ולמד ממושה רבינו שלא הכה את היאור ואת העפר לפי שקבל טובה מהם, וכן אמרו רז"ל שלא נקם משה נקמת מדין לפי שנתגדל ביניהם, ואמרו רז"ל בשמות רבה (פ"ד, ב) כל הפותח פתח לחבירו חייב בכבודו יותר מאביו ואמו. אתה מוצא באלהיה שלא החיה אבותיו כמו שהחיה את בן הצרפית, ואלישע לא החיה אבותיו כמו שהחיה את בן השונמית, אלא שמסר נפשו על אכסניא שלו. ואם כל כך חייב להחזיק טובה לחבירו על פת לחם, על אחת כמה וכמה אם קבל ממונו טובה הרבה, ועל אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת אם קבל ממונו טובת הנפש, כגון שלמדו חכמה, או הדריכו בדרך טובה, והפרישו מדרך רעה, שזו טובה גדולה שאין למעלה הימנה, כמה וכמה יגדל חובתו להכיר טובתו ולנהוג בו כבוד, ואם לא ינהג בו כבוד כראוי אין לך כפוי טובה גדול מזה. וישא ביום ההוא ק"ו בעצמו כמה וכמה חייב אדם לבורא המרבה להטיב רב טוב לבית ישראל עד אין חקר, כך גדלה חובותינו עד אין חקר", עכ"ל.

איש כזב בוגד [ממציא שקרים על כל רב שנלחם נגדו - ולא מתבייש כלום וכזבן עוד לא היה מיום בריאת העולם - כאמרם ז"ל: ב"מ (דף ג.) חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו] - אפס ובור [מוחק כל הלכות כבוד רבו קיצור שו"ע סימן קמ"ד הלכות כבוד רבו: א] חַיֵּב אֶדָּם בְּכַבּוּד רַבּוֹ וַיִּרְאֶתוּ יוֹתֵר מִבְּשָׁל אֲבִיו, פִּי אֲבִיו מְבִיאֵוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְרַבּוֹ מְבִיאֵוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: [ד] עוֹוֹן גְּדוֹל לְבִזּוֹת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אוֹ לְשִׁנְאָם. לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַם עַד שְׁבִזּוּ בָּהּ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, שִׁנְאָמָר, וַיְהִיו מְלַעֲיָבִים בְּמִלְאָכֵי הָאֱלֹהִים וּבּוֹזִים דְּבָרָיו

וּמִתְעַתְעִים בְּנִבְיָאֵיו, פְּלוּמֵר, בּוּזִים מְלַמְּדֵי דְבָרָיו. וְכֵן זֶה שְׁאֲמָרָה תּוֹרָה, אִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ | מְלַמְּדֵי חֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ. וְכָל הַמְבַזֶּה אֶת הַחֻכְמִים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְהוּא בְּכָלֵל "כִּי דָבַר ה' בְּזֶה". וְאָסוּר לְשַׁמֵּשׁ בְּמִי שֶׁהוּא שׁוֹנֵה הַלְכוֹת:

ובחכמת אדם כלל קד: כלל קד הלכות כבוד רבו ותלמיד חכם והלכות מלמדים. ובו י"ט סימנים. (סימנים רמ"ב רמ"ג רמ"ד רמ"ה): (א) חייב אדם בכבוד רבו ויראתו יותר מבשל אביו שאביו הביאו לחיי העולם הזה ורבו מביאו לחיי העולם הבא ואם אביו רבו מובהק מדינא צריך לקרותו רבי ולא אבא אלא שלא נוהגין כן דמסתמא אביו מוחל על זה והחולק על רבו כגון שקובע לו מדרש ויושב ודורש ומלמד שלא ברשות רבו ורבו קיים אף על פי שהוא במדינה אחרת הרי זה כחולק על השכינה אבל מותר לחלוק עליו באיזה פסק או הוראה אם יש לו ראיות והוכחות לדבריו שהדין כן. אבידת אביו ואבידת רבו של רבו קודמת היו בבית השבי פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו אלא אם כן אביו שקול כנגד רבו דאז של אביו קודם. ויש עוד דינים מרובים שחייב נגד רבו ואמנם כל זה ברבו מובהק דהיינו שרוב חכמתו ממנו אם מקרא מקרא אם משנה משנה אם גמרא גמרא אבל אם לא למד ממנו רוב חכמתו אינו חייב לכבדו בכל אלו הדברים אבל עומד מלפניו משיגיע לארבע אמותיו אפילו לא למד ממנו אלא דבר אחד בין גדול ובין קטן עומד מלפניו וקורע עליו ועיין לקמן בדין קריעה (כלל קנ"ב) ולפי שבזמן הזה בעוונותינו הרבים אין לנו רבו מובהק ולכן לא העתקתי כל הדינים. ודיניהם מפורשים בשלחן ערוך סימן רמ"ב (סעיפים א' ב' ג' ד' ה' ל' ל"ד):

(ב) תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה הרי זה שוטה רשע וגס רוח ועליו נאמר (משלי ז' כ"ז) כי רבים חללים הפילה והתלמידים הקטנים הקופצים להורות ולישב בראש להתגדל בפני עם הארץ מרבים מחלוקת ומחריבים העולם ומכבין נרה של תורה. ומצות עשה שכל חכם שהגיע להוראה יורה שנאמר (ויקרא י', י"א) ולהורות את בני ישראל ואם אינו מורה הרי זה מונע תורה ועליו נאמר (משלי שם) ועצומים כל הרוגיה (סעיף י"ג וי"ד):

[בו יבואר קצת מהלכות מכנה שם לחבירו ומלבין פני חבירו ברבים ובמספר לשון הרע, והשומע ממנו מקבל עונש יותר גדול מהאומר]

מבואר בחז"ל: כל היוורדים לגהנום עולים חוץ משלשה, הבא על אשת איש המלבין פני חבירו ברבים והמכנה שם רע לחבירו, וגדולי ישראל נענשו על

זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכל שכן אם בייש אחד לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה, והארבעה ועשרים דברים שמנדין אותו עד שישוב בתשובה (רמב"ם הל' ת"ת ו, יד). והקורא לחבירו עבד, חייב נדוי (קידושין כח). הקורא לחבירו עבד יהא בנידוי, ממזר סופג את הארבעים רשע יורד עמו לחייו.

והמרגל בחבירו עובר בלא תעשה שנאמר לא תלך רכיל בעמך ואף על פי שאין לוקין על דבר זה עון גדול הוא וגורם להרוג נפשות רבות מישראל. ואף על פי שהוא אמת, הרי זה מחריב את העולם, יש עון גדול מזה עד מאד והוא בכלל לאו זה והוא לשון הרע, והוא המספר בגנות חבירו אף על פי שאומר אמת, אבל האומר שקר נקרא מוציא שם רע על חבירו, אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני, וכך וכך היו אבותיו, וכך וכך שמעתי עליו, ואמר דברים של גנאי על זה אמר הכתוב יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות, שלש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים ולשון הרע כנגד כולם ועוד אמרו חכמים כל המספר בלשון הרע כאילו כופר בעיקר שנאמר אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו ועוד אמרו חכמים שלשה לשון הרע הורגת האומרו והמקבלו וזה שאומר עליו והמקבלו יותר מן האומרו.

ראה בספר קב הישר פרק נ"ב, וז"ל: שלמה המלך עליו השלום כתב בספרו (קהלת ז, טו-יז) "אל תהי צדיק הרבה, ואל תרשע הרבה", וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה במסכת סוטה (דף כב עמוד ב), "הזהרו מן הצבועים שדומים לפרושים שעושים מעשה זמרי ומבקשים שקר כפנחס", עכ"ל ראה שם באריכות.

יש ממונה מיוחד שממתין לשימוע דיבורים אסורים רחמנא ליצלן

ה. והנה דע מה שכתב הזוהר פרשת תרומה דיש ממונה חד מסטרא אחרא המצפה וממתין על כל מי שמוציא מפיו דבר מגונה כגון, כזבים, לשון הרע, רכילות, ליצנות וכיוצא בהן, ולכתר מפיק מילין קדישין אזיל ההוא ממונה עם שאר חיצונים שתחת שלטונו, ונטלין ההיא מלה קדישא ומסאבי ליה, ולא זכי בה ההוא בר נש בהדין מלה קדישא, כי אז החיצונים הם הנוטלים

הדבורים של קדושה אצלם ומתוספים כח להם על ידי מלה קדישא וכו'.
 אוי ליה להאי בר נש בהאי עלמא, ווי ליה לעלמא דאתי.
 [פירוש: אוי לו לבן אדם ההוא בעולם הזה - אוי לו לעולם הבא].
 והגרם לזה הוא רוב דברים, כי בדברים הרבה אי אפשר שלא יערב טוב ברע
 ורע בטוב, ועל ידי זה ח"ו ניתוסף כח וגבורה לסטרא אחרא. עכ"ל. וראה
 עוד שם בפרק ג' וזל"ק:

ירגיל את פיו לדיבורי קדושה, ולדבר בלשון הקודש

על כן טוב יותר להאדם להרגיל פיו ולשונו בדברי יראה ומוסר, ולהיות
 שגור בפיו לשון הקודש, שהוא לשון צח ומועיל לנשמה. והנה זה מבואר
 בדברי רבינו האר"י ז"ל שמדבריו של אדם ניכר שורש נשמתו למעלה.

הרגיל בקללות ובדברי ריבות - שורש נשמתו מסטרא אחרא רחמנא ליצלן
 אם הוא רגיל בקללות או בדברי ריבות, אזי תדע שנשמתו היא מסטרא
 אחרא, משורש נחש וצפע, ואינו מגזע קדושים, כי אם מערב רב, ואף שיש
 לו אב ואם צנועים וחסידים, מכל מקום גלגול נשמתו מערב רב. וכיוצא בו
 מי שיש לו פה מדבר דברים בטלים ודברי נבלה ח"ו, מבואר גם כן בדברי
 האר"י ז"ל, המנבל פיו פוגם בלבנה, ועושה מאותיות לבנ"ה, נבל"ה, ח"ו.
 וכאשר כי (פי) דברי הפוגמים הם מרובים לבארם, ולא יספיק להם אף עשרה
 פרקים לזכור גודל העונש שלהם.

פה שאינו מדבר דיבורים אסורים, נקרא פה קדוש

על כן אני מזהיר בקצרה, שצריך אדם לדעת כי פה שהוא גדול ומסויג
 מלהוציא דבה וקללות, ואין מוציא לשון הרע, ואין עוסק בדברי ליצנות,
 האי פומא אקרי פומא קדישא, דהקדוש ברוך הוא משתבח בגוי', [פירוש:
 זה הפה נקרא "פה קדוש" שהקדוש ברוך הוא משתבח בו] ומכל שכן מי
 שעוסק בתורה ובתפלה בשירין ותשבחין, הקדוש ברוך הוא נטיל האי דבורא
 ואתעביד כתר על רישא [פירוש: הקדוש ברוך הוא לוקח הדיבור ההוא
 ועושה ממנו כתר על ראשו], באופן אם מתפלל בכוונה.

המשך המכתב

חובת כל ישראל לעסוק בסודות התורה כי לכך נברא כל העולם כולו וזה
 רצונו ית' ויתעלה שיהיו ישראל כמלאכי השי"ת

[ומי שאינו עושה כן הרי הוא ח"ו כפוי טובה רח"ל כמו פרעה]
 ב: הרמח"ל הקדוש זי"ע כתב בספרו שכמה מאות שנים מאז חורבן הבית
 מחכה הקדוש ברוך הוא לעם ישראל מתי יפקחו עיניהם ויעסקו בלימוד
 חכמת הזוהר הקדוש.

מה מלמדת חכמת האמת

וזל"ק: כתיב: "אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל וגו' כי אם בזאת יתהלל
 המתהלל השכל וידוע אותי" (ירמיהו ט, ב) מכאן ראינו, שהחכמה, שהקב"ה בוחר
 בה, היא להשכיל ולדעת בו יתברך, מה (שא"א) [שאפשר] לדעת. ולא אמר
 "השכל וידוע את מצותי", "את דברי", שאז היה מורה שדי לדעת המצוות,
 וסדר עשייתן בכל פרטיהם. אלא "השכל וידוע אותי". אם כן הוא רוצה דוקא
 שיתעסקו בני האדם לדעת את תפארת גדולתו. וכל שאר חכמה נאמר בה
 "אל יתהלל חכם בחכמתו".

הפילוסופים אומרים, שצריך ללכת אחרי החקירה והחכמות החיצוניות,
 לדעת מהן יקר הבורא, כי מן המצוות אין נראה כלל שום תפארת וגדולה,
 ולא שום חכמה. ומפני זה הלכו אחרי ההבל של חכמות האומות. אך שקר
 נסכם ודאי, כי התורה בפירוש צותה "והגית בו יומם ולילה" (יהושע א, ח). ואם
 היום והלילה משועבדים שניהם ללמוד התורה – אין עוד זמן נשאר לשאר
 חכמות. והרי בהדיא נאמר: "לא ימוש ספר התורה מפיו" וגו' (שם). אם כן
 לא זו הדרך ודאי, וחלילה לזרע קודש, להתפתות בשוא נתעה כזה.

אבל עדיין צריכין אנו למודעי – איזה הדרך נלך לראות בוראנו ית"ש. כי
 זה האמת, שמן המצוות לבד לא יצא זה. אין זה כי אם בתורה עצמה, החלק
 אשר הוא באמת מודיע גדולתו ית"ש, וסוד מעשיו הנפלאים, כי אז יודעים
 אותו באמת. והעיקר, כי הקב"ה הבדיל לו לעם סגולה – ישראל, דכתיב
 "והייתם לי סגולה מכל העמים", "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"
 (שמות ט ה-ו). וזה השורש הגדול, שכאן עומד סוד האמונה באמת: שבשעה
 שהקב"ה בחר בישראל, הבדילם לגמרי מכל גויי הארץ. ורצה לעשות אותם
 קדושים בקדושתו ממש. והוא הענין שאמרו רז"ל (תהלים עז, יד): "אלקים בקדש
 דרכך" – הוא קודש הילוכו בקדושה, דיבורו בקדושה וכו' (ירושלמי ברכות פ"ט
 ה"א). והיינו כי הקב"ה הוא מקור הקדושה, כל עניניו אינם אלא ענינים של
 קדושה. וכן כל ישראל להיות קדושים בקדושה הזאת, צריך שכל עניניהם

ופעולותיהם, יהיו הכל עניני קדושה ממש. והיינו כי אין די שיהיו עניניהם ענינים גשמיים, ככל שאר האדם, אף על פי שיהיו בהן מצוות שצריך לשמור אותם. זה אינו מספיק לעשותם עם קדוש ממש, כמלאכי השרת. שהקב"ה רוצה אותם למטה, כמלאכי השרת למעלה, כי מלאכי השרת אינם על דרך זה – שיהיו פעולותיהם פעולות חומריות, אלא שקשרי מצוות רביעי עליהו, אלא כולם קדושים וכל מעשיהם קדוש.

כן ראוי שיהיו ישראל למטה באמת. והיינו כי כמו שהקב"ה אינו פונה ביחוד אלא לישראל, כך ישראל אין להם להיות פונים אלא להקב"ה. וזהו "אני לדודי ודודי לי" (שה"ש ו, ג), "אני לדודי ועלי תשוקתו" (שה"ש ז, יא), ולהיות כל מעשיהם על דרך זה. והוא ענין "בכל דרכיך דעהו" (משלי ג, ו). ואף על פי שגם הפסוק יש לפרש אותו – שדי להיות מכוון לשם שמים, דהיינו שיאכל כדי שיחיה ויעבוד את ה', וכן על דרך זה [שאר המעשים]. אין זה עיקרו! אבל להיות כל המעשים ממש דברי קדושה, ואז ישארו ישראל מובדלים לגמרי מן כל שאר האומות, בלי סרך כלל. אלא שאר האומות – אנשים, וישראל – כמלאכי השרת.

כל הבריאה כולה לא נבראת אלא בשביל זה

על כן, עיקר מה שצריך האדם להיות משכיל, הוא ענין קדושתו יתברך המתפשטת בעולמו, שישארו נתקדשו בה – מה ענין הקדושה הזאת, ומה הם דרכיה, ואיך מתפשטת, ואיך מזדמנים לקראתה להתקדש בה כראוי. ומי שיראה זה, יראה באמת איך כל הבריאה כולה לא נבראת אלא בשביל זה. והיינו "בראשית – בשביל ישראל שנקראו ראשית" (ויק"ר לו, ד). ויראה בהדיא כי כל העולם לא נברא אלא לפי שנתאוה הקב"ה להשרות קדושתו על ישראל, וכמה הכנות גדולות הכין לענין זה. כי ודאי שצריך שישראל יהיו ראויים לה, ואינם ראויים לה אלא אם כן ישמרו כל התורה והמצוות בכל דקדוקיהם ופרטותיהם, ומשמרת למשמרת שלה בכל חומרותיה, כי בזה תלוי הכל.

אבל כמה דרכים הכין לזה הענין, וכמה גלגולים גדולים, בכמה חכמה עמוקה, בהיות צופה כל העתידות. ורצה לתת יצר הרע, לנסות בו בני האדם. ומפני שהיו עתידים לחטוא, זימן מתחילה כמה גלגולים גדולים, עד שבסוף הכל יתקנו ישראל תיקון גמור. ותהיה קדושה זאת מתפשטת בהם לנצח נצחים. וזהו ענין האהבה הגדולה שבין הקב"ה וישראל. והנה מי שאינו

יודע דברים אלה, נקרא שהוא הולך כעיור באפילה, כי אינו ידוע כלום על מה הוא חי, על מה מתקיים העולם, וכל שכן על מה עומד העולם כולו.

כל העולם ומלואו אינו עומד אלא על האהבה שהקב"ה אוהב את ישראל ועל זה היו צועקים חז"ל "אוי להם לבריות שרואות ואינם יודעות מה רואות, עומדות ואינם יודעות על מה עומדות" (הגיגה יב, ע"ב). כי אין זה כבודו של מקום ב"ה, ולא שבחם של ישראל. הא למה זה דומה: למלך שאוהב אחד מעבדיו, ועושה בעבורו כמה דברים גדולים בעבור אהבתו, הייטב בעיניו שלא יהיה העבד ההוא שם בלבו לכל הדברים הרבים האלה, ולא ירצה אפילו דלעת מה עשה לו. כן הדבר הזה, כי באמת, כל העולם ומלואו אינו עומד אלא על האהבה שהקב"ה אוהב את ישראל. ואם ישראל אינם שמים לב לראות דבר גדול כזה, הייטב בעיני ה'?

זהו הטעם שרשב"י צווח כל כך על זה, וקורא לעוסקים בפשט התורה, שהם ישינים בתרדמה, כי אינם פוקחים עיניהם כלל לראות באהבה שהקב"ה אוהב אותם, כאילו הם ח"ו כפויי טובה אליו.

ועוד, שאינם רואים ואינם יודעים דרך הקדושה כלל, ואת הדבקות בו יתברך. והרי התורה מצוה ואומר "ובו תדבק" (דברים י, ט). ואף על פי שפירשו על המתדבק בתלמידי חכם, אבל סוף סוף אין מקרא יוצא מידי פשוטו. והאמת, שצריכים ישראל לידבק בו ממש בדביקות גמורה, לדעת דרכיו המיוחדים על פי קדושתו, וללכת בהם. והנה על כן אמרו: "שיר השירים – קדש קדשים" (שה"ש רבה, סוף הפתיחה). כי הוא מיוסד ממש על זה הענין, ומפרש האהבה הזאת, וכל ההשתדלות שמשתדל הקב"ה להתדבק בקדושתו עם ישראל, שישאל צריכים להקביל כנגד זה תשוקה אליו יתברך, להתדבק דביקות ממש.

והנה זה פרי הגלות בעו"ה, ששכחו ישראל את הדרך הזה, ונשארו ישינים, משוקעים בתרדמתם, ואין שמים לבב לזאת. אבל תורה חוגרת שק על צרתה. והנה אנחנו במחשכים כמתי עולם, כעורים ממש המגששים קיר. לישרים לא נאווה ללכת בדרך הזה, אלא אדרבא לפקוח עינים עיורות, ולראות אהבת ה', ולדעת הקדושה ודרכיה, להתקדש בה ממש.

והנה כל זה ענין חכמת האמת הקדושה, כי אינה אלא ביאור ענין הקדושה הזאת, דהיינו מה שרצה האדון ית"ש להשרות על בריותיו,

והסדרים שסידר לזה לכל הזמנים, פירוש – לזמן העולם הזה, שהוא זמן העבודה. וכאן נפק חלוקי סדרים: לזמן ישראל זכאים – לזמן ישראל ראויים להיות על אדמתם, ולזמן שהם צריכים להיות בגלות, לזמן שראוי להאיר להם פניו, ולזמן שראוי להסתיר. ואף-על-פי-כן, אפילו בהסתר פנים – לקיים להם הקדושה. ואחר כך – לזמן קבלת שכרם, שהוא לעתיד לבא לנצח נצחים. נמצאת כל חכמת האמת עומדת רק על ענין זה, על ענין קדושתם של ישראל, איך שהקב"ה מתדבק בהם מקדושתו, ואיך שישראל יש להם לידבק בתשוקתם ועבודתם בקדושתו ית"ש, ואיך על זה עומדים כל עניני העולם, וכל הבריאה כולה, למאז היותה ועד עולמי עד. עכל"ק.

הַגְּאֵלָה הַעֲתִידָה לֹא תִהְיֶה עַד שְׂיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקִּדְשָׁה הַזֹּאת

ואיתא בתנא דבי אליהו: אמר להם הקדוש ברוך לישראל: [בני, היו לפני קדושים], ואל תבהלו מיום הדין, שנאמר והייתם לי קדשים וגו' (ויקרא כ כו). מדברי אליהו הנביא זכור לטוב, לומדים שרק על ידי שיהיו ישראל קדושים יזכו להינצל מיום הדין וכאן בדברי הרמח"ל הקדוש זי"ע למדנו שעם ישראל יהיו קדושים רק על ידי לימוד הזוהר הקדוש,

וכן מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר ה"ה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינייה ושבבתם איש אל אחזתו וכו', כדי שבזכותו יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיוזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תִּתְגַּבֵּר מִינּוּת וְאֶפִיקוֹרְסוּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן בְּעוֹלָם

בספר אור ישירים מירא דכ"א שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

כָּל הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מִקְרַב הַגְּאֻלָּה

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

ה. בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף רי"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), ויִדְרֹש מַה שִׁדְרֹש כְּבַר מֹשֶׁה, הֵינּוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, סֵפֶר הַזֶּהר, אִזְ וְהִנֵּה שָׂרִי, הֵינּוּ שִׁיתְבַּטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמֵּילָא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שִׁיבְנָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ובפרט בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות רח"ל, אין לנו עצה אלא להידבק בלימוד הזוהר הקדוש וכדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

הערב רב גרמו שנפלה השכינה בדלות

וכתב בספר באר יצחק: נמצא ערב רב שעבדו את העגל, גרמו שנפלו ונשתברו תרין לוחין דאורייתא שהיו על דרך הסוד, וניתן להם תרין לוחין אחרנין דאורייתא, על ידי לבושין על דרך הפשט, והיינו, כי התורה שהיא על דרך הסוד הוא באצילות, ואין שם שום לבוש וקליפה כנודע, אבל התורה שהוא על דרך הפשוט הוא בכריאה יצירה עשיה ויש שם לבוש וקליפה, ועל כן

יש שם קושיות שהם סוד הקליפות שהם גורמים שאינם מבינים את האמת, וצריך להקשות כדי לשבר הקליפה, ולתרץ ולהעמיד על האמת, שהוא סוד העלות הניצוצות מקליפות, מה שאין כן התורה שהוא על דרך הסוד שהוא באצילות, אין שום קושיה שם מחמת הקליפה, והכל הוא אמת, ולכן על ידי ערב רב צריך ללמוד התורה על ידי הלבושין, ועל כן שייך שמה הקושיות והתירוצים כדי לבוא על האמת, וצריך להבין ולהשכיל, להבין אמיתת הדבר, וזהו "המר שד"י לי" שהם סוד ערב רב כנ"ל, בעבודה קשה ובחומר, וקל וחומר, כי הם גרמו שנפלה השכינה בדלות, כדי לברר ניצוצות מהקליפות, ועל ידי כן גרמו נמי שצריך ללמוד התורה על ידי לבושין ואז צריך הקושיות ולהבין דבר על אמיתה, עיין בספר חסד לאברהם נהר כ"ח, (באר יצחק על תיקוני זוהר בשם אור ישראל).

אִיתָא בְּזוּהַר חֲדָשׁ (פְּרָשַׁת נֹחַ דָּף ל' ע"א):

לשון הקודש: אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, אִם כֵּן, אֵיךְ יִהְיֶה זֶה לְעוֹרֵר אֶת כָּלָם כְּאֶחָד בְּתִשְׁבּוּכָה? מִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי הַשָּׁמַיִם וּמִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי הָאָרֶץ, אֵיךְ יִתְחַבְּרוּ כְּאֶחָד לְעֲשׂוֹת תִּשְׁבּוּכָה?

שָׂאֵם יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבּוּכָה רְאִשֵׁי בֵּית הַפְּנִסֶּת, אוֹ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד, בְּזִכּוּתָם תִּתְכַּנְּסוּ כָּל הַגְּלוּת

אָמַר לוֹ רַבִּי אֲלִיעֶזֶר: חֲיִיד, שָׂאֵם יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבּוּכָה רְאִשֵׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת, [שָׂאֵם יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבּוּכָה כְּרִאוּי רְאִשֵׁי הָעֵדָה] אוֹ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד [אוֹ עֵדָה אַחַת], בְּזִכּוּתָם תִּתְכַּנְּסוּ כָּל הַגְּלוּת, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל תְּמִיד מִתִּי יִחְזְרוּ וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם טוֹב, שְׂכָתוֹב (ישעיה ל) וְלָכֵן יִחַפֶּה ה' לְחַנּוּכְכֶם, מִחַפֶּה תְּמִיד אֵימָתִי יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבּוּכָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יבֵּא זֶה כְּזֶה שֶׁאָמַר רַבִּי פְּנַחֲסִי, שְׂכָתוֹב וְלֹא יִסְפֶּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד. לֹא נֶאֱמַר וְלֹא יִסֵּף שׁוּב אֵלֶיהָ, אֲלֵא הִיא לֹא יִסְפֶּה שׁוּב אֵלָיו. מִכֻּלֵּל שֶׁהוּא מְזַמֵּן וּמְחַפֶּה אֵימָתִי תִשׁוּב.

וכן מובא בספר תנא דבי אליהו (ווטא פרק י"ד), וז"ל: אין ישראל נגאלים לא מתוך הצער ולא מתוך השיעבוד ולא מתוך הטלטול ולא מתוך הטירוף ולא מתוך הדוחק ולא מתוך שאין להם מזונות, אלא מתוך עשרה בני אדם שהן יושבין זה אצל זה, ויהיה כל אחד מהם קורא ושונה עם חבירו וקולם נשמע, וכו', עכ"ל.

רואים מדברי הזוה"ק שהכל תלוי בראשי כנישתא כלומר בראשי העם, כי מצווים ומופקדים לדאוג לעם ישראל, אבל באמת אין מי שיכול לפטור את עצמו, על כן מוטל עלינו לקבץ שיעורים ברבים בלימוד זוהר הקדוש, שעל ידו מתקיימת ההבטחה שיחזרו בתשובה מאהבה, וממנו מקבלים יראת שמים טהורה, ובו כוללים לימוד כל חלקי הפרד"ס, ובו ולא בזולתו נתנה לנו ההבטחה ברעיא מהימנא (זוהר נשא קכ"ד:), "והמשפילים יבינו" (דניאל י"ב י') מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי, בגינייהו אתמר (שם פסוק ג') "והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע" בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) "י בדר ינחנו ואין עמו אל נכר".

מכתב ג' (עם השמטות)

לכבוד הצדיק הגדול המזכה הרבים כ"ק רבי... שליט"א שבזכות תורתך שאתה מזכה את עם ישראל נזכה לביאת הגואל צדק במהרה בימינו אמן.

הסוד הגדול והנורא שהתגלה אלי בחלום בהקיצ

מי יודע את הסוד הגדול הזה יכול להרויח ממפעל הפיס
שאלה: למה פתאום...

תשובה: הגמרא אומר במסכת קידושין (דף ע: ע"ג) כל הפוסל במומו פוסל, כל הפוסל פוסל. וז"ל הגמרא: אמר ליה מאי טעמא שמתיה מר לההוא גברא ציער שליחא דרבנן ונגדיה מר דרב מנגיד על מאן דמצער שלוחא דרבנן דעדיף מיניה עבדי ליה מאי טעמא אכריז מר עליה דעבדא הוא אמר ליה דרגיל דקרי אינשי עבדי ותני כל הפוסל פוסל ואינו מדבר בשבחא לעולם ואמר שמואל במומו פוסל.

מה רוצים הפליסטינים להרוג את עם ישראל, מה רוצה הכומר ברומה שהוא היה בעצה אחת להרוג 6 מליון יהודים, ובעצה עכשיו להרוג את עם ישראל ח"ו.

בא עכשיו הפוסל במומו פוסל, ונלחם נגד כל הרבנים ורוצה בזה להרוג ולשפוך דמים על כל עם ישראל ח"ו, זאת אומרת שהוא הוא ראש.... ביחד!

לאיזה מדרגה גדולה השופך דמים הזה הגיע?

וזה מה שהרמב"ם אומר בהלכות דעות פרק ז' הרי זה מחריב את העולם: וזל"ק:

והמרגל בחבירו עובר בלא תעשה שנאמר לא תלך רכיל בעמך ואף על פי שאין לוקין על דבר זה עון גדול הוא וגורם להרוג נפשות רבות מישראל. ואף על פי שהוא אמת, הרי זה מחריב את העולם, יש עון גדול מזה עד מאד והוא בכלל לאו זה והוא לשון הרע, והוא המספר בגנות חבירו אף על פי שאומר אמת, אבל האומר שקר נקרא מוציא שם רע על חבירו, אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני, וכך וכך היו אבותיו, וכך וכך שמעתי עליו, ואמר דברים של גנאי על זה אמר הכתוב יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות, שלש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים ולשון הרע כנגד כולם ועוד אמרו חכמים כל המספר בלשון הרע כאילו כופר בעיקר שנאמר אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו ועוד אמרו חכמים שלשה לשון הרע הורגת האומרו והמקבלו וזה שאומר עליו והמקבלו יותר מן האומרו.

(מגילת אסתר פרק ז' ה')... מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר אי"ש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: (ו) והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הבית והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה פי ראה פי כלתה אליו הרעה מאת המלך: (ז) והמלך שב מגנת הבית אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפוי: (ח) ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: (ט) ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי ויחמת המלך שכה:

בזוהר פרשת פקודי - דף רס"ה ע"א: תחת אלו יש רוח אחת שעומדת על כל אותם בעלי לשון הרע, שכשמתעוררים אנשים בלשון הרע, או שאותו אדם שמתעורר בלשון הרע, אז מתעוררת הרוח הרעה הזו הטמאה שלמעלה שנקראת סכסיכ"א. והיא שורה על אותה התעוררות של לשון הרע שהתחילו בה בני אדם, והוא נכנס למעלה, וגורם באותה התעוררות של לשון הרע מות וחרב והרג בעולם. אוי לאותם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין

שומרים פיהם ולשונם, ולא חוששים על כף, ולא יודעים שהרי בהתעוררות שלמטה תלויה ההתעוררות שלמעלה, בין לטוב בין לרע, עכ"ל.

מכתב ד'

לכבוד מעלת כ"ק הצדיק הפוסק המזכי הרבים הגדול הרב... שליט"א

דברי התעוררות להורים שיפקחו על בניהם ובנותיהם להיכן הולכים ללמוד ואם אינו נוגד את רצון ה' ששומע תורה מפי האי"ש שמבזה כל גדולי ישראל שלא יהיה נקרא מעביר בנו וביתו למולך

ברצוני לעורר ענין נחוץ מאוד בענין חינוך הילדים, היות ובעבר עסקתי בתחום החינוך, והיה לי נסיון עם בחורי וילדי המלמדים, מגידי שיעור וכלי קודש שמאוד לא הצליחו בתלמודם, פניתי להורי התלמידים כדי לעוררם ולמצוא את הסיבה לכך, תשובתם הפליאה אותי מאוד, הישיבה אשמה, התלמוד תורה אשם, או המלמד אינו מנוסה, ושזה בגלל דברים שנאמרו ושהרסו את נפש הילד, וכדו', ולשאלתי מדוע לא הוצאתם את ילדכם מהישיבה? ענו לי שהיות והם שייכים לחסידות הזו, ממילא הם מחויבים לשלוח את ילדיהם למוסדות החסידות מבלי לבדוק האם זה לטובת הילד או לא, כלומר להקריב את ילדיהם כקרבן על מזבח החסידות שאליו הם שייכים.

ביאור על איסור "מולך" ומהיכן מגיע לגויים ענין זה של מסירות נפש להקריב את נפש בנו ל"מולך"

התבוננתי בדבריהם, או אז עלה בדעתי לפרש את הפסוק (ויקרא יח כא) ומזרעך לא תתן להעביר למולך וגו', דהיינו מילדיך לא תתן כקרבן לעבודה זרה "מולך". וכפי שמבואר ברמב"ן (ויקרא יח כא) המולך היה עבודה זרה שהיו מוסרים את הילד לגלחים והם העבירו את הילד בתוך האש עד שנשרף. ועל זה אומרת לנו התורה"ק בפרשת ראה (י"ב ל"א) כי כל תועבת ה' וגו', וצריך להבין הדבר, אם אצל אומות העולם יש מסירות נפש עצומה כל כך שמוכנים להעלות את בניהם על מזבח המולך, אם כן מה היתה גדולת נסיון העקידה? וכן צריך להבין מהיכן שאבו אומה"ע את המסירות נפש לכך?

וי"ל דאיתא בגמרא (עבודה זרה דף יג:) וכך נפסק בשו"ע (יורה דעה סימן קמט סעיף ג') העובד עבודה זרה לא מעלין ולא מורדין אותו, פירוש: מי שעובד עבודה

זרה אין מצילין אותו כשנמצא בסכנה, ובאמת קשה אם הוא הולך בדרכי אבותיו שלימדוהו כך, מדוע אין להצילו? הלא כך גדל וכך לימדוהו ואין זה אשמתו?

אליהו הנביא זכור לטוב אינו מקבל את התירוץ "לא למדתי כי לא היו לי כשרונות"

נקדים בסיפור המובא בספר תנא דבי אליהו (וכן ראה מדרש תנחומא וילך ג; ילקוט שמעוני סוף פרשת ניצבים), פעם הלך אליהו הנביא בדרך ופגש אדם פוחז וקל-דעת. החל האיש ללעוג לאליהו: "אתה כל היום לומד תורה, ואילו אני עושה חיים ונהנה מתענוגות העולם". אמר לו אליהו: "בני, אבל מה תענה ביום-הדין, כשישאלו אותך למה לא למדת תורה?". צחק האיש: "מזה אני לא מפחד. אענה, שלא נתנו לי שכל ובינה ללמוד תורה". שאלו אליהו: "ממה אתה מתפרנס?". השיב האיש: "אני צד עופות ודג דגים". שאלו אליהו: "איך אתה עושה זאת?". הסביר האיש: "אני לוקח פשתן, עושה ממנו חוטים חזקים, מכין מלכודות ורשתות ובאמצעותן צד את העופות ודג את הדגים". שאלו אליהו: "מי לימדך להכין מלכודות ורשתות?".

אמר האיש: "מן השמים נתנו לי בינה ודעת". אמר לו אליהו: "אם נתנו לך בינה ודעת להכין מלכודות ורשתות, ונתנו לך שכל כדי לצוד עופות ולדוג דגים - כל-שכן שנתנו לך שכל ובינה כדי להבין את דברי התורה, שעליהם נאמר: 'כי קרוב אליך הדבר מאד'. אם רק תרצה - תוכל גם אתה ללמוד תורה". נגעו דבריו של אליהו בליבו של האיש ופרץ בבכי. אמר לו אליהו: "אל תבכה, אתה עוד יכול ללמוד תורה. איך הדבר תלוי אלא ברצונך".

אותו הדבר הוא גם כן עם אותם עובדי ע"ז משום שכך קיבלו מאבותיהם, כשיתבוננו מה היו עושים אם היה מגיע אליהם איש עסקים ומציע להם להשקיע סכום כסף גדול בעסק כלשהוא, האם היו סומכים על אבותיהם, אם היו אומרים להם בן אדם זה אמין וישר דרך ואפשר לסמוך עליו, או שהיו אומרים על אבותיהם שהם פרימיטיבים ואין להם מושג מהעולם המשוכלל, ועושים בעצמם שבע חקירות ובדיקות אם אפשר לסמוך על בן אדם זה, וכן אם זה עסק טוב ומצליח, והיינו כשהדברים נוגעים לעניינים רוחניים הם מאמינים לאבותיהם וסומכים על עץ ואבן כשאומרים לו אלה אלהיך, וכמאמר הפסוק (ירמיהו ב' כז) "האומרים לעץ אבי אתה ולאבן ילדתי",

ואין מעניין אותם לדעת מי ברא את העולם, כי זה יחייב אותם להתנהג אחרת ממה שהם רוצים, ויימנע מהם להתנהג בשרירות לבם בתענוגות בהמיות, ומשום כך הם יותר גרועים מבהמות, כי הבהמות מכירים את בעליהם וחפצים בקרבתו, ואילו הם אינם רוצים להכיר את ריבונם, לכן הם אומרים שמתנהגים כאבותיהם, ובדברים שהם חפצים באמת, אין הם סומכים על אבותיהם בכהוא זה, לכן אין להציל עובד עבודה זרה, מה שאין כן לבהמה, יש ענין של צער בעלי חיים וצריך להצילם.

בזה אפשר להבין את ענין ה"מולד", אדם זה שמוכן להקריב את בנו למען כח הבורא והמנהיג את העולם, ועם כל זה אינו משתדל ואינו מתבונן למי אני מקריב את בני, לפסל עץ ואבן מעשי ידי אדם, ואם היה מתבונן היה רואה תיכף ומיד שכאן הוא לא המקום, ולא שוה להקריב נפש ילד לפסל זה, כי אם באמת רוצים, מגיעים לאמת, וכמסופר בחז"ל (מדרש רבה בראשית לט פסקא א') על אברהם אבינו ע"ה, שגדל בבית אביו תרח שהיה עובד ע"ז, והיה לו בית ממכר לע"ז, וכשרצה לדעת מי ברא את העולם, דרש וחקר עד שנגלה עליו הקב"ה ואמר לו אני הוא בעל הבירה, אבל אלו שעובדים למולך אין בהם את הרצון לדעת את האמת מי הוא בעל הבירה, ומתוך כך אין הם מקריבים את בניהם כקרבן בפני אלוה כי לא התבוננו אם יש בו כח אם לאו, אלא כל מה דעבדין לגרמייהו הוא דעבדין כמאמר חז"ל חסד לאומים חטאת (כ"ב י:); וכן אומר הזוהר על הערב רב (תיקונים תיקון ו' כ"ב ע"א) חסד דעבדין לגרמייהו כידוע, אומות העולם כל מה שעושים לצרכי עצמם הם עושים, ומקריב את בנו למולך כדי למצוא חן בעיני הגלחים העומדים שם, וכדברי הרמב"ן הנ"ל שמוסר אותו לידי הגלחים, ועל ידי זה יקרא בשם שהוא מקורב למולך, ונקרא קדוש אצלם. וממילא כל הקרבן הוא אך ורק לכבודו ולטובתו האישית, ותו לא. ולכן נקרא מעביר את בנו למולך תועבת ה' כי כל בריה הקב"ה בראו, ואין רשות לאף אחד להקריבו ולשרפו למען כבודו האישי.

והנה הזכיר הכתוב כי העברת הזרע למולך הוא חלול השם, ובפרשה האחרת (להלן כ א) מוסיף למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי, ואולי טעמו, למען טמא את העם המקודש לשמי שצויתי (לעיל יא מד) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה' מקדשכם ולחלל את שם קדשי, בעברם על העבירה החמורה לפני, כי כן יאמר בעבירות החמורות, ואיש ואביו ילכו אל

הנערה למען חלל את שם קדשי (עמוס ב ז) ויתכן שיאמר כן, מפני שהמקריב מזרעו למולך ואחר כן יבא אל מקדש ה' להקריב קרבן מטמא את המקדש, כי קרבנותיו טמאים ותועבה לשם, והוא עצמו טמא לעולם שנטמא ברעה שעשה, כמו שאמר באוב וידעוני לטמאה בהם (להלן יט לא), וכתוב ובגילוליהם טמאוה (יחזקאל לו יח). והזכיר בו חלול השם, כי כאשר ישמעו הגוים שכבד את המולך בזרעו ויקריב מבהמתו קרבן לשם הוא חלול השם, וזהו שאמר הנביא (שם כג לו לח) וגם את בניהו אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה, עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואמר (שם פסוק לט) ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי. ועל דרך האמת ישראל זרע הקודש נולדים בבית ה', וזה טעם "אשר ילדו לי", והנה המקריב אותו למולך מטמא מקדשו ומחלל שמו הגדול, כלשון ולא יחלל זרעו בעמיו (להלן כא טו) ולכך אמר בו, ואני אתן את פני באיש ההוא (שם כ ג), ושמתני אני את פני באיש ההוא (שם פסוק ה), והמשכיל יבין:

במה אקדם ה' אכף לאלקי מרום, האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי וכן מצינו כשבאו אל הנביא מיכה בשאלה במה אקדם ה' במה אוכל להקביל את פני אבי שבשמים, אכף לאלקי מרום להראות הכנעה בפני אבי שבשמים, האתן בכורי פשעי האם אקריב את בני בכורי בכדי לכפר על פשעי? פרי בטני חטאת נפשי או האם אקריב נפש בני האחר תחת עוונותי?

בוא וראה מה ענה הנביא מיכה על דברים אלו: הגיד לך אדם מה טוב, בן אדם, אומר לך מה הוא הדבר שהוא טוב, ומה ה' אלוקיך דורש ממך מה רוצה הקב"ה ממך, אין רצונו שתקריב לפניו קרבנות אנושיים, אינו צריך לא את בכורך ואף לא את שאינו בכור, כי אם עשות משפט ואהבת חסד, הקב"ה מבקש ממך שתתנהג כהלכה וכמשפט ולאהוב לעשות חסד, והצנע לכת עם אלוקיך, ותתנהג בצניעות עם הקב"ה ואל תתגאה, (מיכה ח) ואמרו במדרש רבה (שמות ח' ב): א"ר בנימין בר לוי אם ישב אדם בזוית ועוסק בתורה אני מראהו לבריות אם יטמין אדם עצמו לעבודת כוכבים אני מראהו לבריות שנאמר אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו, עכ"ל. שאדם העושה משפט ומתנהג בחסד ובצדק עם הבריות הרי הוא מתפרסם ברבים, ועם כל זה צריך האדם להשתדל ולהתנהג בהכנעה, ובודאי שלא להתבלט יותר מדאי ולא לפרסם את מעשיו הטובים ברבים.

האדם מעדיף מצוה חמורה בפרסום מאשר מצוה קלה ללא פרסום

שמעתי מפי המשגיח הרה"צ ר' ישראל חיים קפלן זצ"ל שאמר: מתוך השאלה שנשאל הנביא מיכה, נוכל להבין שיותר קל לאדם להקריב את נפשו בנו הטוב והחביב לו ביותר לקרבן מתוך פרסום גדול, ובכך יתגדל שמו כאדם פרוש וקדוש, מאשר לקיים מצוה קלה ללא פרסום, ומבלי שאף אחד ידע ממעשיו הטובים.

ועל זה אמר להם הנביא: הקב"ה אינו צריך מצוות שנעשות בפרסום רב, אפילו כשיש בהם קידוש שם שמים גדול, אם אינם נעשים לשם שמים, אלא לשם התפארות בלבד, ומעדיף מצוות שנעשות בצנעה ובהכנעה.

אם כן נשאלת השאלה הרי עקידת יצחק נעשתה בפרסום רב, ומדוע נשתבח שמו של אברהם אבינו ע"ה שעמד בנסיון הזה?

רצונו של אברהם אבינו ע"ה היה להסתיר את מסירות נפשו מעיני הבריות

וי"ל שכשאברהם אבינו ע"ה הלך לעקידה הסתיר את סיבת הליכתו אפילו מאשתו שרה ע"ה, וכן הסתיר מישמעאל ואליעזר וצוה להם להמתין מרחוק עד אשר נשתחוה ונשובה אליכם (וירא כ"ב ה'), ואפילו עם יצחק לא דיבר מזה ורק כשיצחק שאל אותו, רמז לו על מעשיו. מפני שאברהם אבינו ע"ה לא רצה ששום בריה בעולם ידע ממעשיו, (פרשת וירא) רק לאחר מעשה פרסמו הקב"ה, אולם אברהם אבינו ע"ה היה באותו בחינה שכתוב בספה"ק נועם אלימלך (ליקוטי שושנה) על הפסוק (מיכה ו' ח) והצנע לכת עם אלוקיך וצריך להבין, מדוע לא כתב בהצנע תלך בלשון ציווי?, ומתרץ שעבודת האדם צריך להיות בהסתר כזה שלא רק שאחרים לא ידעו ממעשיו הטובים, אלא אפילו הוא עצמו גם כן לא ידע, ולא יחשיב את עצמו כבן עליה במעשיו הטובים, ובזה מובן הלשון הצנע לכת לשון נסתר, וזו היתה מדריגתו של אברהם אבינו ע"ה, שאפילו לאחר הפרסום היה נחשב בעיניו כעפר ואפר, וכדברי המשך חכמה: אברהם אבינו ע"ה כשאמר על עצמו "ואנכי עפר ואפר" רצה לומר בזה שלעפר יש חשיבות מצד העתיד שמוציא פירות, ואפר יש לו חשיבות מצד העבר שהיה לו שוויות לפני שנשרף, וכך אמר אברהם אבינו, מצד אחד אני עפר שאין לו חשיבות לעבר, ומצד שני אני אפר בלי חשיבות לעתיד.

למדריגה זו אפשר להגיע רק ע"י תפלות

הצה"ק רבי אהרן מבעלז זצוק"ל אומר על פירושו של בעל הנועם אלימלך שלא קל להגיע למדריגה זו רק לאחר תפילות רבות ובקשות להקב"ה שיפתח לו את העיניים, ואז יוכל האדם לראות בעיניו שלמעשיו הטובים אין שום ערך (מהר"א פרשת כי תשא, בפ"י התרגום יונתן עה"פ ומשה יקח את האהל).

חובת האדם לבדוק את מקומות החינוך לבניו

שמעתי מרב אחד שהגיע אל כ"ק מהר"א מבעלזא זיע"א עם בנו לחג השבועות האחרון לחיי מרן עלי אדמות שנת תשי"ז, ואמר לכ"ק מהר"א שהביא את בנו כדי להשאירו בישיבתו של הרבי. שאל אותו הרבי: היית בישיבה? האם בדת שלומדים בהתמדה ומתאים לבנך? כאבא לבנך, אתה חייב לבדוק היטב ולבטח שהמקום מתאים לבנך עכ"ל. מילים אלו יהוו לימוד לאלו המקריבים את בניהם ובנותיהם למען ה"מולך" המפלגתי, ואפילו אם היא חסידות זו או אחרת, אם המקום הוא מקום מושחת, או אפילו אם הוא מקום מצויין אבל לבנו אין המקום מתאים, ורק בגלל שרוצה למצוא חן בעיני החבורה, אינו מוציא את בנו משם, צריך שידע שהוא בבחינת מעביר את בנו למולך ומעבירו על דתו, ועליו הקב"ה אומר ונתתי את פני באיש ההוא ובמשפחתו, ובכלל זה גם לתור ולחפש עבור בנו ישיבה שמגישים שם רק מאכלים הכשרים בתכלית הכשרות, ולא מאכלים בכשרות מפוקפקת שמטמטם את המוח ומדיח את הבן מדרך הישר ר"ל. יעזור הקב"ה שנוכל ללכת בדרך התורה הקדושה כמו שכתוב בענין של אברהם אבינו ע"ה שזהו דרך ה', והקב"ה אומר אוהב אני אותו (בראשית יח יט) למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט, וגו' למען הביא ה' על אברהם את אשר דיבר עליו ונזכה לברכת האבות ולביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן, (תוכן המכתב מספר דברי שלמה).

כמו כן אדם צריך לבדוק היטב כששולח את הבן שלו לשמוע מרב ששייך ... ידעו להיכן הדברים מגיעים שנחשב כמו מעביר בנו וביתו למולך, רח"ל!

מכתב ה'

לכ"ק מעלת הגה"צ ... שליט"א

מכנה שם לחבירו ומלבין פני חבירו ברבים ובמספר לשון הרע, והשומע ממנו מקבל עונש יותר גדול מהאומרו...

ולדבר דברי ביזוי על כבודו ולא רק שעבר על הלכות מכנה שם לחבירו ומלבין פני חבירו ברבים ומספר לשון הרע, והשומע ממנו מקבל עונש יותר גדול מהאומר

מבואר בחז"ל: כל היורדים לגהנום עולים חוץ משלשה, הבא על אשת איש המלבין פני חבירו ברבים והמכנה שם רע לחבירו, וגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכל שכן אם בייש אחד לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה, והארבעה ועשרים דברים שמנדין אותו עד שישוב בתשובה (רמב"ם הל' ת"ת ו, יד). והקורא לחבירו עבד, חייב נדוי (קידושין כח). הקורא לחבירו עבד יהא בנידוי, ממזר סופג את הארבעים רשע יורד עמו לחייו.

שלושה שיורדים לגיהנם ואינם עולים, ואלו הן: הבא על אשת איש, המלבין פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו

בגמרא במסכת בבא מציעא (דף נח:): אמר רבי חנינא, כל היורדים לגיהנם עולים (כל הרשעים שדנים אותם בשמים לגיהנם, סוף דבר שאחרי איזה זמן שקצבו להם לפי מעשיהם, הם עולים ויוצאים מגיהנם, כנזכר בהלכות כבוד אב ואם, שאין דנים אדם לגיהנם יותר משנים עשר חודש). חוץ משלושה שיורדים לגיהנם ואינם עולים, ואלו הן: הבא על אשת איש, המלבין פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו. והקשו בגמרא, מכנה היינו מלבין, כלומר לשם מה שנינו גם "המלבין פני חבירו ברבים", וגם "המכנה שם לחבירו"? והלא כל מכנה שם לחבירו ממילא הוא מלבין פני חבירו ברבים.

ותירצו בגמרא, שאפילו באופן שהמכונה בשם, רגיל שמכנים אותו כך, ואינו מתבייש בכך, כגון אדם שכל העולם קוראים לו "הצהוב" וכדומה, מכל מקום יש איסור לכנותו בשם זה, מכיון שהמכנה מתכוין לביישו, וכל העושה כן אינו עולה מגיהנם לעולם. וברור הדבר ששורש האיסור בכינוי שם רע לחבירו, הוא מכלל איסור "אונאת דברים". וכן פסק מרן בשלחן ערוך בזו הלשון: יזהר שלא לכנות שם רע לחבירו, אף על פי שהוא רגיל באותו כינוי, אם כוונתו לביישו, אסור. ומכאן יש להתעורר אודות אלו הנוהגים לכנות חבריהם בשמות שונים, ובפרט אצל הנערים בבתי הספר וכיוצא בזה, שרגילים הרבה פעמים בעוון זה, כאשר מתחיל להשתרש כינוי כלפי אחד מבני הכיתה, ויש בזה איסור חמור כמבואר, וכמה פעמים נגרם בשל כך

צער ועגמת נפש, ולעתים אף נזק ממש, לאלו שנתכנו בכינויי גנאי כאלה ואחרים, והעוון רובץ על הראשונים שהחלו בדבר מגונה זה, ואשרי מי ששם סוף לענין רע כזה.

עיינ ב"מ נח: כל היורדים לגהנום עולים חוץ משלשה, הבא על אשת איש המלכין פני חבריו ברכים והמכנה שם רע לחבירו, ושואלת הגמרא מכנה היינו מלבין, ומתרצת אע"ג דדש ביה וברש"י כבר הורגל בכך שמכנים אותו כן ואין פניו מתלבנות ומ"מ זה להכלימו מתכוין, אולם ברמב"ם הלכות תשובה על דברים שאם רגיל בהם אין לו חלק לעולם הבא דבר ראשון נקט המכנה שם לחבירו [היינו ממציא השם] והקורא לחבירו בכינויו, ועין בכ"מ וכן במהרש"א ב"מ שם שהבינו ברמב"ם דהאיסור כינוי הוא גם בשם שאינו בוש ממנו [ועין עוד ס' היראה לרבינו יונה להדיא כן]. ולדעתי לדבריהם הקדושים של הרמב"ם ורבינו יונה יש סיוע גדול מד' רשב"י בזוהר פ' משפטים שכתב בטעם האיסור החמור של מכנה שם לחבירו, 'משום שישאל קודש הם וכיון שקודש הם אסור לכותם בשם של גנאי' ומי שמכנה שם לחבירו עונשו גדול עיי"ש, הרי שהדבר תלוי בקדושת ישראל ולא בכוונה לבייש, [בפרט שהרי כבר אינו מתבייש כמבואר בגמרא].

בזוהר פרשת פקודי - דף רס"ה ע"א: תחת אלו יש רוח אחת שעומדת על כל אותם בעלי לשון הרע, שכשמתעוררים אנשים בלשון הרע, או שאותו אדם שמתעורר בלשון הרע, אז מתעוררת הרוח הרעה הזו הטמאה שלמעלה שנקראת סכסיכ"א. והיא שורה על אותה התעוררות של לשון הרע שהתחילו בה בני אדם, והוא נכנס למעלה, וגורם באותה התעוררות של לשון הרע מות וחרב והרג בעולם. אוי לאותם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין שומרים פיהם ולשונם, ולא חוששים על כך, ולא יודעים שהרי בהתעוררות שלמטה תלוייה ההתעוררות שלמעלה, בין לטוב בין לרע, עכ"ל.

ובזוהר פרשת פקודי - דף רמ"ט ע"ב: והארבעים הללו הם שעומדים ונוזפים ומנדים את כל אלו שהוציאו מפיהם דבר שלא צריך, ואחר זה הוציאו מפיהם דבר קדוש, דבר תורה, ומטנפים את פיהם בה. ואלו עומדים ומנדים אותם, ועומדים בנדיי הזה ארבעים יום, שלא נשמעת תפלתם, עכ"ל.

מכתב ו'

לכבוד כ"ק הצדיק ... שליט"א

אָרוּר הָאִי"ש אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבַת ה' מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בְּפֶתֶר וְעָנּוּ כָּל הָעַם וְאָמְרוּ אָמֵן, (דברים כו טו).

בצער גדול הנני שומע את הדרשות המחפירות של המדבר לשון הרע ורכילות וכו', ועובר על כל העבירות שאי אפשר לעשות תשובה ומכשיל את כל שומעיו ממש נורא ואיום.

והנה התלבש בו הקליפה קליפת עמלק, ולוקח את כל כשרונותיו וכספו, ושופכם כדי להילחם נגד כל הרבנים הצדיקים ומחזירי בתשובה!!!

ממש לא יאומן כי יסופר!!!

ומכשילים את האנשים בלשון הרע כמו שכתוב ברמב"ם מובא בחק לישראל יום ד' פרשת תולדות, עיין שם.

בודאי שזהו מעשה שטן נורא, להכשיל את כל עם ישראל בעון הכי הגדול רח"ל. וחשבתי מה לעשות? מה צריך לעשות בעת הזאת, כאשר התלבש בו הסטרא אחרא, והוא נלחם בנו?

ועתה בואו וראו מה שהרמב"ם כותב עליו ועל כל שקריו, ודבריו המבישים, [ראה ברמב"ם שם].

כבודו ימשיך ביתר שאת וביתר עוז להחזיר בתשובה עוד ועוד אנשים.

ובזאת שיראה שאנו ממשיכים במלאכת הקדושה, ולא נבהלים ממונו, זה יהיה הנקמה הכי גדולה בו.

החותם בצער הגדול ובדמעות שליש על בזיון כבוד התורה ומזכי הרבים

חד זעירא דמן חברייה

המתאבק בעפר רגליו שליט"א

מכתב ז'

לכבוד כ"ק הצדיק .. שליט"א

(בראשית פרק כה כז) וַיְהִי עֲשׂוֹ אִי"ש יִדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה - שמבזה גדולי ישראל ברבים, כמבואר בקיצור שולחן ערוך.

יש רב דקליפה – הוא גדול ותקיף לפי שעה, אך אין לו קיום כלל ולבסוף כלה ונאבד

(ב) אך רשעים הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, מאין מקבלין הם הרוח להשלים החיסרון, אך דע שיש רב דקליפה, והוא בחי' עשו, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג) יש לי רב והוא בחי' (שם ל"ו) אלופי עשו, וכמו שתרגום אונקלוס רברכי עשו, בחי' הרב דקליפה, ומהם מקבלין הרשעים הרוח, הואו בחי' רוח הטומאה רוח הסערה כמ"ש שם כ"ז הן עשו אחי איש שעיר, ועל כן הרוח שלהם גדול ותקיף לפי שעה, כמו רוח סערה שהוא גדול בשעתו, ועל כן (תהלים י"ד) כל צורריו יפיח בהם, יפיח דייקא, שמתגבר עליהם על דיי בחי' רוח פיו שהוא גדול בשעתו, אך שאין לו קיום כלל, ולסוף כלה ונאבד, ומסער גופיה ונשמתיה, וכמ"ש (דברים ז) ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו, ומשלם לשון שלימות החסרון שנמשך לו, דהיינו בחי' אריכת הרוח, וזהו אל פניו, כי פניו הוא בחי' הרוח, כמ"ש (ישעיה ג) הכרת פניהם ענתה במ זה החוטם (יבמות ק"כ). שהוא בחי' מהרוח, כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, אך הוא להאבידו, כי אף שהוא גדול לפי שעה, לסוף נאבד כנ"ל, וזהו בחי' (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה א') אך אפים לרשעים, כי הרוח הנשימה, הוא בבחי' ארך אפים, והיינו מאריך אפי' וגבי דיליה, כי אף שלפי שעה הרוח גדול ותקיף, בחי' מאריך אפיה, אך לסוף גבי דיליה כנ"ל ועל כן נקראים ישראל (ישעיה נ"ד) עניה סוערה, כי הם עכשיו תחת ממשלת עשו איש שעיר, בחי' רוח סערה הנ"ל, אך הדבוק בצדיקים, מקבל הרוח חיים, שלימות החסרון, מהצדיק והרב דקדושה.

ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ח', ראיתי מנורת זהב

רוב הרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה מהערב רב כל מעשיהם בשביל כבוד וממון לשרור על הציבור

וזה יש לומר שכוונת הפסוק שאמר אלה הדברים וכו' היינו שה' צוה שלא יתחברו עם הערב רב בשום פעם, ועל ידי זה יהיה ראויים לבנות משכן כי ישראל בעצמם קדושים אך הערב רב כל חסדי' דעבדי לגרמי' עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוונותינו הרבים רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמי' לקבל כבוד וממון, ולכן אין להתחבר רק עם עובדים באמת שמוסרים נפשם לה' לא לקבל שום תועלת לעצמם.

דברי חיים השמטות פרשת ויקהל

כבוד קדושתו ימשיך ביתר שאת להחזיר את כל היהודים בתשובה עוד ועוד אנשים. כי השטן הזה רוצה רק לעצור את עבודת הקודש של כל המחזירי בתשובה, ולא להיבהל מהמזיק הזה.

החותם בצער על בזיון כבוד התורה ומזכי הרבים

חד זעירא דמן חברייא

המתאבק בעפר רגליו שליט"א

מכתב ח'

לכבוד וכו'... עם השמטות

שמע ישראל

מבזים כל גדולי ישראל - ואין פוצה פה - איפה אתם תלמידי חכמים?

האם אין אתם מפחדים מדברי חז"ל הקדושים?

א: בספר "ויוסף אברהם" (אות י"ט שם) מוסיף בזה וז"ל: ואפילו כששומע מאדם אחר שמבזה תלמיד חכם וכל שכן דיין העיר ואפילו שלא בפניו יש חיוב גדול עליו לתבוע עלבוננו ולנקום בעדו, וכמו שכתוב כאן שבית דין מנדין על זה. ומצינו בגמרא (ב"מ דף פ"ד, וסנהדרין דף מ"ד ברש"י ד"ה דבעיא) שגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחד זילותא דת"ח ושתקו, וכל שכן אם בייש אחד לת"ח בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה.

ונמצא בספר קורא הדורות מהרב ר' דוד איש ירושלים ז"ל מעשה נורא מענין זה, וז"ל כתוב בסוף מחזור האשכנזים שישראל א' איש בליעל נתקוטט עם הרב ר' יוסף בן לב ז"ל (הוא המחבר שו"ת מהר"י בן לב) בשאלונקי על ענין פסק דין שכתב נגדו, והכהו על הלחי בשוק בפני כל העם, ולא היה מי שימחה בידו, ואין דובר אליו דבר על ענין זה, מפני היות האיש הבליעל ההוא עשיר גדול, ותקיף ואלם מאד, והרב הי' שם בעת הזאת לפני חנות של בשם א' ושמו אברהם קטלאנו, קרע הרב את בגדיו ואמר בקול גדול שומו שמים על זאת, ובלילה ההוא (שנת ה' אלפים ש"ה ד' לחודש אב) נכנס הבושם בחנות כו' והאור נאחז ונתרבה הלהב, וקם שריפה גדולה ונשרפו כמו

חמשת אלפים בתים מבני ישראל במשך ו' שעות, כי מן השמים נלחמו הרוחות הנושבות, ונשרפו כמו מאתיים נפשות ובתי כנסיות ובתי מדרשות הרבה וספרים אין קץ, לא נראה צרה גדולה כזאת, ואנשים היו מבריחים רכושם מהאש רחוק כמטחוי קשת בשדות, ועכ"ז הלך האש עליהם ושרפם, ואח"כ עלה הנגף בעם והיו מתים בכל יום הרבה נפשות מישראל עד שהגיעו ביום אחד שנקברו ביום ההוא שי"ד מתים כמנין השם שד"י, ומהיום ההוא והלאה הי' הנגף הולך ונתמעט עד שנעצרה המגפה עכ"ל עם הוספות מסדר הדורות מהגאון מהגאון ר' יחיאל ממינסק ז"ל.

והנה ממעשה זו התעוררות גדול יוצא לנו להזהר מאד מלשמוע עלבון ת"ח ולשתוק, אבל מכל מקום ודאי שצריך להזהר בזה משום כעס בלב, ולא יהי' רק נראה ככועס. עכ"ל, שם.

היוצא לנו מזה, שכל אלו ששומעים זילותא דתלמידי חכמים יעיינו בגמרא (ב"מ דף פ"ד, וסנהדרין דף מ"ד ברש"י ד"ה דביא) שגדולי ישראל נענשו ע"ז דשמעו פ"א זילותא דת"ח ושתקו, וכש"כ אם בייש א' לת"ח בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד ע"ז, ואף אם יהי' זה שמבזהו מי שיהיה.

ב: בגמרא שבת קיט ע"ב: אמר רבי יהודה לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה תלמידי חכמים שנאמר ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאייו עד עלות חמת ה' בעמו עד לאין מרפא, מאי עד לאין מרפא, אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו, ע"כ.

ג: וכתב בספר בניהו לרי"ח הטוב שם, כל המבזה תלמידי חכמים אין רפואה למכתו. יש להקשות מאי מרבה בתיבת כל, ונראה לי בס"ד לומר אפילו אינו מבזה בפירוש אלא ברמז, כדהוה באחד שהתפלל יום אחד שליח ציבור בבית הכנסת שהיו מתפללין בה תלמידי חכמים בשחרית, וכשהגיע למאמר תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם הרים קולו בזה ואמר תלמידי חכמים מרבים שלום בלשון תימה, וחזר ואמר תיבת בעולם מלתא באפי נפשיה, ולא משך אותה עם מילה הקודמת לה, והראה בתנועת האברים כאלו אומר וכי סלקא דעתך תלמידי חכמים מרבין שלום, לא יאמר כזאת בעולם, והרב הבין כונתו לבזות בכך ונדודה, וזהו אין רפואה למכתו שתלמוד עליו זכות לפטרו, ונראה לי בס"ד אומרו לשון רפואה כי ידוע התורה נקראת אור, דכתיב [משלי ו' כ"ג] ותורה אור, גם התורה צריכה להיית בפה, כמו שאמרו

רבותינו ז"ל כי חיים למוצאהם בפה, ולפי זה אם תחבר אותיות אור עם אותיות פה יהיה צירוף רפואה, ובא לומר אפילו תורה שלומד הוא עצמו לא תהיה רפואה למכתו, ולכן כתיב בתורה [משלי ג' ח'] רפאות תהיה לשריך, ונראה לי בס"ד באומרם למכתו, כי הזוהמא של הנחש היא המכה העצומה שיש באדם, ואין אדם נטהר מן מכה זו אלא על ידי התורה, כי לכן נמשלה למים, לומר לך מה מים מעלין את האדם מטומאה לטהרה כך התורה וכו', וידוע לימוד התורה הוא באות למ"ד שגבוה מכל האותיות, ואות וא"ו רמז לתורה שבע"פ שהיא ששה סדרים, הרי אותיות לו רומזים לתורה, ועל ידי שנטהר מן הזוהמה שהיא המכה מכח לימוד התורה, על כן יכנסו אותיות לו בתוך מכה ותהיה צירוף מלוכה, ובזה פרשתי רמז הכתוב [יחזקאל ט"ז י"ג] ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה, מאד מאד זו תורה שבע"פ דכתיב בה [איוב י"א ט'] ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים, ולזה כפל מאד מאד מצד האורך ומצד הרוחב, ועל ידי כן תצלחי למלוכה שיכנסו אותיות לו במכה ותהיה צירוף מלוכה, אי נמי תורה שבע"פ שהיא ששים מסכתות, בזכותה יצטרף אות ס' שמספרו ששים עם אותיות מכה ויהיה צירוף סמכה, ולכן המבזה תלמידי חכמים אין תרופה למכתו, עכ"ל"ק.

מי הם המנהיגים הרשעים של הערב רב

ד: עוד נברר מי הם המנהיגים הרשעים והפושעים שלהם כמו הרשע האפיקורס המיצר לישראל שנעשה ראש הכופרים ... והמופקר האפיקורס הזה כבר עבר ומוכן עוד לעבור על כל עבירות שבתורה להכות ולרצוח אנשים, ושפיכת דמים, בזיון רבנים וגדולי התורה, ובפרט שהוא הוא אותו האיש הראש לבזות את כל מי שלא מסכים עמו בריש גלי' בכל האופנים, ואינו מפחד ממאמרי חז"ל הקדושים מה שכתבו על בזיון תלמיד חכם וגדולי הדור, (ראה להלן מה שכתבנו בזה, ושם תראו איך שכולם הם אפיקורסים גמורים ואין להם חלק לעולם הבא) ועליו רואים איך שנתקיים מאמר חז"ל "האמת נעדרת וחוצפה ייסגיא" שקרן ומחוצף ובעל מחלוקת כזה עוד לא היה מימות בריאת העולם ועוד.

ונעתיק כאן קצת בענין בזיון תלמידי חכמים שהאפיקורס הזה מדקדק מאוד בזה ללמד את כל הטעראריסטין אפילו להיכנס פנימה לבית המדרש ולבזות צדיקים מזכי הרבים שליט"א בלי שום בושח וכלימה

ה: והנה בספר "ארץ אפים" (סימן א' אות ק"ב) במדת גנות הכעס ומעלת הסבלנות, וזל"ק: על ידי הכעס יבא לשנוא ולבזות תלמיד חכם אם ידברו

או יעשו מה נגד רצונו, ויעבור בזה על מצוות עשה לאהוב תלמיד חכם דאתרבי מפסוק (דברים ו) "ואהבת את ד' אלקיך" את לרבות תלמיד חכם, ועל מצות עשה לירא מתלמיד חכם דאתרבי מפסוק (דברים י) "את ד' אלקיך תירא" את לרבות תלמיד חכם, וכל דאתרבי מאת דאורייתא הוא, והוא עון גדול מאד מאד כמו שאמרו חז"ל (ילקוט מלכים א' סי' ר"א) חס הקב"ה על כבודם של צדיקים יותר מכבודו, והמבזה תלמיד חכם אפי' שלא בפניו בית דין מנדין אותו ואין מתירין לו עד שירצהו, ובסנהדרין (דף צ"ט) אמרו חז"ל דאפיקורוס שאין לו חלק לעולם הבא היינו המבזה תלמיד חכם ואף המבזה חבירו בפני תלמיד חכם, ובכלל זה חשיב שם האומר הני רבנן עיי"ש.

ו: ובר"ה (דף י"ז) אמרינן דיורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי דורות, וכל שכן המבזה תלמיד חכם בפניו ומביישו שענישו עצום ומופלג מאד מאד, וסכנה גדולה היא להקניט תלמיד חכם בשום דבור ובשום ענין, וכמו שאמרו חכמינו ז"ל באבות (פ"ב) והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש, ורבים הם בכל הדורות הנענשים במיתה ושאר עונשים על ידי זה, וכאשר אנו מעיינים בש"ס וספרי הדורות אנו מוצאים שאף חלק גדול מחכמים נענשו על ידי זה שפגעו בכבוד חכמים אחרים, ומלשון הזה"ק (פ' וישלח) שהזכרנו למעלה משמע שאפי' צדיק שאינו חכם וחכם שאינו צדיק סכנה להקניטו (אבל ודאי עכ"פ שלא יהי' מזלזל במצות שאל"כ הרי הוא כקל שבצבור כדאיתא ביור"ד שם).

ז: וביותר יגדל העון לכל מי שמבזה הרב שבעירו, שהרי מצינו בענין מקלל שהתורה יחדה לאו לדיין כדכתיב (שמות כב) "אלקים לא תקלל", ואני חושב עוד שאפשר לומר על כל רב בעירו שהוא בכלל גם כן מה שנאמר ונשיא בעמך לא תאור, לפי מה שפירשו הפוסקים דנשיא היינו ממונה לראש מצד התורה או מצד שלטנות, שהרי לא הותנה כאן בפסוק שיהי' דוקא הנשיא מכל ישראל, והרי מצינו בפסוק שאף הראש משבט אחד נקרא נשיא, ואפי' ממשפחה אחת כדכתיב (במדבר כה) "נשיא בית אב", ולכן לפי זה יש לומר כמו כן שכל מי שהוא רב ומנהיג על איזה ק"ק מישראל שהוא נקרא בשם נשיא שם, ובפרט לפי מה שכתב בחרדים דאף כל ראש ישיבה יש עליו לאו ד"ונשיא בעמך לא תאור", לפי זה ודאי נראה שהרב שבעיר הוא בכלל זה.

ולפי זה המקללו עובר בג' לאוין כמו שנתבאר למעלה, וממקלל הרי זה בנין אב לכל עניני בזיון שדיין יש יותר איסור לבזותו משאר תלמיד חכם, וכל

שכן הרב שבעיר לפי זה יש ודאי איסור כפול ומכופל לבזותו, ואף מי שהוא חכם יותר מהרב עם כל זה מחויב לזהר בכבודו ובמוראו, ואם יזלזל בכבודו מחייב נפשו חס ושלום על זה, וכמו שאתפוס לך לדוגמא ממעשיות שנמצא כתוב מענין זה, דהנה מצינו בגדול הדור הגאון הקדוש ר' אברהם גרשון ז"ל מקיטוב גיסו של מרן הבעל שם טוב ז"ל אשר כל גדולי הדור ואף המתנגדים לדרך החסידות העריצו גדולתו וקדושתו מאד כמו שתמצא בתשות נוב"י מהד"ק (אה"ע ס' ע"ג) שהגאון בעל נוב"י ז"ל כתב אליו בתוארים המיוחסים לגדול הדור.

ח: וכן בספר לוחות עדות במחלוקת גדולי ארץ בנידון הקמיעות פנו אליו להכריע בזה, וכתוב עליו שכאשר נסע לאה"ק זלזל שם פעם אחת ברב העיר בענין אשר הרב ר' אברהם גרשון ז"ל [גיסו של מרן הבעש"ט ז"ל] הי' זכאי בזה, והגיע לו מכתב מגיסו הבעש"ט ז"ל וכתב שם: ראיתי שדנו אותך בהיכל אחד ורצו לדון אותך למיתה חס ושלום מפני מה העזת פניך נגד הרב אב"ד, ורציתי לילך להיכל לטעון עבורך, וסגרו ההיכל בעדי, ולא יכולתי לכנוס שם, ואמרת רבש"ע הוא עשה לקנאתך, ויצא קול הניחו לו כי קנאת קנאת ד' צבאות, ועם כל זה פסקו לך להיות סומא חודש אחד, וסומא חשוב כמת, ובכן מהיום והלאה לא תהי' קשה כל כך, והשיב הרב ר' אברהם גרשון ז"ל להבעש"ט ז"ל המעשה אמת, אבל תמי' לי שראית שדנין אותי קודם המעשה, כי הי' נרשם באגרת של הבעש"ט ז"ל באיזה יום נכתב, עד כאן.

ט: עוד נמצא כתוב על הה"ק ר' ליפא מחמעלניק ז"ל אשר הי' מתלמידי בעש"ט ז"ל והי' מריב עם הרב דק"ק כמעלניק אודות שאלה אחת זה אוסר וזה מתיר, וכשהי' הר"ר ליפא ז"ל על רש השנה אצל הבעש"ט ז"ל, אמר הבעש"ט בשעת אכילה, ראיתי היום דנין איזה למדן למיתה על שהעז נגד הרב אב"ד דקהילתו, והבין הר"ר ליפא ז"ל שנגדו הוא מדבר, והתחיל לבכות, ואמר לו הבעש"ט אל תפחד, כי אני התפללתי עבורך ופטרורך מן הדין, עד כאן.

הרי לך מגדולי הדור מה הגיע אליהם על שהעזו נגד הרב שבעירם ואף שלשם שמים נתכוונו והצדק הי' אתם, ואם כן צא וחשוב מזה מה יגיע לאדם שהוא שפל מאד נגד הרב והצדק במחלוקתו הוא עם הרב, ואם לחלק באת בין רבנים ראשונים לאחרונים הרי כבר אמרו (ר"ה דף כ"ה) יפתח בדורו

כשמואל בדורו, ואמר איש קדוש בזה הלשון: אומר אני אפילו אם יהי' הרב כמרדה (שרודין בה את הפת) כל החולק עמו לא יהי' סופו טוב חס ושלום, (אבל ודאי שיש חילוק בזה מצד מי נתמנה להיות רב בעיר, ודי למבין), ועיקר הגורם לכל זה הוא הכעס, שזה תביאהו להיות חולק עמהם ומבזה אותם, ומחייב את נפשו בזה.

בזוהר שמות [פרשת המן] (דף ס"ד ע"א) בלשון הקודש:

י: רבי חייא פתח, (תהלים לד) חנה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם. אשרי הצדיקים שהקדוש ברוך הוא רוצה בכבודם יותר על שלו. בא ראה כמה הם בני העולם שמחרפים ומגדפים למעלה, כמו שסנחריב חרף וגדף ואמר (מלכים ב יח) מי בכל אלהי הארצות וגו'. והקדוש ברוך הוא מחל ולא תבע ממנו. כיון שהושיט את ידו על חזקיה, מה כתוב? (שם ט) ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור וגו'.

ירבעם בן נבט היה עובד לעבודה זרה ומקטר לה וזוכח לה, והקדוש ברוך הוא לא תבע ממנו. וכשבא עדו הנביא והתנבא עליו, והושיט ירבעם את ידו כנגדו - מה כתוב? (שם א יג) ותיבש ידו וגו', ולא יכל להשיבה אליו. [ועל שעבד לעבודה זרה לא תבע אותו הקדוש ברוך הוא].

פרעה חרף וגדף, ואמר (שמות ה) מי ה' וגו', והקדוש ברוך הוא לא תבע ממנו, עד שסרב לישראל, שכתוב (שם ט) עודך מסתולל בעמי, (שם) הנה יד ה' הויה במקנך וגו'. וכן בכל מקום הקדוש ברוך הוא תובע את עלבון הצדיקים יותר על שלו, עכ"ל.

מכתב ט'

למעלת כבוד הגאון החסיד, מישרים מגיד, לטב עביד, ואנא כמסהיד, הצדיק הקדוש רבי ... שליט"א יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל, ויחזה בביאת הגואל.

לכו חזו מפעלות השם, אשר הפליא לעשות, וגילה נפלאות, פלאי פלאות, נ' פלאות, נ' תן. ולא נתן למוט רגלנו. ה' עוז לעמו נתן. בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו.

שליח ממרום, בא אלינו פתאום, והודיע לעולם ולכל אום, לישראל ישמעאל ואדום, בא הקץ הלום, זה אמיתי ולא חלום, קרב היום.

והנה יש שלא האמינו ולא שמעו אל נתן. וחולקים, מכחישים, ומפיצים שקרים כמעשה אבירם ודתן. כקורח שהקדיח תבשילו ועדתן, כמעשה קטן ועוד לא חתן.

והנה נעשה מצד אחד קידוש השם, ומצד שני חילול השם, שכבר כ- 3 מיליון יהודים צפו בזה, ובערך כ-300 אלף גויים. והרכה יהודים האמינו וחזרו בתשובה, אבל יש מהיהודים יש הרבה שקמו ואמרו שזה שקר, אבל מהגויים רובם ככולם מאמינים. ואמרו הנה הגיע זמן אחרית הימים, קץ הימים. ומלחמת העמים, מלחמת הגוגאים.

לכאורה זה היה מיותר מה שעשינו... כל ההוכחות - הוא רק יצא נגד זה. מי שרוצה להאמין - יאמין, אפילו שאחרים יאמרו שזה שקר. ומי שרוצה ובוחר לא להאמין - אפילו יביאו לו את כל ההוכחות שבעולם - לא יאמין. וכולם יראו בסוף את האמת. מי שירצה לחזור בתשובה - יחזור. ומי שלא - חבל!

יהודי אמיתי בסוף יראה את האמת ויחזור בתשובה, אפילו בשניה האחרונה - וה' יקבל אותו, אם הוא בארץ ישראל - ויצעק אל ה', ה' יציל אותו. ובחור"ל - זה כבר שאלה.

אז חייבים כל היהודים לעלות לארץ ישראל, מהר מהר.

אבל הערב רב, אפילו שיראה את כל הניסים והנפלאות והאסונות, יהיה עקשן ואטום לב - לא יחזור בתשובה אפילו ברגע האחרון - והוא יקבל את האטום, וקול האטום ישמע בארצנו...

ולצערנו על פי האר"י ז"ל והדברי חיים ועוד רוב עם ישראל הוא ערב רב! כולל חרדים! זה לא רק הממשלה יש גם רבנים כאלה. וזה לא רק רבנים... הגר"א מווילנא זי"ע: חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו, דברים)

ועכשיו קודם ביאת המשיח צדקינו אשר העידו רבותינו זכרונם לברכה (סוף סוטה) כי האמת תהא נעדרת, ושקרא ישלוט בעלמא, ומקובל מפי הבעל שם

טוב הק' ותלמידיו, כי קודם ביאת המשיח יהיו רוב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב. וז"ל הספר הקדוש זוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג), ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, לכן צריך כל בר ישראל לירא וליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב, ואין לנו עצה רק להרבות בתורה ותפלה לה', ולהתבודד עמו בתשובה ותחנונים, שיצילנו ממים הזדונים ומרשעים הללו, כי אין לנו עוד פנאי להמתין על תיקון נפשותינו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (אבות א' י"ד) אם לא עכשיו אימתי, כי עכשיו הגמר והבירור של כל הגלגולים, כי יגיעו ימים אשר אין בהם חפץ אלו ימות המשיח, אשר אי אפשר עוד לתקן את נפשו, והבירור יהא סמוך לביאת המשיח כמובא ברע"מ פרשת נשא שיתנסו ישראל מהערב רב קודם ביאת המשיח, וגם אחר התגלות משיח צדקינו בתשעה חדשים קודם ביאתו, וגם אחר כך עד עולם התחיה, והנשאר בציון קדוש יאמר לו, ויזכו להאור הגדול והנורא, ועיקר תלוי במעשינו של עכשיו, ולא כמו הכסילים שחשבו כי בביאת המשיח יפטרו מכל וכל, כי מי שלא טרח בערב שבת קודש מה יאכל בשבת, לכן צריך כל בר ישראל עכשיו להרבות בתשובה ותחנונים, שיתקן הקדוש ברוך הוא את נפשותינו ברוב רחמיו וחסדיו, כי אין לנו להשען רק על אבינו

שבשמים. (שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ע"ד)

אנחנו בעולם הזה במצב מאד קשה, כמו שכולם יודעים. ואני מאד עצוב, אפילו שאני יודע שבסופו של דבר רק היהודים-האמיתיים ינצלו, וגם הגויים הטובים יותר ינצלו, אבל בכל אופן נעבור תקופה מאד קשה. ואני מסתכל על העולם שלנו, ועל הקהילות של החרדים שלנו, והלב שלי נשבר [ישעיהו נ"ט ט"ו], כי הערב-רב נכנס כל כך עמוק, כל-כך חזק עם העבודה זרה שלו, שהוא ממש גורם וגם יגרום ליהודים-אמיתיים לסבול סבל שלא ידעו בעולם הזה. והסבל הזה – זה לא רק גופני, זה גם רגשי, נשמתי, וכו'. [אבן שלמה להגר"א, פרק י"א, אות ו': 'זכמו שא"א להפריד הסובין מהקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הע"ר (מישראל) כי אם ע"י קושי הגלות', ע"ש].

אבל אין ברירה, ה' הכל יכול, הוא הרבוש"ע, הוא יודע מה שאנחנו צריכים, ואנחנו העם שלו, העם הנבחר, אנחנו מקבלים את הכל באהבה ובשמחה, אבל קשה – זה יהיה קשה. אבל מה כל כך קשה?... מה זה הערב-רב שכל כך הביא בינינו עבודה זרה?... איזה עבודה זרה?... לא, זו לא בדיוק

העבודה-זרה שהיתה פעם, אבל זה מאד דומה. ומאחר שאנחנו לא מכירים את זה כל כך, את הסכנות של העבודה זרה, אז אנחנו לא שמים לב שזה נכנס בתוך חיי היומיום שלנו [משלי כ"ז י"ב, וע"ש כ"א י"ב].

הדבר הראשון – עגל הזהב, זוהי העבודה-זרה שלנו, של היהודים. ועגל-הזהב – זו הגשמיות [מבואר בהרחבה רבה במסרים, ר' מאמרי 'עגל הזהב' בקונטרס קוד"ד א', וחוה"ל ש' הפרישות פ"ב]. והעולם שלנו במאת-השנים-האחרונות ממש ספוג בגשמיות, והגשמיות כה שולטת עלינו עד שזה עושה את הגופים שלנו חלשים, והופך את החיים שלנו לרדיפה בלתי-פוסקת אחרי הממון [אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב...]. ואם זה לא רדיפת-ממון מי-יודע-מה אז זה הריצה אחר הכסף רק בשביל לשלם את כל מה שיש לנו... ומאחר שזה כל כך 'חשוב' ו'מוכרח' אז כל המחירים עולים, וצריכים עוד יותר כסף ועוד יותר כסף ועוד יותר ממון. [ר' קהלת ה' ט': אֶהָב כֶּסֶף לֹא יִשְׂבַע כֶּסֶף...]. אנחנו חייבים לאכול בחוץ... חייבים שמלות כאלה וכאלה לפי ה'מודה' בכל שנה... הנשים לבושות עם פאות מפאורות וכו'.

אנחנו חייבים בר-מצוות מפוארות וחתונות מפוארות... והגענו למצב שאנחנו נראים, אפילו עם הלבוש החסידי שלנו, כמו גויים. הפרצוף, ההבעה בפנים – של ערב-רב [ישעי' ג' ט': הַפֶּרֶת פְּנֵיהֶם עֲנָתָה בָּם, וְחִטְּאתָם כְּסֹדִם הַגִּידוּ, לֹא כַחֲדוֹ...], ממש מבט גויי ולא-יהודי.

ואיך אנחנו יודעים מי הוא יהודי? כבר אמרנו זאת הרבה פעמים: יהודי, אפילו אם הוא חילוני, יש לו לב, יש לו רגש ליהודי אחר, אפילו עד דמעות. הוא יכול להרגיש את הסבל של היהודי השני. ויכול להיות שבהתחלה יהיה לו פרצוף של גויים, אבל אחרי זמן קצר הוא יקבל פרצוף של יהודי רך, מלא אהבת עמ"י, ואת העדינות, ואת העומק וההבעה של לימוד-התורה [שמות כ': וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵיכֶם...], עי' נדרים כ.].

אבל הערב-רב – תמיד יהיה להם פרצוף קשה, לא-עדין, ובודאי בלי לב ליהודי אחר [ביצה דף ל"ב ע"ב], ולא תהיה לו כל בעיה להלשין על יהודי, להגיד לשון-הרע נגד כל יהודי אחר [אש"ל שם ח': ה' מיני ע"ר יש בישראל, א' בעלי מחלוקת ולה"ר... והם גרועים מכולם והם נקראים 'עמלקים'...], ואפילו לשבור לו את הנישואין שלו, ח"ו, או אפילו בזמן האחרון הלשינו והכניסו יהודים לבית הסוהר, הלשינו לשלטונות של הגויים

או של הציונים, וממש הכניסו יהודים לבית-הסוהר. [אָכַן נודע הַדְּבָר, ח"ח בפתיחה ובכלל ח' סי"ב ע"ש, מוישל'ה הגאולה א', פרק 11] יהודי-אמיתי לא יכול לעשות את זה, פשוט לא יכול. זה לא בטבע שלו, הוא לא נולד ככה [יבמות ע"ט; ור' מסילת ישרים פי"ט: 'אין הקב"ה אוהב אלא למי שאוהב את בניו...'].

ומכל הגשמיות הזאת יש לנו בעיה קשה [נח י"א: 'וְהַחֲמֵר הָיָה לָהֶם לַחֲמֹר... / סנהדרין ק"ט: 'אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקב"ה... / שירי משכיל כלל ד']. בעולם הרחב זה הגיע למצב של כזו טינופת רוחנית, כזה חוסר-צניעות, מצב כ"כ ירוד, שזה נראה יותר כמו בית-זנות מאשר עולם, עם כל מיני טעמים עקומים, עד שאפילו בן-אדם שיש לו כיוון כזה – זה לא מפריע לו להיות נשיא של ארץ גדולה מאד וחזקה... או שזה לא מפריע לו להיות מאד מקובל בחברה, [בית ועד לְזָנוּת, / סוף סוטה] כי כל החברה מבוססת על העבירות הקשות ביותר בקדושה, הגרועות ביותר. [הושע ז' ד', ע"ש]

ואנחנו חייבים להבין שישנה כזו בעיה, כי אם לא – אז בטעות אפשר ליפול בזה [מס"י פ"ג]. וזה נכנס לנו גם לתוך העולם שלנו. הערב-רב הביא את זה [אש"ל י"א ז': 'לפי שהדורות מתמעטין והולכין, והערב רב הולכין ומתגברין... לגדור הפירצה שפרצו הע"ר...']. רק הם הביאו את זה, כי יהודי לא מסוגל לכזה דבר. הוא יכול לטעות, אבל הוא לא מסוגל לחיות חיים שכאלה. הוא עלול אמנם לעשות טעויות, כי זה דבר שמושך מאד אם הבן-אדם אין לו את הקב"ה [רמב"ם איסור"ב פכ"ב הט"ו והי"ח]. אבל יהודי אמיתי יצא מזה, ויעשה תשובה. אבל יהודי שהוא לא-יהודי, ערב-רב, הוא לא יכול לצאת מזה [זוה"ק נשא קכ"ו ע"א: 'חֲזָרִין לְשִׁרְשִׁיהוּ, וְעַלִּיהוּ אֲתָמֵר: 'פִּי מִשְׁרָשׁ נִחַשׁ יֵצֵא צָפֵע'... / ר' מאמר 'הפעם באמת']. הוא נולד על רמה נמוכה, בלי נשמה, בלי תורה, והוא גם לא יכול לשנות את עצמו, כי אין לו רצון לשנות את עצמו.

ויכול להיות שבתוך יהודי יש חלק ערב רב, יש יהודים רבים שהם עם חלק של "ערב-רב", אבל החלק הוא קטן, והחלק של היהודי-האמיתי שהיה בהר-סיני מתגבר על זה. אבל אלו שהם ספוגים עם הטינופת של הערב-רב [הַרְוֵה אֶת הַצְּמָאָה, פר' ניצבים ע"ש] עם כל העבודה זרה של הערב-רב, ועם הגויות של הערב-רב [וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם... וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם... / תהלים ק"ו] – הם

אבודים [אש"ל שם: 'ואין בן דוד בא עד שימחו מן העולם...'] ולא יכולים לחזור בתשובה.

והיהודים שלנו, האמיתיים, החרדים, אוי לנו איך שאנחנו נראים, איך אנחנו רודפים אחר העגל הזהב, רצים אחריו, תופסים לו את הזנב רק להיות אתו, רק שהוא לא ישאיר אותנו חלילה... רק שיקח אותנו אתו... ואנחנו כבר לא רצים, כי הוא רץ מהר יותר מאתנו... והוא מעיף אותנו באויר... אבל אנחנו לא מוכנים בשום פנים ואופן לעזוב את הזנב שלו... כי שמה נמצאות כל התאוות, כל התשוקות. אבל זה יהיה מאד קשה לחזור [אביק בה טובא, ע"ז י"ז].

יש ערב רב, ובכל יהודי יש קצת ערב רב, כי הערב-רב התערב בכל עם ישראל. הערב רב לא עמדו מתחת להר סיני. כאשר הקב"ה הרים את הר-סיני מעל עם ישראל הערב רב עמדו בצד ולא נכנסו מתחת להר סיני ואמרו "נעשה ונשמע" [זוה"ק נשא דף קכ"ה]. הם אף פעם לא היו חלק מעם-ישראל ממש. אמנם הם התמזגו לתוך העם ונהיו 'חלק', אבל רק באופן שטחי. לפי הדין הם יהודים, אבל הם – לא. הם ערב-רב בכל זאת. והערב רב הזה, שרוב מהותו היא של ערב רב – יעלם. ואמרנו את זה הרבה פעמים. שיהיה ברור. הם יעלמו יחד עם כל הרשעים. [וברותי מכם המורדים והפושעים ב', ור' ספר מעוז הדת לר' יהושע העליר זצ"ל סו"פ י"ב, וכבר הובאו דברי רבינו יונה לאבות א' ז' עה"פ 'פיד שניהם מי יודע']. בשלב מסויים זה יראה לנו כאילו שהרשעים מנצחים, אבל ה' יהפוך את הכל, משיח יגיע, הכל יתהפך, ונראה את הגאולה השלמה [ר' אגרת הנחמה לרבינו מימון, בפ"י עה"פ 'בבוקר יציץ וחלף'].

אבל אנחנו, עם ישראל, כדי להגיע לזה – אנחנו חייבים לצעוק לשמים, להתבודד עם ה'. אנחנו לא יכולים להילחם נגד הרשעים האלה פנים-אל-פנים, אנחנו חלשים מדי, אין לנו את הכח הזה, הם מאד חזקים, אך לא מבחינה רוחנית. בזה אנחנו החזקים יותר [באלוקים נעשה חיל והוא יבוס צרינו, תהלים סו"ס ס']. אבל מבחינה כוחנית, כח של כל מיני נשק, פצצות וכו' – אין לנו. אנחנו רק קבוצה קטנה 'פיצית' (קטנטונת), של יהודים אמיתיים בעולם-הזה. אבל אנחנו עם ה', ואם אנחנו עם ה' אז הם לא יכולים להפיל אותנו. לא יכולים. [כי יפול לא יוטל'].

לכן, כדי להינצל מכל הסבל הזה, אנחנו חייבים לצעוק לקדוש ברוך הוא, ולבקש עם כל המהות שלנו שה' יסלח לנו, ולהגיד וידוי [ויקרא כ"ו, תהלים ק"ו]. אנו צריכים לבקש מהקב"ה לעזור לנו לקשור איתו קשר חזק, שה' לא יאשים אותנו ולא יעניש אותנו על כל העבירות שלנו, שה' יעזור לנו לעשות תשובה ולהיות קדושים, שוב, בלי כתם על הנשמה. אנחנו צריכים לבכות ולבקש – גם סליחה וגם קירבה [ישעיהו כ"א: 'שובו אתיו...'], ירמיהו ל"א: 'בבכי יבואו...', ר' שע"ת ש"א העיקר הט"ו], וברגע שנתחיל להוריד את כל הקליפות שנדבקו בנו ונשבור את המחיצה המפרידה בינינו לקב"ה – אז נוכל שוב להתחבר למקור שלנו [ר' שפת אמת, ניצבים תר"ן, ד"ה בפרשת התשובה]. וזה יהיה יותר טוב מגן עדן! [אבות ד' י"ז: 'יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט...].

(כ) לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם:
(ספר ישעיה פרק כו)

לך עמי - זה הפסוק אמר במלחמת גוג ומגוג שתהיה צרה לישראל מעט זמן, אמר דרך משל: לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך בעדך, וזה משל להסתר במעשים טובים ובתשובה שלמה, כי כמעט רגע יהיה הזעם ויעבור והטובים ימלטו, כמו שאמר: כל הנמצא כתוב בספר. (רד"ק)

וב"ה שהגאולה קרובה, ועם ישראל חוזרים בתשובה, לא יעזור לערב רב כלום, לה' הישועה על עמך ברכתך סלה!

ויאמר ה' א"ל ה'שטן יגער ה' בד השטן ויגער ה' בד הבוחר בירושלים. והנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים!

בברכה, מ. ש,

פרק ח

שאלות ותשובות

לכבוד כ"ק הרבי שליט"א:

שאלה: כפי שהבנתי שהילד הזה עשה הכי הרבה בעלי תשובה, אז למה יש לנו את הדעא"ש?

תשובה: הדעא"ש אצלנו זה עוד לא התחיל, אם יתחיל ה"י מה שיהיה, לכן שלח לנו הקב"ה את הנער הזה, והזהיר אותנו התורה הקדושה "אל תחטאו בילד, אל תאמרו שהילד לא אמת, שאם כן תגידו הדעא"ש יגיע" - כי הנער אמר שהכל תלוי בתשובה, וראו עין בעין יהודים התחילו לעשות תשובה.

וגם אדום בדרך... וגוג ומגוג... ויש להוסיף את הפסוק - "ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו בצרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו, וגם הפסוק - טוב ילד מסכן וחכם, ממלך זקן וכסיל. (קהלת ד).

ועוד יש לומר למה הקב"ה שולח לנו דווקא ילד?

כי זה משל על עם ישראל שנקראים - ילד שעשועים, וגם נער - כי נער ישראל ואוהבהו (הושע יא).

וידוע שנער זה בחינה גבוהה על פי הקבלה. המלאך מט"ט שר העולם, נקרא נער. ונזכה שיקויים - לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה.

וב"ה שעכשיו הוא יתחיל ללמוד זוהר - זה כבר בחינה גבוהה. ונזכה להרבות בתפילה ובהתבודדות ובבכיה כל יום לפני ה' יתברך כנער אל אביו.

וכמו שכתוב בזוהר הקדוש - (שמות יב): [בלשון הקודש] אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם תְּלוּיִים בְּתִשְׁבֻּבָה וּבְתַפְלָה שְׂמֵתִפְלָל אָדָם לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁשׂוֹפֵךְ דְּמָעוֹת בְּתַפְלָתוֹ, שְׂאִין לֵךְ שֶׁעַר שְׁלֹא נִכְנָסִים אוֹתָן דְּמָעוֹת. מָה כְּתוּב? וְתַפְתַּח וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד. וְתַפְתַּח - זו שְׂכִינָה שְׁעוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל כְּאִם עַל הַבָּנִים, וְהִיא תְּמִיד פּוֹתַחַת בְּזְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

כִּיּוֹן שֶׁפְּתַחָה - וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד, יֶלֶד שֶׁעֲשׂוּעִים, שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, שְׂמֵתִחַטְּאִים לְפָנָי מְלָכָם (מאביהם) בְּכָל, וּמִיֶּד שְׂמֵתִחַנְנִים לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חוֹזְרִים בְּתִשְׁבֻּבָה וּבוֹכִים לְפָנָיו כְּמוֹ בֶן שְׂבוּכָה לְפָנָי אָבִיו. מָה כְּתוּב? וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָה. כִּיּוֹן שֶׁבְּכָה, הָעֵבְרִי (נשתברו) כָּל הַגְּזֵרוֹת הָרְעוּת שֶׁל הָעוֹלָם. מָה כְּתוּב? וְתַחְמַל עֲלָיו, הַתְּעוֹרְרָה עֲלָיו בְּרַחֲמִים וְרַחֲמָה עֲלָיו.

ותאמר מילדי העֵבְרִים זֶה, שֶׁהֵם רַכִּי לֵב, וְלֹא מִיֶּלְדֵי הָעַפּוּ"ם שֶׁהֵם קָשֵׁי עַרְף וְקָשֵׁי לֵב. מִיֶּלְדֵי הָעֵבְרִים רַכִּי לֵב מְאֹבֹת וּמְאֻמָּהוֹת לְשׁוּב לְפָנָי רְבוּנָם. וְתַקְרָא אֶת אִם הַיֶּלֶד, שֶׁהִיָּתָה בּוֹכָה. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב (ירמיה לא) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ וְגו'. הוּא בּוֹכָה, וְאִם הַיֶּלֶד הִיא בּוֹכָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לְעֵתִיד לְבֹא מָה כְּתוּב? בְּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחְנוּנִים וְגו'. מָהוּ בְּבְכִי יָבֹאוּ? בְּזְכוּת בְּכִי שֶׁל אִם הַיֶּלֶד, שֶׁהִיא רָחַל, יָבֹאוּ וְיַתְכַּנְּסוּ מֵהַגְּלוּת.

ואמר רבי יצחק, הגאולה של ישראל לא תלויה אלא רק בבכי, כשישאלמו ויכלו בכי הדמעות שבכה עשו לפני אביו, שכתוב (בראשית כו) וישא עשו קלו ויבך. [אמר רבי יוסי, אותו בכי שבכה עשו] ואותן דמעות הורידו את ישראל לגלות. פיון שיכלו אותן דמעות בבכיה של ישראל, יצאו מגלותו, זהו שכתוב (ירמיה לא) בבכי יבאו ובתחנונים אובלים.

ובתיקונים דף כו: וכשישראל היו מתפללים, כל ההיכלות הללו היו נפתחים אליהם, וכעת בגלות נאמר בהם כל השערים ננעלו, והשכינה מחוץ להיכלה, והקדוש ברוך הוא מחוץ להיכלו, והמלאכים הממנים על התפלות מחוץ להיכליהם. זהו שכתוב הן אראלם צעקו חצה, ואין לתפלות מקום להכנס, וזהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין מי שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר בו ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה, ואין ההיכל נפתח אלא בו, וזהו ותפתח, שנפתח ההיכל הזה אליו. במה נפתח לזו בדמעה. זהו שכתוב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כשישראל פותחים בתשובה בבכיה, מיד ותחמל עליו, וזהו בבכי יבאו, בזכות הבכיה שלו יתפנסו מן הגלות.

שיש היכל של דמעה שאין לה רשות לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון שאין לה רשות לפתח אלא בנגון, ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל בנגון, זהו שכתוב והיה כנגן המנגן. ויש היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם שהיה מתעסק באור התורה.

אנחנו עומדים לפני זמנים קשים ביותר [”אם אין עושין תשובה...הקב”ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה” (סנהדרין צז:)], וזה כבר התחיל ויפגע בכל העולם. [הכלל בצרות של זמננו, הסביר רב סעדיה גאון ז”ל “לא יתכן שתהיה הישועה ואנחנו חוטאים. שהוא (ה) הגלנו מפני חטאינו... (אם) ישיבנו קודם שנתקן, יהיה זה (הגלות) בשוא. אלא קדמונינו ז”ל קבלו שתקראנה אותנו צרות רבות ורעות, שנבחר בעבורם התשובה ונהיה ראויים להגאל” (אמונות ודעות, מאמר ח’ פ”ה)]. הצדיקים, שהם אלה שבוחים בה’ בלבד, ישרדו [”והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה” (צפניה ג)]. יהודים שסוגרים עצמם בתוך הד’ אמות שלהם בתוך גטאות, הם ישרדו [”לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בערך, חבי כמעט רגע עד יעבור זעם” (ישעיה כו)]. יהודים שרואים ברור את השקר ובורחים ממנו, הם ישרדו [”צינה וסוחרה אמיתו” (תהילים צא)]. יהודים צנועים עובדי ה’, שלא מדברים

לשון הרע, ולא מוציאים שם רע וכו' הם ישרדו ["והשארתי בקרבך עם עני ודל... שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב וגו'" (צפניה א)] יהודים שנופלים לפעמים במצוות, אבל קמים שוב ומשתדלים מאד לחזור בתשובה ובוטחים כל הזמן בקב"ה, הם ישרדו ["שבע יפול צדיק וקם" (משלי כד)]. אבל רוב היהודים היום לא יודעים את ההבדל בין שקר לאמת.

רוב היהודים היום הם ערב רב [האר"י ז"ל אמר כבר על דורו, לפני כארבע מאות שנה, שרוב היהודים הם מן הערב רב (ליקוטי תורה, פרשת ואתחנן), ובנוסף כבר אמר הגר"א ז"ל: "הדורות מתמעטין והולכין והערב רב מתגברין" (אבן שלמה פי"א ע"ש כל הענין)]. רוב היהודים היום שקועים בעולם הזה הגשמי, עולם השקר [שזה הדרך, ה"תרבות", של הערב]. אבל כמו בחנוכה שהמעטים נצחו את הרבים [תפילת על הנסים], אנחנו, היהודים שמחזיקים חזק בחבל שקושר אותנו לקב"ה, אנחנו שרואים אמת, ורוצים רק אמת, חייבים לסגור עיניים ולהסתכל למעלה. לא שמאלה ולא ימינה ולא למטה, רק למעלה לה', ואז כל ההרס שיבוא לעולם בעתיד הקרוב ביותר ["והיה בכל הארץ נאם ה' פי שנים בה יכרתו יגעו" (זכריה יא)], לא ישפיע עלינו. זה המצב של העולם ברגע זה. אבל בעתיד הקרוב ביותר העולם יגיע לבלבול (והסתר פנים) עוד יותר גדול מהיום. הכסף, המטבעות שידועים היום, יפלו ["גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת ה'" (צפניה א)]. רשעים גדולים מכל מיני מקומות ינסו להשתלט על העולם. כל הרשעות שהיתה קיימת מתחילת העולם הזה, מהנחש ועד היום הזה, הכל חוזר שוב. הם ילחמו אחד נגד השני, כל אחד מהם ירצה לשלוט על העולם, אך הם כולם יהרגו, יעלמו, וישארו רק היהודים האמיתיים שאין להם שום קשר לערב רב [ראה אבות דרבי נתן פ"ג ג, ורבינו יונה אבות פ"א מ"ז], ועוד כמה גוים צדיקי עולם, רק הם ישארו. [וזו כולל גם הערב רב ה"חרדיי": "נראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור, המה בעוה"ר רובן מערב רב" (דברי חיים עה"ת, השמטות לפרשת ויקהל וכה"ג בשולחן הטהור עמ' עד ועוד), וכנ"ל שאמר האר"י ז"ל על דורו - שכולם היו שומרי תו"מ - שרובם מהערב רב]. מעט יחסית, יקבלו פני משיח צדקנו [לפי הזכויות של כל אחד, ויתכן שיזכו אפילו פחות מביציאת מצרים: "מסורת קבלה בידינו כי באותו יום כשיבוא המשיח עם קיבוץ גליות לארץ ישראל, באותו יום ימצא בארץ ישראל שבעת אלפים מבני ישראל"

בסוף המלחמות הקב"ה בעצמו יגלה את כוחו [שגילוי יחודו ית' זה מטרת הבריאה: "כשנשיב אל לבנו כל סדרי מעשיו ית', כל המעשה הגדול אשר עשה מני שים אדם עלי ארץ, וכל אשר הבטיח לנו לעשות על ידי נביאיו הקדושים, הנה מה שמתברר לנו מכל זה בירור גמור, הוא עוצם יחודו יתברך" (דעת תבונות לד, וע"ש כל הענין)]. והוא ית' יחסל לגמרי את הרע ["בילע המוות לנצח" (ישעיה כד)], ובנסים גדולים ישאיר את היהודים הטובים האמיתיים ["ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל ממצרים, כי אם חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות" (ירמיה טז)]. ואז נזרק לגמרי את הרע שבתוכנו [יושלם תיקון חטא אדם הראשון], ואז נחזור להיות במצב שבו היה אדם הראשון לפני שחטא [ראה רמב"ן ויקרא כו ו]. ואז סוף סוף נקבל את השבת [אלף השביעי ועולם הבא] שהפסיד אדם הראשון.

* * *

השלב האחרון של הגלות כבר התחיל. אנחנו כבר בתוך השלב האחרון שלפני הגאולה השלמה [ראה בסוף מסכת סוטה הרבה סימנים של הגאולה שמסרו לנו חז"ל, כבר התקיימו]. הרבה מהשקר כבר התגלה ובקרוב כל השקר יתגלה וכל היהודים וגם הגוים בכל העולם יעברו בירור.

עכשיו אנחנו באמצע הבירור ["יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים וגו'" (דניאל יב, וכה"ג זכריה יג, ט)]: מי יחיה לנצח בעז"ה ומי ימות לנצח ל"ע [ראה יחזקאל כ, לב-לח, ומלאכי ג, יח-יט]. וזה בכל העולם: גם הגוים המוסלמים הנוצרים וכל יתר הגוים ["ישח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב ה' לבדו ביום ההוא והאלילים כליל יחלוף" (ישעיה ב)].

גם היהודים החילונים, הדתיים והחרדים, כולם עוברים עכשיו בירור וכל השקר של כולם מתגלה יתגלה ויפול [כנ"ל וראה גם ישעיה ג, יג-ד, ג ועוד]. רק חלק מהיהודים ישרדו ומעט מהגוים [ראה כתובות קיב: ועוד בה עשיריה וגו']. היהודים שישרדו הם רק אלה שדבוקים לקב"ה ["והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם השם" (צפניה א)], שבאמת מצטערים על העבירות שלהם ונדבקים אך ורק להקב"ה על ידי תורתו ומצוותיו [ראה פרטים במסר 27].

אלו שעדיין לא רוצים לעזוב את השקר ולהחליט ללכת עם הקב"ה, וחושבים שאפשר להחליט לעשות תשובה ברגע אחרון לפני שמתגלה המשיח, לא יוכלו לבחור באמת. צריכים ברגע זה לבחור באיזה צד עומדים.

היהודים כבר התחילו שוב להיות, ובעתיד יהיו עוד יותר, המטרה לאנטישמיות של הגוים. וגם פה בארץ ישראל יהיו, ויש כבר, מלחמות, בין היהודים והערב רב. אבל היהודים פה שיעשו גטו, הפרדה מוחלטת מהרשעים, הם ישרדו [ראה רמב"ם, הלכות דעות פ"ו ה"א].

העולם עומד לקרוס. תהיה שואה באמריקה ובמקומות אחרים. קורים דברים בעולם ובארץ שאי אפשר להאמין שיכולים להיות. קשה להאמין שמצב כזה יכול להיות כלל. רוב האנשים בהלם ולא רוצים לחשוב על זה. רוצים רק להמשיך את החיים עם כל הגשמיות המיותרת [עגל הזהב, שזה עיקר חיי או"ה].

נשמות של רשעים גדולים מכל הדורות נשלחו בחזרה לדור הזה להלחם נגד האמת [במיוחד מדור הפלגה שנלחמו נגד ה', ומדור המבול שהשחיתו את דרכם]. בסופו של דבר הם ימחקו מהעולם, מכל ההיסטוריה ולנצח. יש ביניהם קבוצה של אנשים רשעים במיוחד, שהם ראשי ממשלות, משפחות מלכותיות ואנשים שהם בין העשירים שבעולם.

עם ישראל, אלה שקרובים לה' באמת, לא לפחד [שמות רבה כי תשא מ"א ד]. המצב יהיה מפחיד מאוד, אבל אם אתם באמת דבקים בה' ועושים כל מצוותיו, אין ממה לפחד [ו"אתם הדבקים בה"א, חיים כולכם היום" (דברים ה)].

תתכוננו לעזוב את הגשמיות. לא להאמין באף אחד שבא מ"העולם הגדול", כגון המשטרה הממשלה וכו', רק בהקב"ה ותורתו. שמעתם? לא להאמין לאף אחד, גם לא להאמין למנהיגי העולם - רק בהקב"ה ותורתו ["אל תבטחו בנדיבים בכן אדם שאין לו תשועה" (תהילים קמו)].

תתכוננו, כי הימים הקשים כבר התחילו. מילה לאמריקאים: יהודים, הגיע הזמן לעשות דין וחשבון ולהחליט אם רוצים להציל את עצמכם. כדאי לעזוב את אמריקה כמה שיותר מהר. מתכננים שבילכם שואה גדולה וההכנות כבר התחילו [מחנות A וכו']. ומי ששם את ראשו באדמה [כמו בת יענה], שלא רוצה לראות את האמת ולעזוב את הגשמיות, הוא לא ישרוד.

הרבה יהודים בכל העולם כבר מרגישים את העתיד הקשה שמחכה להם. אם אין אפשרות להגיע לארץ עכשיו, העיקר זה לעשות תשובה אמיתית. אין כבר לאן לברוח. עם ישראל בארץ, אתם במקום הטוב ביותר [ראה אגרת הגר"א ז"ל וספר טוב הארץ] אבל אם אתם לא נדבקים בה' ועוזבים את השקר [עגל הזהב והבלי העוה"ז], גם פה לא תוכלו לשרוד ["כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור, השמידו ה"א מקרבך" (דברים ד). גם פה בארץ ישראל יש שלטון של ערב רב רשעים, אבל מי שדבוק להקב"ה ותורתו הוא ינצל מכל סוגי הרשעים.

אני יושב ובוכה ובוכה, צועק וצועק לקב"ה ומבקש רחמים על עם ישראל, שהם כל כך הרבה שנים בגלות ורצים משואה לשואה במשך כמעט אלפיים שנה [ראה דברי גדעון, שופטים ו, יג-יד].

אבל עם ישראל לא לשכוח שה' רוצה לסלוח ולקבל אותנו בחזרה ולגאול אותנו ברחמים ["אתה נותן יד לפושעים וגו'" (תפילת נעילה)]. אך עלינו להדבק אליו, לעזוב את העולם הגויי ואת עגל הזהב [כמבואר בהרחבה במסילת ישירים פ"א שזה היסוד של עבודת ה'].

כל מי שמבין את הדברים האלו חייב למחות נגד הדרך של הרשעים [שבת נה. ושולחן ערוך או"ח תרח], שהרבה יהודים, כולל הרבה חרדים, מושפעים או תפוסים מהשקר. חייבים להודיע כי אוי ליהודי שיכול למחות ולא מוחה ["כל מי שאפשר למחות...נתפס וגו'" (שבת נד:)], ואוי ליהודי שיכול להביא יהודי אחר לאמת ולא מנסה. זה לא אומר שהם בוודאי יחזרו אך עלינו לנסות לדבר.

* * *

יש לי הרבה מה להגיד. הזמן מאד קצר. אני רוצה להעביר מסר ליהודים שנמצאים בכל העולם, בעיקר לאלו שבאמריקה וארץ ישראל. אני בטוח שרובכם יודעים שמאז אלול העולם השתנה לגמרי. ועכשיו, השלב האחרון שלפני הסוף כבר התחיל. הסוף, הכוונה לגאולה השלימה אליו כולנו מצפים ולמשיח צדקנו.

אך מה זה אומר לגבי היהודים ברחבי העולם [וגם לגוים]? זה אומר שכל אלו שמעדיפים לחיות חיים של שקר לא ישרדו. אני לא מתכוון להגיד שהם פשוט ימותו, אני מתכוון שלא יהיה להם חיי נצח [שזה העונש החמור ביותר שקיים, כמו שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ח, ה"ה)].

אלו שהולכים בכיוון האמת, הם ישלימו את התיקון של אדם הראשון והם יזכו לחיי נצח. לפני החטא של אדם הראשון, לא היה לאדם יצר הרע בתוכו. הוא בעצמו הכניס את יצר הרע לתוכו [דעת תבונות סימן קכו ונפש החיים ש"א פ"ו בהגהה השניה], ואנחנו סובלים בגלל זה אלפי שנים.

הדור הנוכחי הוא הדור שיפריד שוב את הרע מהטוב, וסוף סוף יזרוק את היצר הרע מהלב האנושי [דברים ל, ב, ומבואר שם ברמב"ן ל, ו]. בדור הנמוך הזה יש ויהיו אנשים מעטים שילכו לעבר האמת ויזרקו את היצר הרע לנצח. מעטים אלו יהיו הבסיס של עולם ימות המשיח העתיד לבוא.

מי יהיו האנשים האלו? אלו יהודים שלמרות כל הבלבולים של העולם הזה, למרות כל הגשמיות המיותרת שכל כך תופסת אנשים בחזקה, למרות כל התאוות והתשוקות שכל כך זמינות - ומורשות מהדרגות הגבוהות ביותר - למרות הכל, הם ידחו את כל השקרים וירוצו להקב"ה [ראה דרך ה' חלק א' פ"ב].

היהודים האלו יבואו מכל מיני זרמים אך הרוב יהיו חרדים, ה"קיצוניים" כביכול. מדוע? כי הם היחידים שיכולים להבדיל את עצמם מהשקר [עגל הזהב ותאוות עוה"ז] והם קיבלו על עצמם לחיות כיהודים אמיתיים עוד לפני שיתחילו כל הצרות הגדולות בעולם [ראה זכריה יג ועוד נבואות רבות].

הם בונים ויבנו גטו משלהם ולא יחכו לגוים שיבנו את זה בשבילם. הם ירוצו לתוך הגטו שלהם וינעלו את הדלתות, כביכול ["לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך" (ישעיה כו)], כדי שהטומאה של העולם הפרוע והפרוץ שחוגג עם סיפוק התאוות שלו, לא יכנס לתוך ביתם, לתוך מחשבותיהם או לתוך רצונותיהם. אלו האנשים שישדרו [ראה צפניה ג]. עכשיו אני פונה לחרדים שיצרו לעצמם יהדות מלאכותית של שקרים והרבה מהם מחקים את הגוים ברדיפת סיפוק תאוות [ראה רמב"ם הלכות תשובה פ"ז ה"ב וביאור הלכה סימן א' ד"ה שיהא: "ובכלל זנות הוא מי שרודף אחר תאות העולם וגו'"].

לדוגמא, יש המון חנויות תאוות מפיצה עד המסעדות היוקרתיות ביותר. ויש הרבה בעיות כשרות בגלל שהדרישה לבשר מכל סוג כל כך גדולה וגם בעיות כשרות בכלל בגלל שהדרישה לאוכל כל כך גדולה. אנשים אוכלים ושותים ואז עושים דיאטה ...

הכל מסתובב סביב כסף ורווחים, ולא סביב כשרות. פיצה כשרה – חלב ישראל, מילקשייק כשר – חלב ישראל. כל מיני מעדנים חלביים – חלב ישראל. וכשהם צריכים דיאטה, זה גם עם ההכשר המהודר ביותר וגם זה חלב ישראל וגם "ישן" [כל זה כאילו "הכשר" על חיי עגל הזהב].

העולם, כולל העולם החרדי, השתגע לגמרי. הם השתגעו מכל הצעצועים הגשמיים שרק אפשר, כמו סרטים, מכשירי ה"אם. פי. 3", כל מה שרק אפשר לחלום עליו בעל לחצנים וכפתורים. כל הפטנטים והמכשירים, וכל האפשרויות שקיימות לחופשות ואפילו אפשרויות רבות כל כך לדברים שאסורים לגמרי. והרבה מהדברים האסורים מגיעים עם "הכשרים" כאילו טובים ממש.

אם האנשים האלו [השקועים בעגל הזהב] לא ישתנו עכשיו ומהר, הם אבודים. אך זה כמעט בלתי אפשרי שהם יוכלו להשתנות, כי המוח שלהם סתום. סתום מכל הביוב והזוהמה של השקר, של העולם הזה, מעגל הזהב שזוהר כל כך ומסנוור את עיניהם. אם תאמר להם להרוס את עגל הזהב הם יגידו לך, "חס ושלום! זה לא עגל הזהב, זה הקב"ה (חלילה!)". הם מבולבלים כל כך שאפילו ברגע האחרון, כשכל טיפוש כבר יוכל לראות מה אמת ומה שקר, הם יעדיפו את השקר ויעמדו על כך שזה אמת ["הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חושך לאור ואור לחושך" (ישעיה ה')].

אוי אוי עם ישראל, הבכור המתוק של הקב"ה, הבכור והיחיד של הקב"ה ["בני בכורי ישראל" (שמות ד)]. העם שהוא אוהב יותר מכולם [דברים י, טו]. מה קרה לך? עם ישראל, ברכת מהחתן שלך [הושע ב, ד-ט]. ברכת לאומות העולם והם רק העיפו אותך מצד לצד, דרכו עליך והפכו אותך לפרוצה שלהם ועכשיו נותר ממך רק מראה עלוב ומביש.

אבל ברוך ה', יש את אלו שחזרו ושעוד יחזרו. הם אלו שבמשך כל הדורות דחו את החיים של הגוים. הנשמות האלו חיים גם עכשיו והם שוב ידחו את דרכי הגוים וידבקו בקב"ה ["פתחו שערים ויבא גוי צדק שומר אמונים" (ישעיה כח)], ושמלת הכלולות שלהם תהיה לבנה כשלג והחתן והכלה יתאחדו שוב. שאר האומות, כולל הרבה מהחרדים, מתהוללים בשכרות שלהם.

הם לא מבינים כמה נורא המראה שלהם. הם לא מבינים מתוך השכרות לאיזה שפל הם הגיעו. הדבר היחיד שאולי יביא אותם להכיר במצבם הירוד, זה

כשהם יתפכחו מתרדמת השכרות שלהם ברחוב, תוך שהם מתבוססים עם הפנים כלפי מטה בתוך הקיא שלהם. (מדברי הילדים האוטיסטים).

פרק ט

נעתיק קצת מדברי הנער בן 15 שדיבר עם הרב רמי לוי שליט"א על אסונות הטבע בארץ ובעולם

... אחרי זה מה שיקרה, לא אמרתי לכם. מה שיקרה. אחרי שיבקע הר הזיתים - מי שיזכה להכנס - יכנס. אבל מי שלא...

הקב"ה יבא, הוא בעצמו יבא, הוא יבא בעצמו. הוא יהיה עם חלוק... הוא יהיה בחלוק, פשוט חלוק ענק, על החלוק שלו פשוט יהיה כתמי דם, כתמי דם הזה - זה כל היהודים שמתו בכל הדורות של עם ישראל. שמתו, שהגויים הרגו אותם.

הרב רמי לוי: רק בגלל שהם יהודים.

נתן: רק בגלל שהם יהודים. כן. והקב"ה יבא והוא ינקום בכל הגויים. והבנתי גם שיש פסוק, גם הוא קרא את הפסוק הזה, שאומר "אל נקמות ה', אל נקמות הופיע, הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים". אז הבנתי שהפסוק הזה - זה על זה. והכל הבנתי למעלה שתבינו הכל הבנתי את זה למעלה.

הרב רמי לוי: טוב, עכשיו, רק נשאל שאלה על הגויים, אבל מה שיותר מעניין זה אנחנו. ה' נוקם בגויים, אתה יודע באיזה דרך?

נתן: מה שיקרה זה, פשוט, בכמה דקות זה יקרה, פשוט יהרוס הכל, פשוט ראיתי את זה מלמעלה, פשוט כל פשוט יפלו, כל מדרגה, כל חומה - הכל פשוט יפול, יתמוטט, פשוט הכל יתמוטט, פתאום.

אחד מהקהל: לא ראית את החזרה בתשובה שיהיה? את החזרה בתשובה, שלא יהיה הדבר הזה?

נתן: אה, יכול להיות ש..

אחד מהקהל: לא יהיה התעורות של תשובה?

נתן: יכול להיות שאם יעוררו אז יחזרו בתשובה, יש את הבחירה. אבל כרגע, מה שראיתי זה קרה מה יש. כרגע זה הדבר הזה הפחות טוב.

הרב רמי לוי: נתן, אני רוצה להקריא לך וגם לציבור נבואה מיחזקאל לח. אתה אומר נופלים הרים, והזכרת גם עכשיו מדרגה?

נתן: כן מדרגה.

אחד מהקהל: מה זה מדריגה?

נתן: כל המדרגות, בניינים, הכל. אבל רק במקומות מסויימים. אבל במקומות, נגיד של צדיקים - לא יקרה הדבר הזה. לא יפלו המדרגות והחומות.

הרב רמי לוי: זה יהיה רק בישראל או בכל העולם?

נתן: אה, זה יהיה בכל העולם.

הרב רמי לוי: בכל העולם. אז הנביא אומר: "ורעשו מפני דגי הים, ועוף השמים, וחית השדה, וכל הרמש הרומש על האדמה, וכל האדם אשר על פני האדמה. ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות, וכל חומה לארץ תיפול."

נתן: באמת. זה מה שכתוב?

הרב רמי לוי: כן.

הרב רמי לוי: מתאים? מתאים?

נתן: כן.

בכמה דקות הכל יקרוס בכל העולם – בניינים, חומות, מדרגות. [יחזקאל לח - יט]. ובקנאתי באש-עברתי, דיברתי: אם-לא ביום ההוא, יהיה רעש גדול, על, אדמת ישראל. כ. ורעשו מפני דגי הים ועוף השמיים וחית השדה, וכל-הרמש הרומש על-האדמה, וכול האדם, אשר על-פני האדמה; ונהרסו ההרים, ונפלו המדרגות, וכל-חומה, לארץ תיפול].

ועכשיו כל החדשות מפחדים מאל נינו

אל נינו בפתח: העולם ממתין לסופה הגדולה

שריפות יערות, חום גבוה וסופות טייפון. זה מה שעל פי החזאים יתרחש בחודש דצמבר, אז תתרחש תופעת ה"אל נינו" שבמרכזה היפוך טמפרטורת המים. ואיך זה ישפיע על ישראל? פרופ' חיים קוטיאל מסביר

פרק 1

"הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חושך לאור ואור לחושך" (ישעיה ה')
הגלות הארוכה הזאת כמעט נגמרת, החתן והכלה בעתיד הקרוב יהיו שוב ביחד ואנחנו חייבים להתכונן. אבל מי באמת מרגיש שהגלות נגמרת? ומי באמת מתכונן?

מעט, כל יהודי אמיתי שהיה במעמד הר סיני, כל יהודי אשר במשך כל הגלות הזאת, באמת עשה ועושה את התיקון שלו, כל יהודי אמיתי ינצל.

יש יהודים שהם רחוקים יותר מהאמת, או יהודים שהם רחוקים פחות מהאמת, והקב"ה יביא את כל היהודים האמיתיים לאמת, מהמקום [הרוחני] שהם נמצאים עכשיו. אם רחוק [מה'], יסבול יותר, אם קרוב יסבול פחות, אבל יעבור את הגלות בעזרת ה' בשלום.

הבעיה היא שרוב היהודים היום הם "ערב רב" [האר"י ז"ל ועוד] ולא יודעים מי שייך למה, ויש בלגן גדול. אבל עוד מעט הבלגן יתבהר, ואת היהודים האמיתיים ה' יציל בעצמו, כביכול בידיים שלו, ויחזיר אותם למקום שצריכים להיות. ולא תאבד אף נשמה אחת של יהודי ["וחשב מחשבות לבלתי ידח ממונו נדח" (שמואל ב יד, ועיי"ש במצו"ד)].

אבל הערב רב, שלפעמים נראים כמו תלמידי חכמים או מנהיגים, ובודאי הרבה חילונים, כל אלה לא יישארו, הם ייעלמו.

ואמרנו את זה הרבה פעמים, אבל נראה שלרוב לא שומעים ולא מתקנים, אפילו לא מנסים להתקרב אל הקב"ה, מסתובבים ומתעסקים בשטויות, ונלחמים נגד האמת.

ובעתיד הקרוב הטילים יעופו, ואנשים יהרגו ל"ע, והעולם יהיה מאד מבולבל ופגיע. זה יקרה בסופו של דבר באופן פתאומי, וזה ברור לכולם. העיתונים והאינטרנט וכו' מדברים על המלחמות. כל העולם, כל המדינות, אוספים נשק יותר ויותר קטלני, ואף אחד לא יכול להגיד שהוא לא יודע, אבל בכל העולם, האנשים ממשיכים ללכת לעבודה, לדאוג לפנסיות שלהם, ללכת בסוף שבוע לים או לבילוי אחר, חיים כאילו שלא קורה דבר, מתכננים מה שיעשו בעוד שלשה חודשים, חצי שנה, אבל אין להם בכלל תחושה שמשהו עומד להיות.

ה' שולח מסרים יום יום, רעידות אדמה, הרי געש, ועוד אסונות טבע משונים כגון דליפת הנפט הענקית במפרץ מקסיקו וכו'. ואנחנו ממשיכים כמו אנשים מסוממים, שאפילו כל העולם מסביבם נופל והם לא מרגישים. ואפילו שעגל הזהב [רדיפת גשמיות ועוה"ז] שאהוב ביותר בכל העולם מתמוטט, לא מתייחסים, לפעמים הכלכלה בכל העולם יורדת, והם מחכים שזה יחלוף כמו חלום.

ויום אחד, ודווקא יום בהיר אחד, יבוא הסוף לכל החלומות הורודים, לכל המחשבות על הפלגות נופש לאיים אקזוטיים כשר למהדרין, הכל ייעלם בעשן גדול, ואז ההלם הגדול יגיע, ואז רוב העולם פשוט ימות וייעלם, ורק מעט אנשים אמיתיים וגויים טובים יישארו.

למה היהודים בארץ ובעולם לא פותחים עיניים? מסביבנו יושבים מיליארדי ערבים, מצוידים בנשק הכי קטלני המוכן לפעולה.

יש להם עשרות אלפי טילים, לכל טיל יש כתובת לפי המחשב, והוא מדויק מאד, והערבים רוצים מלחמה, הם רואים שהיהודים שרויים באדישות, מעניין אותם רק משחקים, ללכת למסעדות, לבלות, לא מעניין אותם מלחמה, החליטו פשוט למחוק את זה מסדר היום, לחצו על T (ביטול, מחיקה) ונעלם, לא רוצים שזה יהיה, אז החליטו שזה לא יהיה, אבל כן יהיה, הרבה הרס והרג, הרבה דם, אש וגופרית.

העולם מאד מאד מבולבל ומבולגן, תהו ובוהו, האדם לא יודע מה אמת ומה לא אמת, ורק היהודי שמחזיק חזק בקב"ה ותורתו, יכול להבחין מה האמת ומה השקר. והכאב הגדול ביותר זה לראות יהודים שפעם היו שייכים לקודש הקודשים, בגשמיות וגם ברוחניות, ורואים שגם הם התבלבלו.

איך זה קורה שגם הם מתבלבלים? כי עזבו את התורה ואת הקרבה לה', אפילו שמעל פני השטח מתנהגים כבנים נאמנים, וזו הטרגדיה הגדולה ביותר.

אבל ברוך ה', נשארו מעט יהודים שממשיכים להחזיק חזק בבורא עולם ותורתו, ועל היהודים האלה יבנה העולם של משיח. והיהודים האמיתיים יבינו ויחזרו בתשובה, ואחרי שזה יגמר, נהיה בדיוק במצב של האדם הראשון לפני החטא, ואז נקבל את השבת - האלף השביעית.

אי אפשר לחכות יותר, כי רוב היהודים ובודאי הגוים חיים באחיזת עינים, חיים בשקר כל כך חזק שלא מאפשר להגיע לאמת. כל העולם כולו הם אויבים שלנו, וזאת לא הגזמה. יש רק אחד שאיתנו וזה הקב"ה, אבינו שבשמים. רק הוא, הקב"ה לא יעזוב אותנו וילחם עבורנו. ["כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב" (תהילים צד)].

אך מאחר שרוב עם ישראל כיום הם ערב רב [ראה דברי האר"י ז"ל בשער הפסוקים פרשת ואתחנן], רובם הגדול של החילונים ולא מעט מהחרדים, והם גורמים לבעיה גדולה. כי הם באים לקרר את האמונה והביטחון שלנו בקב"ה - והם לבושים לפעמים כחילונים, לפעמים כדתיים לאומיים ולפעמים כחרדים בני תורה. ומטרתם היא לקרר ולהרחיק אותנו מאבינו שבשמים ותורתו. הם מרחיקים אותנו מהאמת וזאת הסכנה הגדולה ביותר.

אני יודע שהמילים שלי לא ישכנעו הרבה יהודים, אך אני מוכרח בכל זאת להגיד. בחוץ לארץ יש את הערב רב שכל המטרה שלהם זה לקרר את היהודים. המצב בארץ ישראל הוא שיש לנו אויבים מבחוץ ובנוסף גם אויב אכזרי בתוך עצמנו, והאויב הפנימי מסוכן יותר מהאויב החיצוני ["מהרסיך ומחריביך ממך יצאו" (ישעיה מט)].

עוד מעט יבואו אלינו כל העולם עם הנשק הכי משוכלל, ולא יהיה לנו אפילו סיכוי של אחוז אחד שנוכל לנצח אותם. הם ירצו לחסל אותנו לגמרי, שלא יהיה זכר מעם ישראל ח"ו, ואז מה נעשה? תאמינו לי, הכנסת תברח מפה, הצבא יתבלבל ויתחילו לירות מכל מיני כיוונים, הרופאים ברובם יעזבו את הארץ, ואלה שיתחבאו בבונקרים שבנו להם יקברו שם. רק מי שבוטח בה', ישרוד ולא יסבול.

הגוים יריבו אחד עם השני ואז ה' יהרוג שני שלישי מהעולם ["והיה בכל הארץ נאם ה', פי שנים בה יכרתו יגוועו והשלשית יותר" (זכריה יא)]. מי שרוצה לשרוד יבטח בה'.

אני אומר שאסור לתת ליהודי למות לפני שיעשה תשובה או לתת לו אפשרות לשרוד. כולם כבר יודעים שהמצב מסוכן מאד, כל העולם נגדנו. אך היהודים באירופה ובאמריקה עוד לא תופסים שגם הם בסכנה גדולה.

אני מבקש שתתאספו ותתפללו. שימו שק על הגוף ואפר על הראש ותבקשו סליחה ומחילה מה' על כל השנים שברחנו לעגל הזהב, ותבטיחו שתחזרו

בתשובה באמת, שתוציאו את עגל הזהב מהלב שלכם ותהפכו אותו לעפר. תפזרו את זה לכל רוחות השמים ותחזרו לאבינו שבשמים כי היום הגדול והנורא מגיע במהירות בעז"ה [כי גדול יום ה' ונורא מאד ומי יכילנו" (ויאל ב)].

עם ישראל, הכלה שבמדבר שוב! תחזור עם כל הלב ועם כל המהות, ואז נוכל לקבל את פני משיח צדקנו. השלב הבא עוד מעט יתחיל. ואיך נעמוד בפני המצב הזה, ומי ישרוד?

מי שמתפלל באמת ומבקש את הגאולה ומשתדל לעשות את כל מה שהקב"ה מבקש ממנו, הוא ישרוד בעז"ה, וגם אלה שהיום חילוניים [אך מנשמות עם ישראל ולא הערב רב], כשפתאום יראו את האמת, ויש להם נשמה גדולה, אך בגלל התיקון שלהם היו צריכים להיוולד חילונים, ברגע אחד יוכלו לתפוס את האמת מבחוץ ומבפנים ולהשתנות ברגע.

אני לא יכול לתאר לכם כמה שאני סובל בשביל עם ישראל, כמה שאני בוכה ומבקש מה' שיציל כל יהודי אמיתי. עם ישראל, החגיגה נגמרה. תהיו רציניים, בוגרים, תחזרו לקב"ה. אתם לא יודעים כמה מצבים קשים מחכים לנו. נראה ניסים עצומים, אך גם הפחד יהיה עצום. אני מברך את עם ישראל שנראה את האמת ונבין שזו האמת, שנראה משיח ונבין שהוא המשיח.

* * *

כל אחד יהיה לבד ביום הדין

אנחנו רואים ברור שהעולם עומד לקרוס כל יום, כל יום משהו קורה באיזה מקום בעולם, משהו קשה, משהו מפחיד. הרבה פעמים זה יותר מדבר אחד ביום. ואנחנו עם ישראל, אנחנו פה בארץ ישראל במצב קשה ביותר. וכל אחד רואה את זה.

הערבים סוגרים עלינו מכל הכיוונים. מהדרום, מהצפון, מהמערב, מהמזרח, מאיפה שאתם רוצים, הם סוגרים עלינו. וזה לא הערבים ממלחמת ששת הימים שהשאירו את הנעלים שלהם וברחו. שהמצרים הורידו את החיילים ממשאיות ושלא רצו לרדת בכלל, ולא רצו להלחם והרביצו להם עד שירדו.

היום זה צבא מוכן מכל הבחינות להלחם בגבורה רבה, עם הנשק החדש ביותר. ולא רק זה. הכמות של הערבים עצומה לעומת היהודים.

ואם זה היה כמו סיפור חנוכה, המעטים נגד הרבים, הצדיקים נגד הרשעים, הטהורים נגד הטמאים [ראה נוסח "על הניסים"] - אז היה לנו יותר סיכוי. אבל [היום] המעטים הם גם טמאים וגם רשעים וגם לא ראויים. וזה מאד מאד עצוב. אני לא רוצה לומר שכל היהודים לא ראויים. זה לא נכון. אבל האמת היא שברגע זה רק מעטים ראויים.

אבל המצב הזה יכול להשתנות בשניה, ממש בשניה. אם נחליט לעשות תשובה, ממש לעשות תשובה מבפנים ומבחוץ, בכל הפינות. ולהחליט שמהרגע, בעזרת ה', אנחנו נעשה רק את רצון ה', או לפחות להשתדל מאוד.

אבל עם כל הצרות שכבר רואים, ועם כל זה שברור שאנחנו בסכנת קיום הגדולה ביותר שהיתה אי פעם למה שנקרא "מדינת ישראל", אפילו שרואים את זה, אנשים לא רוצים לקבל את האמת. [רק] חלק, קצת, אבל עם יד אחת על "עגל הזהב" ויד השניה על הציצית.

וזה לא מספיק. צריכים להרים את עגל הזהב ולזרוק אותו ולשבור אותו לאבקה. לאבקה, להפוך אותו לאבקה. ורק אז אפשר להתחיל לחזור בתשובה.

אוי עם ישראל, עם ישראל, עם ישראל, מה לומר לכם? הקב"ה יוציא מהשורש את כל דבר נגד התורה. כל בנין שבנו הציונים שהם שונאי ישראל, כל מה שהערב רב בנה, הקב"ה יוציא מהשורש, וזה יעלם. כל אדם אפיקורסי או סתם שונא ישראל יעלם מהשורש שלו.

זה לא פשוט וזה מאד מפחיד. מה אני יכול להגיד עוד, מה אפשר להגיד עוד?

תפתחו עינים ותראו שהכל קורה עכשיו. הכל קורה כמו שכתוב בנבואות. אם זה המלחמה בין ישמעאל ואדום או בין ישמעאל וישראל או אסונות הטבע העצומים והמשונים או המחלות הקשות והמשונות שתוקפות אותנו, לא עלינו. או העובדה שהמים באוקיינוס עולים והקרח בקוטב הצפוני והדרומי נמס.

העולם בתוהו ובהו. תוהו ובהו של הטבע, תהו ובהו של הפוליטיקה, תהו ובהו במלחמות רבות ואכזריות. וכל אחד מתחיל לפחד. רק הטיפשים ממשיכים בלי פחד.

אלה שמפחדים מנסים בכל זאת לחיות חיים רגילים. אבל הגשמיות איבדה את הטעם שלה. כאשר הפחד של קיום נכנס, הטעם של הגשמיות יורד. ואז אדם כזה במצב קשה ביותר, כי אם אין לו את הגשמיות, אז מה נשאר לו. הוא חי את החיים של החומר בלבד. ואפילו מת עם הדולרים ביד, עם הדאגה עדיין של "עגל הזהב". הוא מתייחס לעולם הבא כאילו שהוא [העוה"ב, נמצא] בניו יורק או בפריז או בפלורידה. כאילו שהוא הולך לנופש. אוי, אוי לנו.

ועדיין (זה) לא אומר שיהיו מוכנים לוותר על החלום האמריקאי, על החלום הוורוד של מה זה "להיות אדם מוצלח בעולם הזה".

יפחדו, יעשו חישוב: "טוב, כמה זמן זה יכול להמשיך", ויתחילו לתכנן איך לעבור את זה ולחזור למה שהיה.

אבל לא תהיה חזרה למה שהיה. ורק אדם שמחכה למשיח וקרוב לקב"ה, שעושה תשובה אמיתית, יוכל לחיות בעולם שישאר אחרי המלחמה האחרונה.

ולכן, תכוננו עכשיו לעולם החדש. העולם שזה גם גשר כדי להגיע לשלמות יותר גדולה. תכוננו עכשיו, כי לא תהיה אפשרות אחר כך. עכשיו תכוננו. ואני שוב מבקש, בוכה ומבקש: עם ישראל תכוננו לעוה"ב. תכוננו ברגע זה, אין זמן.

אי אפשר לומר לי עכשיו כמו שתמיד הייתם אומרים: "כל הזמן אומרים 'עוד מעט' אבל לא קורה כלום". כי עכשיו כולם רואים שזה באמת זה "עוד מעט".

פה ושם יש אנשים שאומרים "עוד שבע שנים" וכו'. ואני אומר לא, אין עוד שבע שנים. לא יודעים אם יש שבע חודשים, או אפילו שבע שבועות. אי אפשר לדעת. אבל כשזה יתחיל, לא יהיה זמן אפילו לחשוב איך לעשות תשובה.

שוב אני מדגיש, שזה לא רק עוד שבע שנים בעז"ה. אולי שבע חודשים, אולי שבע שבועות - אולי פחות. כשזה יתחיל, לא יהיה זמן או ראש לעשות תשובה מלאה. חלקי אולי, אבל חלקי זה לא מספיק.

אני מבקש שוב, אני מתחנן, עם ישראל תבינו מה קורה פה. תפתחו עינים ותראו את האמת. תמלאו מיד את בתי הכנסת, תבכו ותשימו שק על הגוף ואפר על הראש ותבכו עם דמעות רבות מחילה מהקב"ה.

ותבקשו ממנו את הכח ללכת נגד החברה שירדה כל כך. חברה של החילונים, הדתיים ואפילו של החרדים, ולחזור לאמת בלי פחד. אתם לא מבינים שלחזור לאמת זה לא פחד, לחזור לאמת זו הצלה.

שוב אני רוצה להדגיש שהעולם כמו שאנחנו מכירים אותו, בסוף דרכו. בסופו של דבר, כל אחד נשאר לבד עם עצמו ועם הקב"ה. אפילו אם תהיו בתוך אלף אנשים או עשרת אלפים או מאה אלף או מליון, כל אחד יהיה לבד ביום הדין.

עם ישראל, אהובתו של הקב"ה תחזרו הביתה.

אין זמן, הגיע הסוף.

החפץ חיים בשמירת הלשון: מי שמדבר לשון הרע - אינו נקרא איש, וגרוע מבהמה!

עוד יש ענין פשוט, אשר נוכל להתבונן מזה את גנות העון המר הנ"ל, והוא, כי ידוע הוא שיתרון האדם מכל בעלי החיים הוא במה שהוסיף בו הקדוש ברוך הוא את נפש המדברת, כמו שכתוב (בראשית ב' ז): "ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה", ותרגם אונקלוס: לרוח ממללא, וזהו רק אם הוא מתקן בכח הדבור, אשר נתן לו הקדוש ברוך הוא. לא כן אם הוא משתמש בדבורו לרע, הוא גרוע יותר מהבהמה אשר על הארץ, כי היא איננה מקלקלת על כל פנים. וזהו שדיק הכתוב: "מי האיש וגו' דאי לאו הכי אינו בכלל איש. ובפרט אם הוא בן תורה מנכר (ניכר) יותר גנותו בזה, והוא דומה לטרקלין גדול וביב של ברסקי קבוע בתוכו, כמו דאיתא כעין זה במסכת דרך ארץ פרק ג', עין שם.

החובות הלבבות - המדבר לשון הרע מעביר זכויותיו לחברו ועוונות זולתו עוברים אליו

והגאון ר' רפאל ז"ל בספרו "מרפא לשון" באר את הפסוק הזה גם כן בטוב טעם ודעת. והוא לפי מה שכתב בספר "חובת הלבבות" בשער הפניעה וזה לשונו: הרבה בני אדם יבואו ליום החשבון, וכשמראים להם מעשיהם, ימצאו בספר זכיותם זכיות, שלא עשו אותם, ויאמרו: לא עשינו. ויאמר להם: עשו את אשר דבר בכם וספר בגנותכם. וכן כשיחסרו מספר זכיות המספרים בגנותם, יבקשו בעת ההיא, ויאמר להם: אבדו מכם, בעת שדברתם בפלוני ופלוני. וכן יש מהם גם כן, שימצאו בספר חובותם חובות שלא עשו,

וכשואומרים: לא עשינום, יאמר להם: נוספו עליכם בעבור פלוני ופלוני שדברתם בם וכו' עד כאן לשונו, וכן כתבו שארי ספרים הקדושים.

האדם הזה עלול הוא שיצא מן העולם נקי מנכסיו

ואם פן הדבר, מי שמטבע, חס ושלום, במדה הרעה הזאת להריק על חברו בחצי לשונו תמיד, לא יועיל לנפשו בשום חכמה ועצה, אפלו אם ירגיל את נפשו תמיד לתורה ולמצות, כי מיד שישתכר שבוע או שבועים איזה אשר נצחי על ידי תורה ומצות, ימצא את חברו בחצי פיו ויתן לו זכותיו לנצח ויקח תמורתם את עונותיו. ואם אחר כך ישתכר עוד איזה חדשים או שנים את אשר הנצחי, גם פן יסבב לו אדם אחר ויתנם לו, כנ"ל, וכן תמיד עד יום מותו, חס ושלום. כללו של דבר, האדם הזה עלול הוא שיצא מן העולם נקי מנכסיו, הינו הקנינים הנצחיים של תורה ומצות, ויהיה ממלא תמורתם בעונות רבים ועצומים, מינים ממינים שונים, של כמה וכמה אנשים, שלקח מכל אחד לפי ערך הבזיון והכלמה, שהגיע להם על ידו בימי חייו. על פן הזהיר אותנו דוד המלך עליו השלום, תחלת הכל, לנצר לשונו מרע, ואחר כך: "סור מרע ועשה טוב". פי על ידי שינצר לשונו, כמה מהטוב שיזמין לו הקדוש ברוך הוא, אם מעט ואם הרבה, על כל פנים בידו ישאר ולא ינתן לאחרים חילו.

